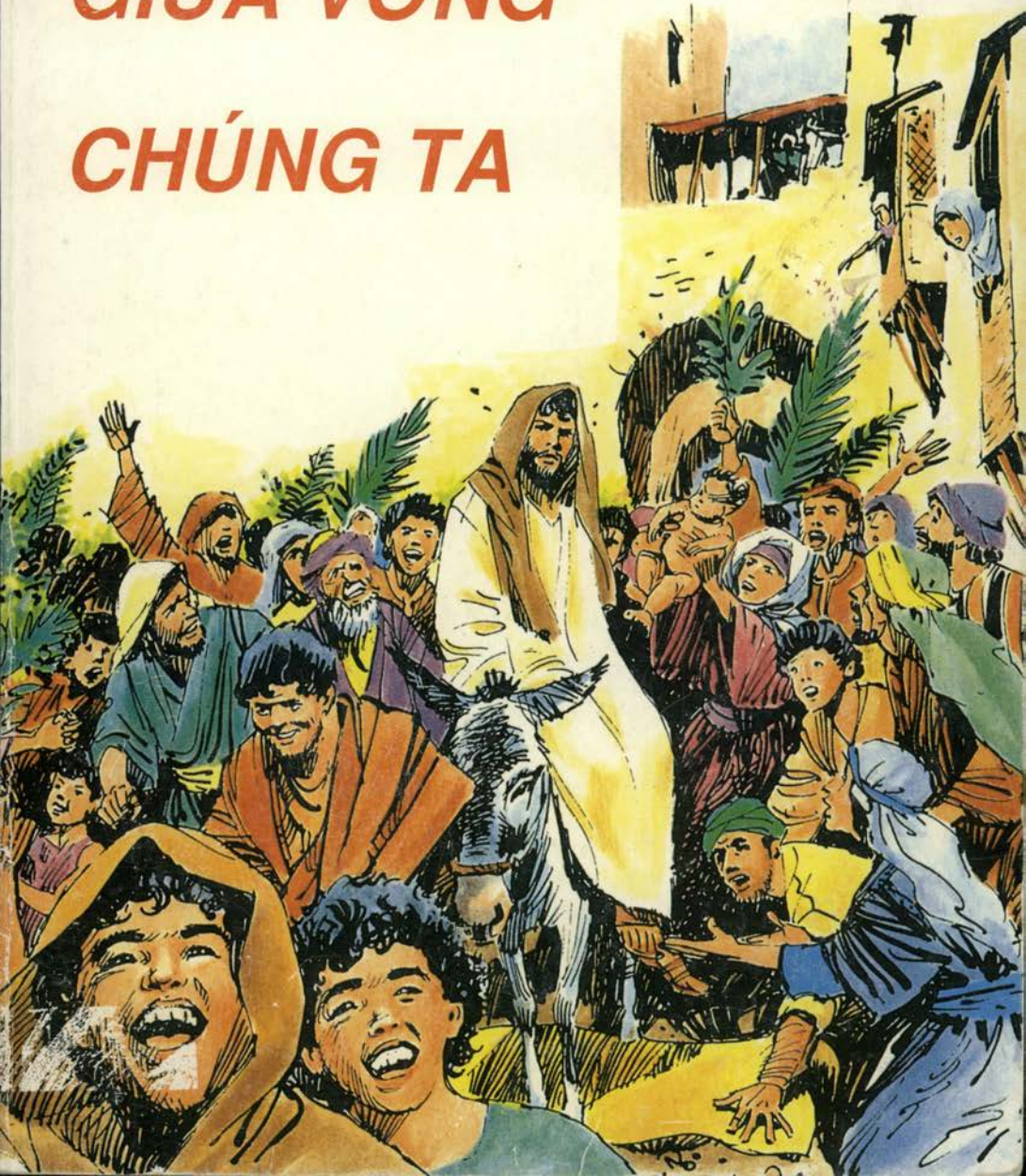

**NGÀI SỐNG
GIỮA VÒNG
CHÚNG TA**

He Lived Among Us

Vietnamese Edition

Copyright 2015 Voice Media

info@VM1.global

Web home: www.VM1.global

All rights reserved. No part of the publication may be reproduced, distributed or transmitted in any form or by any means, including photocopying, recording, or other electronic, or mechanical methods, without the prior written permission of the publisher, except in the case of brief quotations embodied in critical reviews and certain other noncommercial uses permitted by copyright law. For permission requests, email the publisher, addressed “Attention: Permission Coordinator,” at the address above.

This publication **may not be sold, and is for free distribution** only.

**NGÀI SỐNG
GIỮA VÒNG CHÚNG TA**

STEPHANUS EDITION

Lời Mở Đầu

Tập sách đặc biệt này dành riêng cho các em thiếu nhi. Mục đích của sách muốn diễn đạt trung thực về những sự kiện lịch sử của một nhân vật. Độc giả sẽ hiểu biết thêm về một con người hết sức độc đáo, đã từng sống giữa vòng nhân loại khoảng 2000 năm về trước. Và Đấng ấy vẫn còn tiếp tục sống trong lòng những người tin nhận Ngài.

Đó là nhân vật Giê-Xu Christ, Ngôi Hai Thượng Đế, Đấng Cứu Rỗi nhân loại. Qua nhân vật Chúa Giê-Xu Christ, ngay cả các em thiếu nhi còn thơ ấu, cũng có thể nhận biết được Tin lành cứu rỗi được chép trong Thánh Kinh, được diễn tả qua hình ảnh sống động nhờ tài vẽ của một họa sĩ người Pháp trứ danh.

Nhà xuất bản quyền sách này ước ao độc giả sẽ tìm biết thêm về Chúa Giê-Xu, sau khi đọc qua tập sách. Quý vị sẽ am tường về lời dạy của Ngài và những gì mà các Cơ đốc nhân đầu tiên đã kinh nghiệm về Chúa Giê-Xu. Tất cả những kinh nghiệm này đã được chép trong Thánh Kinh Tân Ước. Tuy nhiên, tập sách nhỏ này chỉ tóm lược những phần trọng yếu mà thôi. Qua những phần này, độc giả sẽ tìm thấy chương trình cứu rỗi của Thượng Đế cho thế gian này và cho mỗi đời sống riêng tư của quý vị.

Những hình ảnh trong sách này mong được làm cho câu chuyện thêm rõ ràng và sống động. Nhờ đó, độc giả càng thích thú và sẽ thường xuyên ham đọc, ham học lời Chúa. Ngay cả trong khung cảnh ấm cúng của gia đình, giữa vòng các bạn thanh niên, hoặc những nhóm nhỏ học Kinh thánh... Điều mà chúng tôi ước mong là mỗi cá nhân sẽ tìm gặp được chính Chúa Giê-Xu và đối diện với lời hằng sống của Ngài. Đấng đã tuyên phán: "Ta là Đường Đi, Lẽ Thật Và Sự Sống..."

Kính mến

Chủ bút

Copyright Litera Print Verlag AG
CH 8280 Kreuzlingen
Text und Design by Pierre Thivollier
Illustrations by Noel Gloesener
Colouring by Michel Rancon
First Edition 1995

Mục lục

	Hình ảnh trang	Sách trang
- Xứ Pha-lê-tin và quốc gia Do-thái dưới sự chiếm đóng của Đế quốc La-mã dưới thời Hoàng đế Ti-bê-ri-út.	4-5	10
- Giảng Báp-tít tuyên bố Đấng Mê-si xuất hiện và chính ông đã làm phép báp-tem cho Chúa tại sông Giô-đanh	8-9	10
- Trinh nữ Ma-ri tại làng Na-xa-rét chịu thai Chúa Giê-xu	11-12	28
- Bà Ma-ri viếng thăm bà Ê-li-sa-bét. Sự ra đời của Giảng Báp-tít	13-17	
- Giô-sép, vị hôn phối của Ma-ri, được loan báo rằng phải lấy Ma-ri làm vợ	18-19	28
- Sự giáng sinh của Chúa Giê-xu tại Bết-lê-hem	20-22	28
- Chúa Giê-xu xuất hiện tại đền thờ và tuyên bố hầu việc Đức Chúa Trời	23-24	
- Câu chuyện các vị bác sĩ đến từ phương đông	24-27	29
- Bản đồ các thị trấn dưới quyền người La-mã, tại vùng Pha-lê-tin trong thời Chúa Giê-xu	30	
- Chúa Giê-xu kêu gọi những môn đồ đầu tiên của Ngài	31-32	
- Đám cưới tại làng Ca-na	33-35	
- Chúa làm phép lạ tại hồ Ghê-nê-xa-rét	36-39	
- Chúa Giê-xu chữa lành người bệnh cùi	40-41	
- Chúa Giê-xu kêu gọi Ma-thi-ơ, người thu thuế	42-43	
- Chúa Giê-xu chữa lành kẻ bại tại làng Ca-bê-na-um	44-45	
- Chúa Giê-xu tha thứ tội lỗi của bà Ma-ri Ma-đơ-len	46-48	
- Chúa Giê-xu phục hồi người trai trẻ tại Na-in sống lại	49	
- Giảng Báp-tít bị chém đầu trong tù	50-52	
- Chúa hóa bánh cho dân chúng	53-54	
- Phi-e-rơ xưng nhận Chúa Giê-xu tại thành Phi-líp	55	
- Xã hội người Giu-đa trong thời Chúa Giê-xu		56
- Các phép lạ được chép trong bốn sách Phúc Âm		57
- Chúa Giê-xu bị cầm đồ trong đồng vắng	58-61	80
- Chúa Giê-xu hóa hình trên núi	62-63	80
- Chúa Giê-xu được tiếp đón khi vào thành Giê-ru-sa-lem	64-66	80
- Chúa Giê-xu đuổi kẻ buôn ra khỏi đền thờ	67-69	80
- Các thầy tế lễ nhất quyết bắt Chúa, Giu-đa đồng ý với họ	70-71	
- Chuẩn bị cho lễ Vượt Qua	72-73	81
- Chúa Giê-xu rửa chân cho các môn đồ	74-75	
- Chúa Giê-xu biết trước sự phản bội của Giu-đa	76-77	
- Lễ Tiệc thánh, nhắc nhở đến một giao ước mới	78-79	110
- Chúa Giê-xu phiền não, sau đó bị bắt tại vườn Ô-li-ve	82-85	110
- Tòa Công luận tuyên án Chúa Giê-xu phải chết	88-89	110
- Phi-e-rơ chối Chúa. Giu-đa hối hận rồi treo cổ tự tử	86-91	110
- Chúa Giê-xu bị đem ra trình trước Thống đốc Phi-lát	92-93	110
- Người ta nhạo báng và đội mũ gai lên đầu Chúa	94	
- Tên cướp Ba-ra-ba được tha, Chúa Giê-xu bị giữ lại	95-97	
- Phi-lát bị áp lực bèn tuyên án xử tử Chúa Giê-xu	98-99	110
- Chúa Giê-xu bị đánh bằng roi	100	
- Chúa Giê-xu bị đóng đinh trên thập tự giá	101-103	
- Chúa bị treo tại đồi Gô-gô-tha và chết tại đó	104-107	111
- Người ta đặt Chúa vào một mộ đá	108-109	
- Chúa Phục sinh và ngồi mộ trống	112-113	126
- Bà Ma-ri Ma-đơ-len gặp được Chúa Giê-xu phục sinh	114-115	127
- Chúa Giê-xu gặp các môn đồ tại Em-mau	116-118	127
- Thô-ma gặp Chúa Giê-xu và tin thật Chúa sống lại	119-121	
- Cuộc gặp gỡ cuối cùng tại hồ Ghê-xê-na-rét, Chúa Giê-xu truyền dạy mạng lệnh cuối cùng và thăng thiên	122-125	127
- Các diễn biến sau khi Chúa sống lại	126	
- "Em-ma-nu-ên" có nghĩa "Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta"	127	

Năm 30 sau công nguyên, tức vào năm thứ 780 của Đế quốc La-Mã gồm các nước quanh vùng Địa Trung Hải, từ Tây Ban Nha và Ga-li-lê đến Ai-Cập và Si-ri

Tọa lạc tại Giê-ru-sa-lem, thủ đô của Giu-đê trong nước Pha-lê-tin và thuộc tỉnh Xy-ri của La-Mã

Ngày nọ, trong dinh Tổng trấn Phi-lát chỉ huy các lực lượng chiếm đóng.

Đại úy có tin tức gì trong bản báo cáo hàng ngày của Đại úy không ?

Thưa Tổng trấn tôi thấy một đám dân đông tại sống Giê-đanh, ở đó có tên Giêng Báp-tít đang giảng đạo. Người ta tin hẳn là một nhà tiên tri

Hắn làm lễ Báp-têm cho dân chúng và nói về sự xuất hiện của một vị lãnh tụ mới gọi là Đấng Cứu Thế.

Ừ... Ta có thấy một lãnh tụ khác tuyên mộ một đạo quân để đánh đuổi người La-Mã chúng ta...

Họ là một dân tộc không thể bị đánh bại... và Đại đế Ti-bê-ri-a đang nhượng bộ họ. Khi tôi đang trang hoàng Hoàng-cung với các bức tranh quý và chúng bày các tượng thần La-Mã, thì Ngài đã ra lệnh gỡ hết đi...

Không phải là lãnh tụ đầu tiên, và cũng không phải là lãnh tụ cuối cùng. Nhưng chẳng có thể đánh đuổi được chúng ta đâu!

Phải, bọn Do-Thái này quả là một dân tộc đặc biệt.

Đối với bọn Do-Thái, làm như vậy có nghĩa là xúc phạm thần thánh của họ. Bất cứ hình Thượng đế nào của họ đều bị nghiêm cấm. Tất cả các biểu tượng liên hệ đến đế quốc La-Mã chúng ta đều bị coi là phạm thượng... Vì thế họ đã kiện lên Đại đế Ti-bê-ri-a và họ đã thắng...

Họ là một dân tộc khó trị. Chức vụ Tổng trấn của ta ở Giê-ru-sa-lem là một chức vụ chán chường nhất trong cả Đế quốc...

Đừng vậy! Bọn Do-Thái này là bọn duy nhất trong cả Đế quốc La-Mã không chịu thờ các thần La-Mã!

Họ không làm việc trong ngày Sa-bát và cũng được phép từ chối không cho một người nào không phải là dân Do-Thái vào đến thành, viện cớ chỉ vì họ mới là tuyền dân...

Ồ, đến Giê-ru-sa-lem này! Một cơn ác mộng! Khi nào 200.000 người hành hương đến đây xử hành các lễ Do-Thái, chúng ta phải cẩn thận. Họ có thể gây rối và bắt đầu một cuộc dấy loạn mà các anh không biết trước

Chúng ta phải theo dõi mọi hoạt động của họ từ thành lũy An-tôn và chúng ta có thể ngăn ngừa kịp mọi sự rối loạn

Được rồi! Đại úy hãy theo dõi sát mọi tình hình ở sông Giô-đanh và cho tôi biết đồng tình

Tôi sẽ thân hành đến đó. Tôi biết bọn cầm quyền Do-Thái cũng đang kinh ngạc về tên Giảng Báp-tít này. Họ muốn làm một cuộc diễu tra riêng...

Ngày hôm sau, tại sông Giô-đanh...

Ông tiên tri trong đồng hoang thật đã lôi kéo nhiều người, chúng ta hãy tìm xem sao.

Tất cả hãy nghe đây ! có một tin mừng. Chúa Cứu Thế đã đến... chẳng bao lâu nữa Ngài sẽ tỏ mình ra và xuất hiện trước công chúng.

Ngày phân xét của Thượng Đế đến với Ngài. Ngài sẽ cầm chìa để gom lúa đưa vào kho !

Nhưng Ngài sẽ đốt hết rơm rác trong lửa chẳng hề tắt. Hãy dọn đường gờ hết các chướng ngại vật, đập thẳng đường cho Chúa.

Cái gì thế ? Chúa Cứu Thế đã đến rồi à ? Ngài sẽ đánh đuổi bọn La-Mã ! Ngày

giải phóng đến rồi ! Thời đại hoàng kim sẽ sớm khởi đầu

Đã lâu rồi chúng ta không có một người của Thượng Đế như Giảng Báp-tít

Người sống cuộc đời cơ cực như các tiên tri ngày xưa... Người mặc áo lông lạc đà, thắt

dây lưng da, ăn châu châu nướng và mật ong rừng.

Nếu tôi không hiểu sai, thì mỗi người chúng ta phải đổi mới tấm lòng và phục vụ Thượng Đế, chớ chẳng phải bản thân mình

Lu-ca 3:1-2 Năm thứ mười lăm đời Hoàng đế La-mã Thi-be, Giảng, con Xa-cha-ri, nghe tiếng gọi của Thượng Đế lúc ở trong đồng hoang. Khi đó Phi-lát làm tổng trấn xứ Giu-đê; Hê-rốt làm vua xứ Ga-li-lê; em Hê-rốt là Phi-líp cai trị xứ I-tu-rê và An-ne và Cai-phe giữ chức tế lễ tối cao.

Ma-thi-ơ 3:1-17 Lúc đó, Giảng Báp-tít bắt đầu giảng dạy trong đồng hoang xứ Giu-đê: "Phải ăn năn tội lỗi, trở về với Thượng Đế, vì nước Trời gần đến!" Từ mấy trăm năm trước, tiên tri Ê-sai đã viết về Giảng:

Trong khi đó

Tôi
dám
mình
anh
xông
nước

Và
tôi
sẽ
đỡ
anh
đứng
dậy. Đó
có
ý
nghĩa
là
tẩy
sạch
và
đổi
mới.

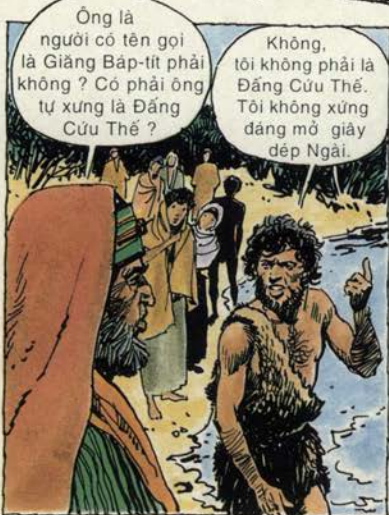

Lời
tuyên
bố
của
vị
tiên
tri
hà
không
tác
động
đến
các
ông
sao?

Chúng
tôi
không
cần
phải
đổi
mới
chính
mình!

Chúng
tôi
ở
đây
để
điều
tra
cho
nhà
cấm
quyền
Do-
Thái
ở
Giê-ru-
sa-
lem. Thấy
trưởng
tể
và
người
Pha-ri-si

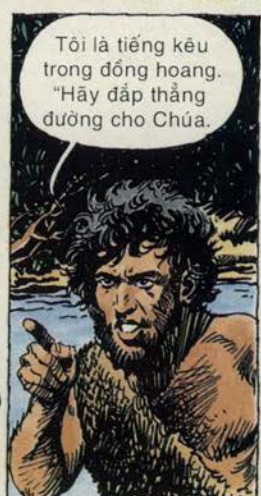

Ông
là
người
có
tên
gọi
là
Giăng
Báp-tít
phải
không?
Có
phải
ông
tự
xưng
là
Đấng
Cứu
Thế?

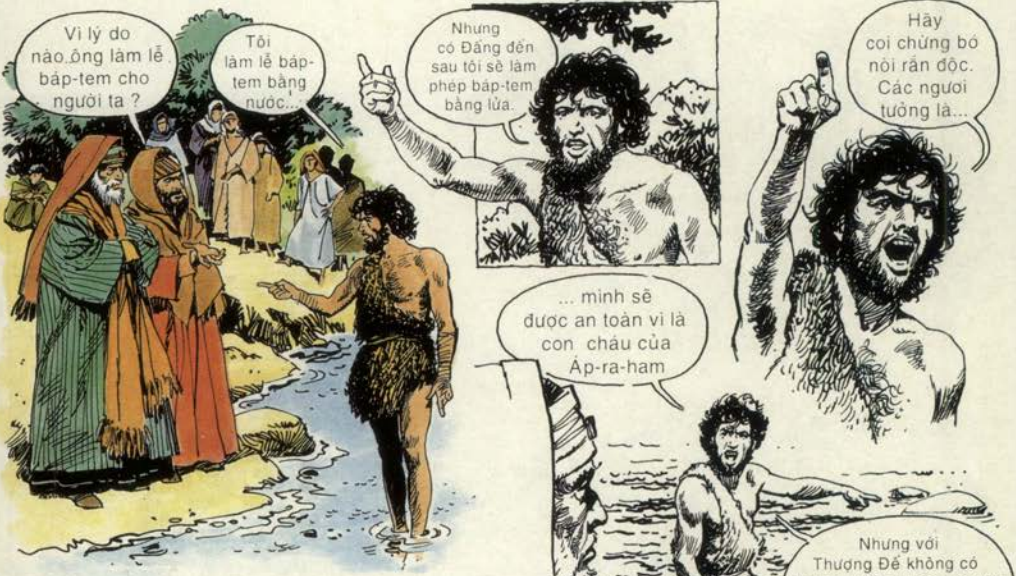
Không,
tôi
không
phải
là
Đấng
Cứu
Thế.
Tôi
không
xưng
đăng
mở
giày
dép
Ngài.

Vậy
thì
ông
là
ai?
Ông
từ
đâu
đến?
Ông
nhon
danh
ai
mà
nói
vậy?

Tôi
là
tiếng
kêu
trong
đồng
hoang.
"Hãy
đập
thẳng
đường
cho
Chúa."

Vì lý do nào ông làm lễ báp-tem cho người ta ?

Tôi làm lễ báp-tem bằng nước.

Nhưng cô Đấng đến sau tôi sẽ làm phép báp-tem bằng lửa.

Hãy coi chúng tôi nói rần đọc. Các người tưởng là...

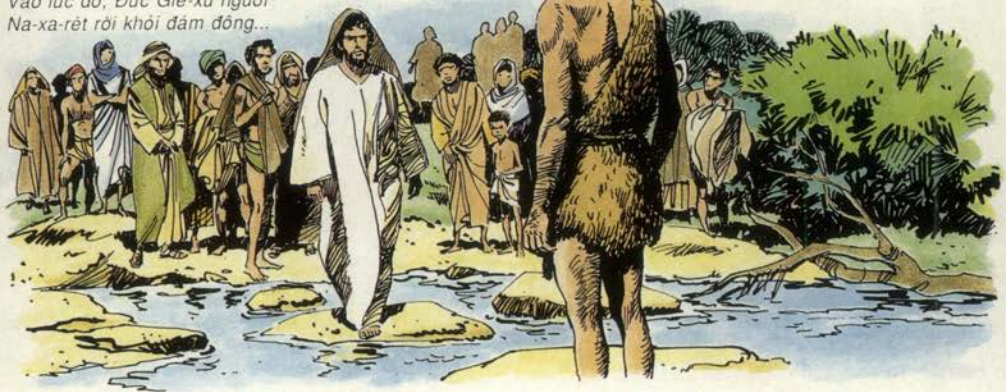
... mình sẽ được an toàn vì là con cháu của Áp-ra-ham

Nhưng với Thượng Đế không có chuyện thiên vị đâu. Người ta nhận biết cây là nhờ quả của nó... Thượng Đế có thể biến những viên đá này thành con cháu Áp-ra-ham

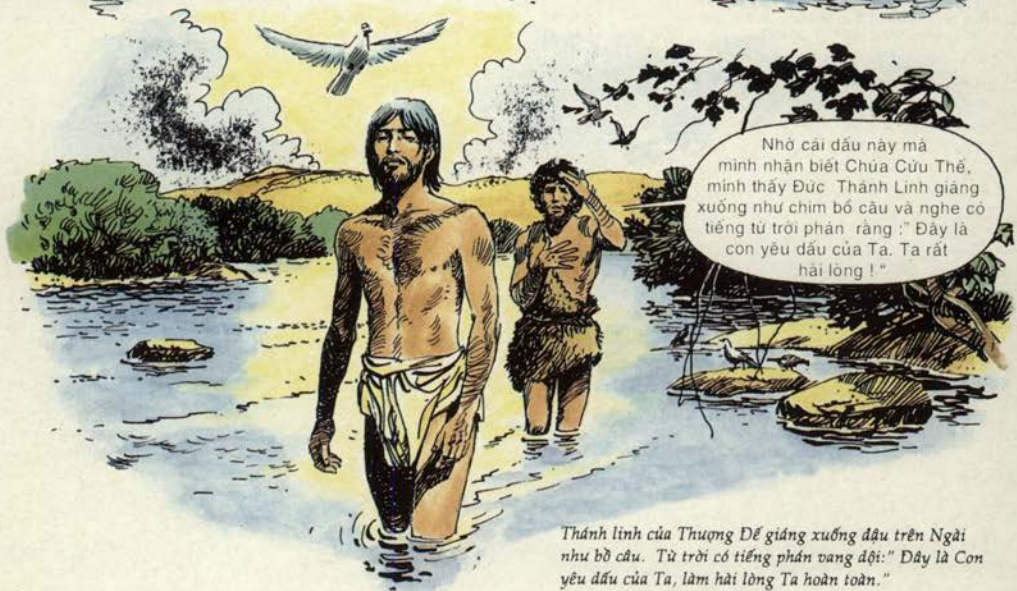
"Có tiếng gọi nơi hoang dã, phải dọn đường cho Chúa, ngay thật mở lòng chờ đón Ngài." Giảng mặc áo lông lạc đà, thắt dây lưng da, ăn châu chấu và mật ong rừng. Dẫn chúng từ thủ đô Giê-ru-sa-lem, xứ Giu-đê và vùng đồng bằng sông Giô-đanh lũ lượt kéo đến nghe Giảng giảng dạy. Họ xưng tội và xin Giảng làm lễ báp-tem dưới sông Giô-đanh. Nhưng khi thấy nhiều thầy thông giáo và Sa-đu-xê đến xin lễ báp-tem, Giảng từ khước: "Con cái loài rắn! Làm sao các ông có thể tránh thoát hình phạt của Thượng Đế? Muốn chịu báp-tem, các ông phải có một đời sống mới, chúng tôi lòng ăn năn. Đừng tưởng mình là dòng dõi Áp-ra-ham thì Thượng Đế sẽ dung tha! Vì Thượng Đế có thể biến những hòn đá này thành con cháu Áp-ra-ham! Lưỡi búa xét đoán của Thượng Đế đã vung lên. Cây nào không sinh quả tốt sẽ bị Ngài đốn quăng vào lửa. "Tôi dùng nước làm báp-tem cho những người ăn năn tội, nhưng Đấng đến sau tôi sẽ làm báp-tem bằng Thánh linh và lửa."

Và bước tới Giảng Báp-tít và nói rằng...

Vào lúc đó, Đức Giê-xu người Na-xa-rét rời khỏi đám đông...

"Người cao quý hơn tôi vô cùng. Từ xứ Ga-li-lê, Chúa Giê-xu xuống bờ sông Giô-danh để nhờ Giảng làm báp-tem. Nhưng Giảng hết sức từ chối: "Đừng ra, chính tôi phải xin Chúa làm báp-tem, sao Chúa lại bảo tôi làm báp-tem cho Chúa?" Chúa đáp: "Cứ làm đi, vì chúng ta nên chu toàn mọi việc cần thiết!" Giảng vâng lời Ngài. sau khi chịu báp-tem, Chúa Giê-xu vừa lên khỏi nước, các tầng trời mở ra, Ngài thấy

Thánh linh của Thượng Đế giáng xuống dấu trên Ngài như bồ câu. Từ trời có tiếng phán vang dội: "Đây là Con yêu dấu của Ta, làm hài lòng Ta hoàn toàn."

Sự Giáng sinh của Ngài là một biến động lớn đã chia đôi dòng lịch sử loài người. Mọi việc gì xảy ra trước đó được đánh dấu là T.C. (Trước Chúa) và xảy ra sau đó được gọi là S.C. (Sau Chúa).

Được thành lập vào năm 753 T.C., đế quốc La-mã thống trị các nước quanh vùng Địa Trung Hải gồm có Tây-ban-nha, Pháp, Ma-rốc, Ai-cập, Sy-ri và nhiều phần của Nam bộ nước Nga. Hoàng đế La-mã thời đó là Sê-sa Âu-gút-ô cai trị toàn bộ cựu thế giới. Lúc Chúa Giê-xu chết vào năm 30 T.C., Ti-bê-ri-út Sê-sa chiếm giữ ngôi Hoàng Đế tại La-mã.

Người La-mã cai trị với các quân đoàn "Lê-dương" sẵn sàng dùng bạo lực trấn áp mọi mưu loạn nổi loạn. Tuy vậy, các nước bị trị không tranh đấu chống ách La-mã. Nơi nào người La-mã đến, họ đem lại hoà bình, trật tự, vì họ là những người biết tổ chức giỏi nhất hàng. Những cuộc xung đột giữa các vua và bộ lạc thường đưa đến chiến tranh bất tận và đau khổ cho dân chúng. Họ cho phép nhà cầm quyền địa phương tiếp tục cai trị nhưng phải ở dưới quyền kiểm soát của họ. Họ cũng cho phép các dân tộc giữ tôn giáo và tập tục của mình, nhưng họ đòi hỏi phải đưa sự thờ cúng của La-mã vào các đền miếu mà các dân tộc đó dựng lên để thờ các thần. Lòng nhiệt thành trong việc vâng phục La-mã và Hoàng đế được xem là thước đo sự trung thành của một dân tộc đối với đế quốc La-mã.

Chỉ có người Do-thái trong cả đế quốc La-mã là không chịu thần tượng hóa Hoàng đế La-mã và kính đó La-mã. Họ khước từ nền văn minh Hy-La và giữ chặt đặc tính và truyền thống của họ.

Dân Do-thái tôn tại là một quốc gia có mục đích duy nhất là thi hành nhiệm mạng tôn giáo của họ trong lịch sử. Họ chuẩn bị sự giáng sinh của Đấng Mê-si là Đấng được xúc đầu để làm Đấng cai trị tối cao. Điều này đã được các tiên tri Do-thái báo trước. Dân thờ duy nhất tại Giê-ru-sa-lem của người Do-thái là nơi họ dâng của tế lễ. Không có hình tượng và thần nào, ngay cả tượng Hoàng đế La-mã được phép đặt ở đó. Chỉ có người Do-thái được miễn khỏi phải tôn thờ các thần tượng của La-mã.

Vào thời Chúa Giê-xu giáng sinh, Đại đế Hê-rốt, một vị vua được La-mã trong dụng, được nhắc lên ngôi ở Giê-ru-sa-lem. Hê-rốt được hưởng lộc là được vua giáo Do-thái vừa giữ sự giao hảo với La-mã.

Sau khi Hê-rốt băng hà, xứ Pha-lê-tin được chia làm ba tỉnh là Ga-li-lê, Sa-ma-ri và Giu-đa. Tỉnh thứ ba này với thủ đô Giê-ru-sa-lem được đặt dưới quyền cai trị trực tiếp của La-mã sau khi có sự bất an

Xứ Pha-lê-tin Bị La-mã Chiếm Đông Khi Chúa Giê-xu Đến Trần Gian.

(Chủ thích: Chim phụng hoàng La-mã biểu tượng Đấng quốc La-mã, quốc gia chiến thắng và cầm quyền).

và biến loạn. Trong thập niên thứ ba, vào khoảng Chúa Giê-xu được 20 và 30 tuổi, thì có những biến cố bị thảm xảy ra. Lúc ấy, Bôn-xô Phi-lát là thống đốc Giê-ru-sa-lem.

Giáng Báp-Tit Lâm Lễ Báp-Tem Cho Chúa Giê-xu Tại Sông Giô-danh.

Đáp tiếng gọi từ trời, giảng Báp-Tit vào sông trong đồng hoang lúc còn trẻ. Sau đó, ông đi đến bỏ

sông Giô-danh để rao báo về Đấng Mê-si sẽ đến. Giáng Báp-Tit làm báp-tem cho dân chúng dưới sông Giô-danh để chuẩn bị tâm trí họ sẵn sàng cho việc Chúa Giê-xu đến.

Sông Giô-danh được coi là sông thánh. Nước là mạch sống đem lại màu mỡ cho đất và hạnh lạc cho đời. Sự sống phát triển trước hết trong nước rồi lan rộng đến đất. Nói cách tượng trưng, trở vào trong nước có nghĩa là kinh nghiệm một sự đổi mới, một sự tái sinh. Tuy nhiên, nước cũng là nguồn sự chết, gây nguy cơ chết đuối. Dìm mình xuống nước là biểu hiệu sự dâng lòng "chết" cái đời sống cũ. Lặn khỏi nước có nghĩa là trở nên mới người hoàn toàn mới, được tái sinh. Đó là nghi lễ thanh tẩy được nhiều tôn giáo thực hành.

Giảng được gọi là Giảng Báp-Tit vì ông làm phép báp-tem (dìm xuống nước) những người đã xưng tội và quyết định bắt đầu sống một cuộc sống mới. Nói cách khác, ấy là họ đã thực sự ăn năn, tiếp nhận Đấng Mê-si là Đấng được Thượng đế sai đến như đã hứa trong Kinh thánh.

Người ta không nghĩ rằng chính Thượng Đế sẽ hiện đến trong thế gian. Họ nghĩ rằng ai muốn trực tiếp đến với Thượng Đế toàn năng thì sẽ bị tiêu diệt. Họ cũng nghĩ rằng bất cứ sự gì nào Thượng đế sai đến thì phải là một người rất thân cận với Ngài. Sự gì ấy là Đấng Mê-si) sẽ phải vượt thế gian và những kẻ gian ác sẽ bị áp phạt, còn những người thiện lành sẽ được khen thưởng.

Khi Giảng Báp-Tit thấy Chúa Giê-xu đến trước mặt mình, ông thốt lên không muốn làm báp-tem cho Ngài vì ông nhìn biết mình đang đứng trước mặt một Đấng vô cùng thánh khiết. Tuy nhiên, Chúa Giê-xu khẳng khái bảo ông cứ làm báp-tem để Ngài gánh lấy tội lỗi của các nhân loại.

Sau đó, Giảng Báp-Tit thấy một hiện tượng và nhớ một số dấu hiệu, ông nhận biết ấy là Chúa Giê-xu, là Đấng Mê-si đã được các tiên tri nói đến. Làm thế nào một việc như thế có thể diễn tả bằng lời? Qua hình ảnh các nhà chép sách Phúc Âm đã cố gắng truyền đạt cái ý tưởng về diễn tiến sự việc đã xảy ra: "Cả tầng trời mờ mịt." "Mở toang cửa ra" để giải bày rằng thời kỳ hòa giải với Thượng Đế đã đến. "Thánh Linh của Thượng Đế giáng xuống đậu trên Chúa Giê-xu như bồ câu." Hình ảnh ấy nhắc chúng ta về bồ câu, sau cơn nước lụt hủy diệt thế gian, đã tha về tàu Nô-ê là ô-lu-xanh đầu tiên. Điều này chỉ về lòng yêu thương nhân từ của Thượng Đế. "Cổ tiếng phán" cho Giảng Báp-Tit là Con mới Thượng Đế, chỗ không phải chỉ là sự gì của Thượng Đế mà thôi.

Chúa Giê-xu được Glăng làm phép báp-tem tại sông Giô-danh khi được 30 tuổi. Ngài là con của Giô-sép làm nghề thợ mộc. Mẹ là Ma-ri, bà con với Glăng Báp-tít. Có nhiều việc thật diệu kỳ về sự giáng thế của Chúa Giê-xu Christ.

Ma-ri được đính hôn với Giô-sép. Khi cô thấy mình có thai trước khi hai người về ở với nhau.

Làm sao việc này xảy ra được ?

Một ngày Sa-bát kia, cha mẹ Ma-ri từ hội đường trở về nhà.

Theo lời tiên tri của Đa-ni-ên thì việc đó sẽ xảy ra lúc này !

Ma-ri ơi ! Đi lấy dầu đèn và đồ ăn để dọn bữa...

Ông cô biết lời báo trước của tiên tri Đa-ni-ên chứ ! Thiên thần Gáp-ri-ên đã nói với Đa-ni-ên về sự giáng sinh của Chúa Cứu Thế. Tôi tự hỏi chúng ta sẽ thấy ngày trọng đại này không ?

Tôi tin sẽ có, bởi vì...

Thình lình... Đây có Ma-ri, hãy vui lên ! Cô là người được đại phúc của Thượng Đế.

Việc gì đây ? Lời chào này có nghĩa gì ? Có thể nào đây là một lời truyền xuống từ trời ?

Ma-ri, đừng sợ ! Cô sẽ thụ thai và sinh một trai, phải được đặt tên là Giê-xu. Ngài là Đấng Cứu Thế !

Lu-ca 1:26-38

Qua tháng Sáu, Thượng Đế sai thiên sứ Gáp-ri-ên vào thành Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê, đến thăm Ma-ri là một trinh nữ đã hứa hôn với Giô-sép, thuộc dòng vua Đa-ôít. Thiên sứ nói: "Xin chào mừng cô, người được ân của Chúa! Chúa ở với cô!" Ma-ri bối rối, tự hỏi lời chào ấy có nghĩa gì. Thiên sứ giải thích: "Đừng sợ, vì Thượng Đế đã ban đặc ân cho cô. Cô sắp có thai, sinh con trai, và đặt tên là Giê-xu. Con trai đó rất cao quý, sẽ được xưng là Con Thượng Đế. Thượng Đế sẽ ban cho Ngài ngôi vua của Đa-ôít. Ngài sẽ cai trị dân Y-so-ra-ên mãi mãi; nước Ngài tồn tại đời đời." Ma-ri ngạc nhiên: "Tôi còn là con gái, làm sao có con được?" Thiên sứ đáp: "Thánh linh sẽ giáng trên cô, quyền năng Thượng Đế sẽ bao phủ cô, nên Con Thánh sinh ra sẽ được gọi là Con Thượng Đế. Như trường hợp Ê-li-sa-bét đi của cô là người đã già, quá tuổi sinh nở, mà cũng có thai được sáu tháng rồi."

Tôi không hiểu.
Làm sao tôi có con được ?
vì tôi còn là trinh nữ.

Đức
Thánh Linh sẽ
giáng trên cô, và
quyển năng của Đấng
Chỉ Cao sẽ bao phủ cô, cho
nên con Thánh sinh ra, sẽ
được gọi là con Thượng Đế.
Để chứng tỏ việc tôi báo cho
cô sẽ xảy ra, bà Ê-li-sa-bét có
họ hàng với cô, dù trong tuổi
già nua hiếm muộn cũng thụ
thai đã 6 tháng rồi. Vì
chẳng có việc gì
Thượng Đế không
làm được.

Tôi là đầy tớ của
Chúa, nguyện việc đó xảy đến
cho tôi như lời ông nói.

Vài ngày sau...

Mẹ ơi ! Con muốn đến
thăm và ở với di Ê-li-
sa-bét vài tuần.

Mẹ biết
con hết sức
muốn vậy, mặc
dù con không nói
tại sao...

Con đến thăm
chắc sẽ làm cho di
cũng như dưỡng Xa-
cha-ri mừng
lắm. Nhưng
họ ở xa quá. Tân
xứ Giu-đê lộn !

Con chỉ có thể đi nếu
tháp tùng với đoàn người đi
ngang qua Na-
xa-rét trên
đường đến Giê-ru-sa-lem.

Sau đó không lâu, Ma-ri lên đường
đi Giu-đê...

Nhưng cha
sẽ nhớ một người
dân đường đáng tin
cậy đi theo trông
nom con.

Con không
sợ đâu, vì con
biết Thượng Đế
sẽ che chở
cho con.

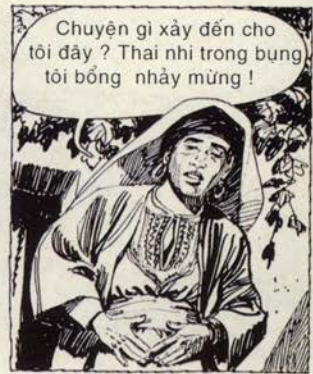
Thượng Đế đã ban
phước cho con khi Ngài hiện
đến và phán với con rằng con
sẽ là mẹ của Chúa Cứu Thế, là
Đấng sẽ cứu tất cả chúng ta
ra khỏi tội. Bây
giờ con muốn
biết đi Ê-li-sa-bét
mạnh giỏi ra sao, và
tìm xem sự việc có
đúng không.

Ma-ri, đây
là đường từ Na-
xa-rét đến Ain-ka-
rin là nơi cư ngụ
của Ê-li-sa-bét.
Làng này ở dưới
thung lũng.

Cảm ơn
ông đã giúp tôi
trong cuộc hành trình.
Cầu xin Thượng Đế
phù hộ ông.

Khi Ma-ri
tới nơi...

Vì chẳng có việc gì Thượng Đế không làm được. Ma-ri thành khẩn: "Tôi là tôi tớ Chúa, sẵn sàng dâng theo ý muốn Chúa. Xin Chúa thực hiện mọi điều ông nói!" Sau đó thiên sứ từ biệt Ma-ri.

Cô có phúc nhất trong giới phụ nữ ! Phúc cho bao thai trong lòng cô !

Linh hồn tôi tôn vinh Chúa ! Ngài đã đổi đến địa vị hèn hạ tôi. Đáng Toàn Năng đã làm những việc trọng đại cho tôi. Thánh thay là danh Ngài !

Kìa Xa-cha-ri tôi, người không nói được nữa.

Tôi sẽ giải nghĩa hết việc đó cho cô.

Ma-ri, Xa-cha-ri đã bị câm. Điều này có liên quan đến việc thụ thai của tôi...

... và của cô nữa.

Cô biết chứ ! Tôi son sẻ, không hy vọng gì có con.

Cách đây 6 tháng, Xa-cha-ri đã đến Đền Thờ Chúa với 300 thầy tế lễ của phân ban mình để phụng sự Chúa là Thượng Đế chúng ta.

Xin bắt thăm trúng tên thầy tế lễ nào sẽ được vinh dự dâng lễ trong đền thờ Chúa và đốt hương !

Trúng tên thầy tế lễ Xa-cha-ri

Thật may mắn cho đời tôi ! Tôi sẽ đến trước mặt Chúa !

Lu-ca 1:39-66

Mấy ngày sau, Ma-ri đến một thành phố xứ Giu-đê, vào nhà Xa-cha-ri thăm Ê-li-sa-bét. Vừa nghe Ma-ri chào, thai trong bụng Ê-li-sa-bét liền nhẩy mừng. Ê-li-sa-bét được đầy đầy Thánh Linh, nói lớn với Ma-ri: " Cô là người hạnh phúc nhất trong giới phụ nữ ! Thai trong lòng cô là phúc hạnh lớn lao ! Thật vinh dự cho tôi vì được mẹ Chúa tôi đến thăm ! Vừa nghe cô chào hỏi, thai trong bụng tôi đã nhẩy mừng." Ma-ri đáp: " Tâm hồn tôi ca ngợi Chúa. Tâm linh tôi hân hoan vì Thượng Đế là Cứu Chúa tôi. Chúa đã lưu ý đến con đời hèn mọn của Ngài, và từ nay, mọi thế hệ sẽ khen tôi là người hạnh phúc.

Sau cùng
Xa-cha-ri ra
ngoài !

Ông ấy có về rồi.
Tại sao lại ra dấu
cho chúng ta ?

Như thế ông ấy
không thể nói năng
được gì...

Chắc ông ấy
có thấy một khải
tượng

Hay là đã
nhận được một
khải minh
gì đây.

Nay thì tôi có
thai được 6
tháng rồi.

Thượng Đế
chúng ta thật vĩ
dại. Ngài đã cắt
bỏ điều nhục
nhã tôi.

Thế là lễ cắt
bì đã xong...

Ma-ri ở với Ê-li-sa-bét 3 tháng rồi trở về nhà ở Na-xa-rét. Đã đến ngày Ê-li-sa-bét sanh một con trai. Ngày thứ 8 người ta đến làm lễ cắt bì cho em bé. Trong dịp đó em được đặt tên.

Bà đặt tên
gì cho em bé
vậy ?

Nó
được gọi là
Giăng.

Tên đẹp
thật ! Có nghĩa
là Thượng Đế hay
thương xót

Nhưng chẳng
ai trong gia đình ông
bà có tên đó !

Dấng Thánh Toàn năng đã làm những việc lớn cho tôi. Ngài thương xót người kính sợ Ngài từ đời này sang đời khác. Cảnh tay quyền năng Ngài đưa ra, mưu trí kẻ kiêu ngạo liền tan biến. Ngài truất phế các vua chúa, và cắt nhấc kẻ thấp hèn. Ngài cho người đói được no nê, và đuổi kẻ giàu về tay không. Ngài nhớ lại lời hứa, nên cứu giúp Y-sơ-ra-ên, tôi tớ Ngài. Vì Ngài có hứa với Áp-ra-ham và cả dòng dõi: Ngài sẽ thương xót họ mãi mãi." Ma-ri ở lại với Ê-li-sa-bét độ ba tháng rồi trở về nhà. Đến kỳ sanh nở, Ê-li-sa-bét sanh được một con trai. Bà con láng giềng đều hoan hỉ khi nghe tin Chúa cho bà có con.

Nên đặt tên nó là Xa-cha-ri như tên cha nó.

Xa-cha-ri, vì ông là cha nó, ông quyết định đặt tên gì cho con ?

Xin viết tên nó...

"tên nó là Giảng"

Tên nó là Giảng à!

Ngợi khen Chúa ! Ngài đã sai Đấng Cứu Thế đến giải cứu dân Ngài !

Này con ta sẽ đi trước Chúa để dọn đường cho Ngài !

Miệng Xa-cha-ri mở ra và ông lại nói được !

Không còn nghi ngờ gì nữa, bé Giảng quả là một em bé đặc biệt.

Được tám ngày, họ đến làm lễ cắt bì cho đứa bé. Thấy họ định đặt tên nó là Xa-cha-ri, theo tên cha, mẹ đứa bé quả quyết: "Không! Tên nó là Giảng!" Họ ngạc nhiên: "Họ hàng ta đâu có ai mang tên đó?" Có người ra đầu hỏi Xa-cha-ri. Ông sai lấy bảng viết: "Tên nó là Giảng!" Mọi người đều kinh ngạc. Ngay lúc ấy, Xa-cha-ri nói được, và ca ngợi Thượng Đế. Hàng xóm láng giềng đều kính sợ, đồn việc ấy khắp miền đồi núi xứ Giu-đê. Mọi người nghe chuyện đều ngắm nghía: "Không biết tương lai đứa bé sẽ ra sao? Vì rõ ràng Chúa phù hộ nó."

Nhiều tháng sau khi Ma-ri trở về Na-xa-rét...

Không còn nghi ngờ gì nữa! Ma-ri vị hôn thê của tôi đã phản bội tôi vì nàng có thai, tôi phải hỏi nàng mới được!

Anh Giô-sép à! Anh hãy tin tôi! Tôi đã nghe được lời Thiên Thần rằng:

.. Việc tôi thọ thai là công việc của Thượng Đế. Tôi sẽ phải sanh ra Đấng Cứu Thế!

Ma-ri, làm sao tôi tin điều đó được?

... một việc không thể được!

... nhưng tôi không muốn nàng mang xấu trước mặt thiên hạ, vậy tôi phải âm thầm tú hôn nàng.

Bởi vì tôi không phải là cha đứa trẻ này. Tôi phải bỏ Ma-ri...

Ma-thi-ơ 1:18-24

Sự giáng sinh của Chúa Cứu Thế Giê-xu diễn tiến như sau: Cô Ma-ri đã đính hôn với Giô-sép, nhưng khi còn là trinh nữ, nàng chịu thai do Thánh Linh. Giô-sép, vị hôn phu của Ma-ri là người ngay thẳng, quyết định kín đáo từ hôn, vì không nỡ để nàng bị sỉ nhục công khai. Đang suy tính việc ấy, Giô-sép bỗng thấy một Thiên sứ đến báo mộng: "Giô-sép, con cháu Đa-vít! Đừng ngại cưới Ma-ri làm vợ! Vì cô ấy chịu thai do Thánh Linh. Ma-ri sẽ sinh con trai, hãy đặt tên là Giê-xu vì Ngài sẽ cứu dân Ngài khỏi xiềng xích tội lỗi."

Một buổi sáng nọ...

... vừa thức dậy...

Chiêm bao gì lạ quá!

Rõ ràng Thượng Đế đã phán cùng tôi qua môi miệng của Thiên Sứ Ngài!

Tôi biết rõ Ma-ri không nói dối...

Đứa trẻ năng trông chờ là từ Thượng Đế và sẽ là Chúa Cứu Thế thuộc dòng Vua Đa-vít.

Bởi vì tôi và Ma-ri thuộc dòng dõi Vua Đa-vít...

... đứa trẻ này sẽ là một sự ứng nghiệm lời tiên tri.

Bây giờ tôi đã hiểu điều Thượng Đế muốn tôi làm!

Tôi đã quyết tâm rồi. Tôi sẽ lấy Ma-ri làm vợ càng sớm càng tốt!

Chỉ bao lâu sau việc ấy, lễ thành hôn Ma-ri và Giô-sép được cử hành...

Này Ma-ri yêu quý của ta, hoan nghinh con vào ở nhà này. Từ nay trở đi nhà này cũng là của con!

Việc xảy ra đúng như lời Thượng Đế đã báo các nhà tiên tri loan báo: "Này một trinh nữ sẽ chịu thai, và sinh hạ một Con trai, Đặt tên Em-ma-nu-ên (Thượng Đế ở với chúng ta). Giô-sép tỉnh dậy, liền theo lời Thiên sứ dẫn, cưới vợ về nhà nhưng không ăn ở với nhau cho đến khi Ma-ri sinh con, đặt tên là Giê-xu."

Vài tháng sau tại Na-xa-rét...

Hoàng đế Sê-sa Âu-gút-tô ra chiếu chỉ kiểm tra dân số khắp đế quốc La-mã, mọi chủ gia đình phải về quê quán để đăng ký...

Nữa, lại một mưu mẹo mới của bọn La-mã đây! Tôi nghĩ rằng họ muốn tăng thuế

Hay là họ muốn biết rõ có bao nhiêu người nam có thể nổi dậy chống họ?

Tôi thuộc gia tộc Đa-vít gốc gác ở Bết-lê-hem

Chẳng bao lâu nữa Ma-ri sẽ sanh đẻ, vậy tôi sẽ lấy...

Vài ngày sau...

Tôi Bết-lê-hem rồi

Đồng người quá. Anh Giô-sép ơi. Minh tìm phòng trọ ở đâu?

Nơi nhà bà con tôi, chỉ có thể trông mong nơi họ. Nhưng trước hết để tôi làm xong thủ tục đã.

Trong phòng kiểm tra dân số...

Xin sắp hàng và chú ý! Khai man sẽ bị phạt nặng đó!

- Giô-se ơi! Tôi điên tiết lên được! Tôi thuộc dòng vua Đa-vít mà bị buộc phải khai với bọn La-mã này!

Tin tôi đi, quyền lực họ sẽ không kéo dài lâu đâu!

Xin nhớ lời tiên tri Ba-la-am " Một ngôi sao sẽ xuất hiện từ nhà Y-sô-ra-ên và Ngài sẽ là một vị cầm quyền lớn.

Một ngôi sao mới đã tìm thấy. Hà chẳng có nghĩa là Đấng Cứu Thế đến sao?

Lu-ca 2:1-20
Thời đó, Hoàng đế La-mã ra lệnh kiểm tra dân số khắp đế quốc. Đây là cuộc kiểm tra đầu tiên. Mọi người đều phải về quê đăng ký. Vì Giô-sép thuộc dòng họ Đa-ôít, nên phải từ thành Na-xa-rét xưa Ga-li-lê, về làng Bê-liêm xứ Giu-đê, quê hương của Đa-ôít, đăng ký cho mình và cô Ma-ri, vị hôn thê đang có thai.

Tại nhà thân nhân...

Xin Thượng Đế ban phúc cho các anh !

Giô-sép, hoan nghênh anh tới đây !

Tôi xin phép giới thiệu Ma-ri, nhà tôi sắp sanh rồi đó ! ở đâu có thể tìm được phòng cho nhà tôi ?

Tiếc quá, nhà chúng tôi quá đông người rồi ! Chúng tôi không còn chỗ cho anh chị !

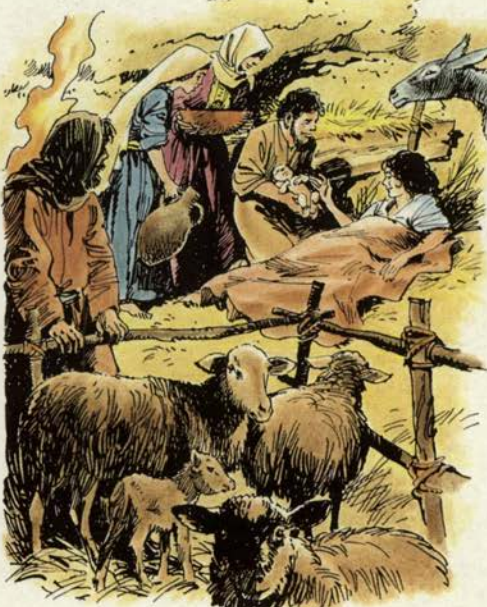
Giô-sép, xin nghe tôi ! Hãy vào trong chuồng súc vật. Nhờ chúng mình cũng được ấm áp.

Ý kiến này hay đó, ở đó cũng được yên tĩnh !

Đêm đó, Ma-ri sanh con trai đầu lòng...

... Lấy khăn bọc con mình đặt nằm trong máng cỏ...

Về đến Bê-liêm, Ma-ri tới ngày sinh nở. Cô sinh con trai đầu lòng, lấy khăn bọc lại, đặt trong máng cỏ, vì nhà quán không còn chỗ trọ. Tại miền đó, có mấy anh chăn chiên đang ở ngoài đồng, thức đêm canh giữ bầy chiên. Thình lình, một thiên sứ của Chúa hiện ra, hào quang Chúa chói lòa khắp nơi. Họ vô cùng kinh hãi, nhưng thiên sứ trấn an: "Đừng sợ, tôi đến báo cho các anh một tin mừng."

Ngoài cánh đồng Bết-lê-hem, có mấy gã chân chiến thức đêm canh giữ bầy chiên mình...

Này là tin lành cho các người, một con trẻ đã sanh cho các người. Một vị cứu tinh đó. Các người sẽ gặp Ngài trong máng cỏ tại thành Bết-lê-hem.

Hà! Chúng ta đi đến đó xem thử.

Sanh ra trong đêm có vì sao mới, trong một chuồng súc vật, tại Bết-lê-hem, thì trần quê hương của Đa-vít! Đứng vào ngày cả gia đình ở đây!

Đó là một dấu hiệu! Ngài sẽ là vị chân chiến sau này của dân mình, là Chúa Cứu Thế.

Thượng Đế đã đến với chúng ta. Cả bầu trời sáng rỡ. Tôi nghe tiếng hát vinh danh Thượng Đế tận trời!

Chắc chắn là con trẻ này đã được chọn!

Khi đủ 8 ngày, con trẻ được cắt bì. Mọi con trai Do-thái được cắt bì là dấu hiệu và niêm ấn của giao ước Thượng Đế với Áp-ra-ham.

Ngày hôm sau tin này truyền nhanh khắp vùng chung quanh...

Giô-sép, anh đặt tên gì cho đứa trẻ?

Tên là Giê-xu!

Có nghĩa là Thượng Đế cứu rỗi của chúng ta!

Tin này sẽ đem lại niềm vui lớn cho muôn dân. Đêm nay, Chúa Cứu Thế, Đấng Cứu Tinh của nhân loại đã ra đời tại Bê-liêm. Các anh sẽ nhận ra Ngài khi gặp một em bé quần khăn nằm trong máng cỏ." Thành linh, vô số thiên sứ hiện ra, họp với thiên sứ ấy ca ngợi Thượng Đế: "Vinh danh Thượng Đế trên trời, bình an dưới đất cho người thành tâm!" Khi các thiên sứ lên trời, các anh chân chiến báo nhau: "Chúng ta hãy tới làng Bê-liêm xem chuyện lạ Chúa vừa cho biết!" Họ vội vã đến nơi, gặp Ma-ri, Giô-sép, và thấy Con Trẻ đang nằm trong máng cỏ. Họ liền thuật lại việc vừa xảy ra và những lời Thiên sứ nói về Con Trẻ. Mọi người nghe đều ngạc nhiên; riêng Ma-ri ghi nhớ từng chi tiết và suy nghiệm trong lòng. Các anh chân chiến trở về, ca tụng Thượng Đế về những điều nghe thấy, đúng như lời thiên sứ nói.

Cha mẹ Chúa Giê-xu có nhiều kỷ niệm về thời niên thiếu của Ngài gồm có kỷ niệm về ngày thứ 40 sau khi Ngài sanh ra.

Ma-ri, chiếu luật Thượng Đế mọi con trai đầu lòng phải đem dâng cho Chúa.

Đến thờ Giê-ru-sa-lem không xa đây đâu, chúng ta hãy đến đó để dâng con mình cho Chúa.

Ồ Giô-sép, tôi rất vui làm điều đó.

Trong sân đền thờ...

Con chiến này khỏe tốt, thích hợp cho việc dâng làm của lễ.

Đắt quá ! Chúng tôi không mua, chúng tôi muốn mua cặp bồ câu kia.

Vào lúc ấy, một cụ gia vào đền thờ. Tên cụ là Si-mê-ôn, ai nấy đều biết...

Thưa cụ Si-mê-ôn, chuyện gì đưa đây cụ đến đền thờ hôm nay vậy ?

Bà An-ne, tôi có linh cảm là sẽ gặp một người hôm nay ! Đức Thánh Linh đã sai tôi...

Si-mê-ôn, cụ ấy thường nói rằng cụ sẽ không qua đời trước khi thấy Chúa Cứu Thế.

Cụ già dâng kia là ai vậy ?

Thưa cụ Si-mê-ôn, hãy xem em bé này !

Ồ ! Linh hồn tôi vui mừng quá bội !

Giờ đây, con có thể qua đời vì mắt con đã thấy sự cứu rỗi của Chúa. Ánh sáng Ngài chiếu rọi trên mọi dân tộc trên thế giới.

Lu-ca 22-38

Đến kỳ Ma-ri làm việc uế theo luật Môi-se, Ma-ri và Giô-sép đem Con trẻ lên thủ đô Giê-ru-sa-lem dâng cho Thượng Đế, vì luật Chúa dạy: " Mọi con trai đầu lòng phải dâng cho Chúa " và "dâng một cặp chim cưu hay bồ câu to" theo luật định. Lúc đó, tại Giê-ru-sa-lem có một người công chính, mộ đạo tên là Si-mê-ôn, ngày đêm trông đợi Chúa Cứu Thế xuất hiện. Thánh linh ngự trong lòng ông, và cho biết ông sẽ được thấy Chúa Cứu Thế trước khi qua đời. Hôm đó, Thánh linh thúc giục ông vào Đền thờ, nhằm lúc Ma-ri và Giô-sép đem Con Trẻ đến dâng cho Thượng Đế đúng theo luật lệ. Si-mê-ôn bồng Con Trẻ và ca ngợi Thượng Đế.

Ta chúc
phước cho hài
nhì này...

... đã được chỉ định để làm cho
nhiều người ngã xuống hoặc dấy
lên trong thế gian này!

Lạy Chúa, bây giờ con có thể an vui qua đời, vì chính mắt con thấy Đấng Cứu Tinh cho nhân loại, là Ánh sáng là Vinh quang của dân Y-sơ-ra-ên!" Giô-sép và Ma-ri kinh ngạc vì những lời Si-mê-ôn nói về Con Trẻ. Sau khi cầu phúc lành cho hai người, Si-mê-ôn nói riêng với Ma-ri: "Con Trẻ này sẽ làm cho nhiều người Y-sơ-ra-ên vấp ngã trong khi nhiều người khác được giải cứu. Con Trẻ sẽ bị người ta chống đối, nhưng tu tưởng thâm kín của họ bị phơi ra ánh sáng. Còn bà sẽ bị đau đớn như guom đâm vào lòng!" Hôm đó, nữ tiên tri An-ne cũng có mặt trong Đền thờ.

Cha mẹ Ngài nhớ đến sự ra đời của Chúa Giê-xu, khi có các vị bác sĩ từ phương đông đến để thờ lạy, nhưng dân Ngài lại không nhận ra Ngài!

Hài
nhì sẽ là
vua của dân
tộc này,
Sanh ra tại
đâu?

Chúng tôi
thấy ngôi sao Ngài
xuất hiện bên nước
chúng tôi.

Chuyện
gi thế? Đấng
Cứu Thế đã
đến rồi à?

Không thể có như
vậy đâu, chúng tôi đã
biết rõ ở Giê-ru-sa-lem
nếu có chuyện ấy!
Nhưng...

... chẳng có
ai nghe biết gì cả
! Hoàng đế hẳn
phải nghe biết tin
này ngay!

Muôn tàu bệ hạ !
Có mấy người nước ngoài
đi tìm con trẻ là Đấng
Cứu Thế đã được hứa
từ trước !

Họ bảo rằng sự giáng sinh của
con trẻ ấy được tỏ rõ nhờ biết vị
trí các ngôi sao !

Cái gì ? Một
con trẻ sẽ là Đấng Cứu Thế
mà chẳng ai báo cho ta biết !
Kể đối thủ ngại vàng ta đã lên
xuất hiện !

Ta phải
khôn khéo khám
phá ra âm mưu
mới này !

Hãy gọi
bọn Pha-ri-si
đến đây
ngay !

Ta có nghe sự đồn đãi
về chuyện giáng lâm của
Đấng Cứu Thế. Ta phải
chuẩn bị đối phó. Người
có biết gì về gia đình
và nơi sinh của nó
không ?

Có lời tiên tri chép :
"Con người Bết-lê-hem, từ
người sẽ xuất hiện một lãnh
tụ chân đất
dẫn ta"
Và vua Đa-
vit gốc gác ở
Bết-lê-hem

Thánh Kinh nói
rằng : "Đấng Cứu
Thế là dòng dõi
vua Đa-vít..."

Hãy đi dẫn
về đây các nhà bác
học đồng phương
nhANH lên !

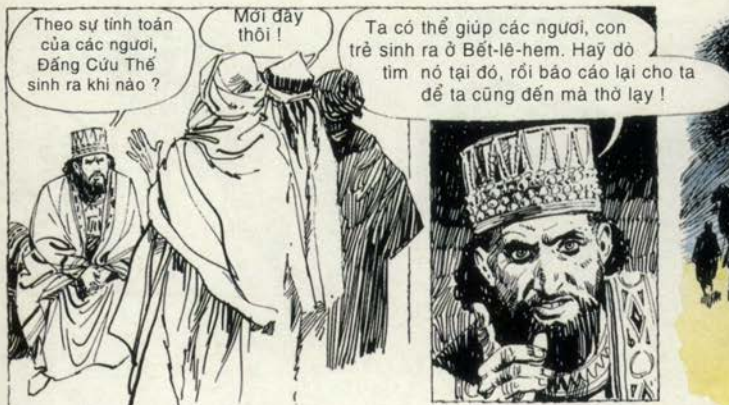
Một lát sau...

Ta hiểu rõ là các
người đang đi tìm con trẻ.
Đấng Cứu Thế phải
không ?

Thưa vâng
chúng tôi đã
thấy ngôi sao
Ngài.

Bà là con gái Pha-nu-ên, thuộc đại tộc A-se,
trước kia đã có chồng được bảy năm, rồi ở góa
cho đến năm tám mươi bốn tuổi. Bà cứ ở luôn
trong đền thờ, ngày đêm thờ phượng Thượng Đế
và báo cho mọi người biết Đấng Cứu Tinh họ trông
đợi đã đến rồi.

Và sau đó...
họ tìm thấy con trẻ.

Họ rời Giê-ru-sa-lem, Tiếp tục đi đến Bết-lê-hem...

Sáng hôm sau, khi họ thức dậy...

Ma-thi-ơ 2:1-15

Chúa Giê-xu giáng sinh tại làng Bê-liêm xứ Giu-đê. Lúc ấy, có mấy nhà bác học từ Đông phương đến tìm hỏi: "Vua dân Do-thái mới ra đời hiện nay ở đâu? Chúng tôi đã thấy ngôi sao Ngài bên Đông phương nên tìm đến thờ phượng Ngài." Được tin ấy, vua Hê-rốt rất lo ngại; dân chúng thủ đồ cũng xông xáo. Vua liền triệu tập các nhà bác lãnh đạo Do-thái: "Các tiên tri thời xưa có nói Chúa Cứu Thế sẽ sinh tại đâu không?"

Họ đáp: "Tại làng Bê-liêm xứ Giu-đê, vì có nhà tiên tri đã viết: "Bê-liêm xứ Giu-đê không phải là một làng nhỏ bé, vì là quê quán của nhà Lãnh tụ. Ngài sẽ chăn giữ, lãnh đạo dân Tu." Vua Hê-rốt gọi riêng các nhà bác học cho biết ngày giờ họ nhìn thấy ngôi sao xuất hiện.

Các nhà bác học này vẫn không trở lại...

Chắc chắn họ giấu không cho ta biết về hậu tự này của Đa-vít sẽ cướp ngôi ta!

Nhưng ta sẽ đảm âm mưu này trong mắt!

Hãy đem quần đến Bết-lê-hem, tìm giết tất cả con trai dưới 2 tuổi trong thị trấn này và vùng xung quanh! Không có thương xót gì hết!

Ma-ri! Thức dậy mau. Chúng ta vừa nghe lời cảnh cáo từ trời. Sinh mạng hải nhi không còn an toàn ở đây nữa!

Chúng ta hãy đem hải nhi qua Ai-cập lập tức!

Ma-ri và Giô-sép trở lại Na-xa-rét tại xứ Ga-li-lê. Chúa Giê-xu lớn lên đầy đặn sự khôn ngoan và an Chúa. Khi Ngài được 30 tuổi, Giăng Báp-tít làm lễ báp-tem tại sông Giô-đan.

Rồi vua sai họ đến Bê-liêm và căn dặn: "Các người cứ đến đó tìm Ấu Chúa. Khi nào tìm được, nhớ trở về đây báo cáo, để ta cũng đến thờ phượng Ngài." Các nhà bác học tiếp tục lên đường. Vào đến nhà, thấy Con Trẻ và mẹ Ngài, các nhà bác học liền quỳ xuống thờ lạy Ngài, rồi dâng hiến vàng, trầm hương và nhũ hương thơm. Thượng Đế bảo họ không được trở lại gặp vua Hê-rốt, nên họ đi đường khác về quê hương. Sau đó, một thiên sứ báo mộng cho Giô-sép: "Thức dậy, đem Con Trẻ và mẹ Ngài lánh qua Ai-cập! vì Hê-rốt đang tìm giết Con Trẻ!" Giô-sép vùng dậy, giữa đêm bế Con Trẻ và điu mẹ Ngài sang Ai-cập, rồi ngụ tại đó cho đến ngày Hê-rốt qua đời. Việc xảy ra đúng như lời tiên tri: "Ta đã gọi Con ta ra khỏi Ai-cập"

Lu-ca 2:39-40

Sau khi làm xong mọi thủ tục theo luật pháp, Giô-sép và Ma-ri trở về Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê. Tại đó, Con Trẻ lớn lên, khỏe mạnh, đầy khôn ngoan và ân phúc của Thượng Đế.

Thiên Sư Báo Tin Cho Ma-ri

Có những chi tiết về sự giáng sinh và thời thơ ấu của Chúa Giê-xu được kỹ thuật trong các sách Phúc Âm Lu-ca và Ma-thi-ơ. Thánh Lu-ca đã gặp các môn đồ đầu tiên sống ở xứ Pha-lê-tin là những người biết rõ gia đình Chúa Giê-xu.

Có thể họ đã gặp bà Ma-ri, mẹ Chúa Giê-xu. Lu-ca đã chép rằng: "Ma-ri ghi nhớ từng chi tiết và suy nghiệm trong lòng." (Lu-ca 2:19).

Truyện tích bắt đầu ở Na-xa-rét, một làng trong tỉnh Ga-li-lê, xứ Pha-lê-tin. Có Ma-ri nhận được sứ điệp từ trời do Thiên sứ Gáp-ri-ên mang đến. Sách Phúc Âm không mô tả hình dáng thiên sứ ra sao. Chính Chúa Giê-xu đã nói về các Thiên sứ. Họ là những vị hiện có trong vũ trụ của Thượng Đế. Họ không có thân hình như chúng ta. Họ hiện ra cho những người được Thượng Đế chọn. Nếu các nhà họa sĩ hay điêu khắc vẽ hay tác tượng thiên sứ có cánh, thì đó chỉ là một cách mô tả Thiên sứ là những phái viên rất nhanh lẹ của Thượng Đế trong việc chuyển mạng các sứ điệp từ Thượng Đế. Qua các phái viên này, Thượng Đế có thể tuyên phán một việc gì sẽ xảy ra hay Ngài giao một công tác gì cho loài người.

Rất dễ cho Ma-ri hiểu được sự mặc khải mà Thượng Đế muốn cho cô biết bởi vì cô vô số người trước cô đang trông đợi Đấng Mê-si, tức là Đấng Christ đến với sứ mạng hòa giải Thượng Đế với loài người và ban cho họ sự sống mới.

Thiên sứ báo cho Ma-ri biết là cô đã được chọn làm mẹ của Đấng Mê-si, tức là Chúa Cứu Thế của nhân loại. Dầu vậy, Ma-ri thấy có một điều khó hiểu. Cha mẹ cô đã hứa gả cô cho một thanh niên ở Na-xa-rét tên là Giô-sép làm nghề thợ mộc. Cô có lý do chính đáng để ngạc nhiên vì cô chưa hề sống chung với Giô-sép và vẫn còn là một trinh nữ. Như vậy, làm thế nào cô có thể sinh con được?

Tuy nhiên, Thiên sứ đã nói rõ là Con Tré sinh ra đó không phải là con của Giô-sép. Chính Thượng Đế đã cho cô thụ thai. Sách Lu-ca 1:35 chép rằng: "Quyên rằng Thượng Đế sẽ bao phủ cô," nghĩa là Thượng Đế luôn luôn có mặt. Thánh Lu-ca đã đề cập ba điểm căn bản về Con Tré:

Thứ nhất, Con Tré sẽ là Đấng Mê-si được trông đợi từ lâu. Thứ hai, Đấng ấy sẽ cai trị dân Ngài như Đa-vít, tổ phụ Ngài và đặc biệt là Vương quốc Ngài sẽ không có ngày lặn. Thứ ba, Ngài là Đấng thiêng liêng. Danh Ngài là Giê-xu và Ngài sẽ được gọi là "Con Đấng Chí Cao."

Ma-ri có biết rằng Con tré đó là Con của Thượng Đế không? Câu hỏi này khó trả lời, bởi vì mấy chữ "Con Tré" được dùng để mô tả người mà Thượng Đế yêu mến như Cha yêu mến con mình, cũng được dùng để nói về việc chỉ định các Thiên vương của tuyền dân Thượng Đế. Những người Do-thái từng đạo nhất thời bấy giờ cũng không sao tưởng tượng được rằng Thượng Đế có thể thành một con người để sống giữa họ. Họ nghĩ rằng con người sẽ tức khắc hủy diệt nếu tiếp xúc với Thượng Đế, Đấng Chí Cao. Ngay cả môn đệ Chúa Giê-xu cũng chẳng hiểu điều này mãi đến sau khi Ngài phục sinh.

Cuối cùng, thiên sứ cho Ma-ri một chứng cớ về sự thật của sứ điệp mình. Ấy là Ê-li-sa-bét, bà con với Ma-ri, một bà tuổi đã cao mà son sẽ cũng sẽ sanh một con trai. Thiên sứ phán khi từ giả Ma-ri rằng: "Vì chẳng có việc gì Thượng Đế không làm được." Ma-ri vui vâng đi thăm Ê-li-sa-bét, thì thấy đúng như lời Thiên sứ đã phán.

Giô-sép...Thuộc Dòng Dồi Vua Đa-vít

Giô-sép, hôn phu của Ma-ri, đã suy nghĩ gì về việc ấy và ông đã làm gì? Không nghi ngờ gì là ông đã được chính Ma-ri cho biết về việc mang thai. Sách Phúc Âm Ma-thi-ơ đã nói rõ về điều này.

Giô-sép hiểu rằng Thượng Đế đã can thiệp cách lạ lùng, không đoán trước được. Tuy nhiên, ông không muốn xác nhận mình là cha của con Thánh bằng cách cưới Ma-ri làm vợ. Ông nghĩ rằng ông nên rút lui và hủy việc hòa hôn với Ma-ri là tốt hơn. Ở đây, Giô-sép giữa đêm nhận được một mặc khải rằng ông cứ phải tiếp tục việc đi cưới Ma-ri. Chúng ta có thể hỏi rằng Giô-sép đã hòa hôn với Mẹ của Đấng Mê-si không đúng vai trò quan trọng nào trong sự việc thiêng liêng đang xảy ra đây chăng?

Con Tré cần một người cha trần thế nhận làm nuôi và trưởng dưỡng. Cũng có lời tiên tri rằng Đấng Mê-si sẽ sanh ra từ nhà Đa-vít. Giô-sép là hậu tự của dòng vua này.

Trong xã hội thời bấy giờ, có nhiều người cũng làm thợ thủ công như Giô-sép. Và dầu Giô-sép không có tài sản nhiều, nhưng ông có thể tự hào là mình thuộc dòng vua. Giô-sép ngắm nghĩ về điều này suốt đêm và sáng hôm sau ông được Thượng Đế soi sáng con đường ông phải đi. Ông quyết định lấy Ma-ri làm vợ, có nghĩa là làm lễ cưới chính thức.

Tác giả Phúc Âm Ma-thi-ơ thêm rằng đang khi Giô-sép coi mình là chồng Ma-ri, thì ông "không ăn ở với Ma-ri" cho đến khi Ma-ri sanh con trai đầu lòng là Chúa Giê-xu.

Giô-sép tin trọng công việc của Thượng Đế. Rõ ràng đối với Giô-sép, ông có một vai trò quan trọng phải thực thi. Theo lối xử sự của ông như vậy, ông quả là một thánh nhân, một anh hùng trong sự việc thiêng liêng đã xảy ra như vậy.

Máng Có Trong Hang Đá Tại Bết-lê-hem.

Giô-sép và Ma-ri đến trọ tại một chuồng chiên dật trong hang đá. Bết-lê-hem là một thị trấn nhỏ có độ một hay hai ngàn dân chúng. Các quán trọ đây người và mọi phòng tại các tư gia đều có người thuê. Rất đông người dôn về quê để đăng ký cho cuộc kiểm tra dân số, nên họ đã chiếm hết chỗ trọ và một số bà con không được tiếp rúc.

Nói rằng hình như Giô-sép và Ma-ri đã bị khước từ chỗ trọ trong nhà quán là lý do không đúng. Chắc chắn càng không đúng khi giải Kinh thánh bằng cách nói rằng hình như Giô-sép và Ma-ri đã bị từ chối chỗ trọ trong nhà quán.

Giô-sép phải tìm chỗ trọ trong một chuồng súc vật là lẽ tự nhiên vậy. Về mùa đông, dân làng thường lót giường ngủ trong chuồng súc vật để được ấm áp hơn bên ngoài. Máng có chất đầy rơm khô cũng có thể dùng làm chiếu nôi. Kinh thánh không nói gì về "bò lừa" bên cạnh máng có.

Đây là những sự kiện lịch sử mà Thánh Lu-ca đã kể lại. Cùng lúc, Thánh Linh của Thượng Đế đã cho biết rõ là Con Tré trong máng có không phải là một con tré tầm thường mà là Con Tré thánh. Thánh là vì Thiên sứ đã hiện ra cùng bọn chăn chiên với ánh sáng chói lòa. Tại sao vậy? Vì Thiên sứ với bài hát ngợi khen Thượng Đế làm chứng cho việc Con Tré trong máng có đã mang lại sự Bình an của Thượng Đế cho mọi người khắp trên mặt đất. Và sự Vui mừng cho những ai sẵn sàng đón nhận. Một Thiên sứ đã phán cùng bọn chăn chiên rằng: "Đêm nay, tại thành Đa-vít đã sanh cho các ngươi một Đấng Cứu Thế là Christ, là Chúa," và "Tin lành về một sự vui mừng lớn." (Lu-ca 2:10-11). Đó là Tin lành mà Thiên sứ đem đến cho mọi người từ đó cho đến bây giờ và cả trong tương lai.

Các Đạo Sĩ Và Ngôi Sao.

Việc ba đạo sĩ đến thăm Hài nhi Giê-xu nằm trong máng cỏ mà Thánh Ma-thi-ơ ký thuật trong sách Phúc Âm đã được căn cứ trên các dữ kiện lịch sử và nói đến thời gian Đại Đế Hê-rốt cai trị ở Pha-lê-tin. Chúa Giê-xu đã giáng sinh vào thời gian những năm cuối cùng của triều đại Hê-rốt. Vì vua khét tiếng này không phải gốc người Do-thái nhưng đã tìm cách đoạt quyền bính tại Giê-ru-sa-lem bằng võ lực và có sự trợ giúp của Đế quốc La-mã. Vua là kẻ tham quyền độc ác đã giết tất cả những người nào vua nghi ngờ là đối thủ, gồm luôn cả các bà vợ và con trai của mình.

Vào cuối đời Vua, nhiều cuộc ám mưu xảy ra khắp nơi đã bị đim trong biển máu. Danh từ "đạo sĩ" chỉ về những nhà tu hành Ba-tư hoặc Ba-by-lôn là những nhà bác học và thiên văn.

Sách Phúc Âm Ma-thi-ơ cho biết các đạo sĩ này là những người ngoại giáo từ Ba-by-lôn đã đến thờ lạy Chúa Giê-xu.

Qua sự xuất hiện của Sao mọc và Sao thỏ ba lần liên tiếp, các nhà thiên văn được biết "Vua dân Do-thái mới ra đời." Sách Dân-số-ký 24:17 có chép về Ba-la-am, một tiên tri không phải người Do-thái, đã nói trước rằng: "Một ngôi sao hiện ra từ Gia-cốp, một cây phủ viết trời lên từ Y-sơ-ra-ên..." Vì có lời tiên tri này, dân Do-thái trông đợi một Đấng giải cứu họ như Môi-se.

Lời báo trước về ý đồ giết chết con trẻ Giê-xu của vua Hê-rốt cho thấy truyện tích con trẻ Môi-se nằm trong rương mây thả trên sông Ni-lơ đã thoát chết bởi tay Pha-ra-ôn của Ai-cập có chỗ giống với truyện tích Con Trẻ Giê-xu được Giê-sép và Ma-ri cứu khỏi sự sát hại bởi tay Hê-rốt.

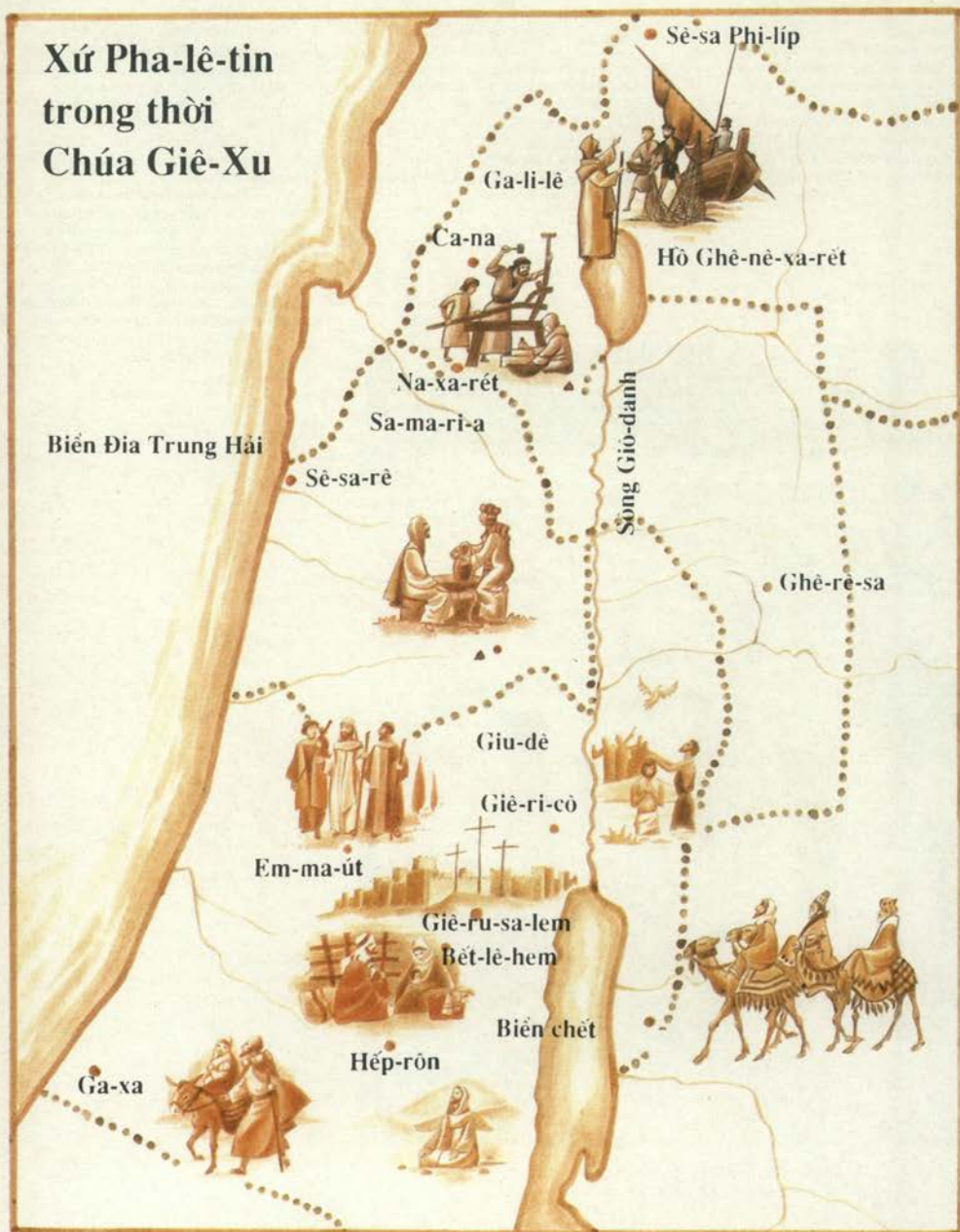
Khi Chúa Giê-xu giáng đày trước đám đông, nhiều trưởng lão Do-thái không nhận biết Ngài là Đấng Mê-si, và về sau họ đã kết án Ngài phải chết. Ba nhà đạo sĩ ngoại giáo là những người đầu tiên đã đến thờ lạy Chúa Giê-xu, Thánh Ma-thi-ơ, đang khi viết sách Phúc Âm của mình, đã nhìn thấy nhiều người không phải là dân Do-thái đến tin nhận Chúa Giê-xu.

Theo sách Phúc Âm Ma-thi-ơ, "các đạo sĩ từ phương đông" theo ngôi sao đến cùng Chúa Giê-xu là những người đại diện cho cả nhân gian đang tìm kiếm Thượng Đế. Ánh sáng đưa dẫn họ chính là Chúa Giê-xu, là Đấng tự xưng mình là "Ánh sáng của Thế giới." Thánh linh Thượng Đế đã nhắc chúng ta rằng Chúa Giê-xu, như một "Môi-se mới", là vị Cứu tinh chẳng những của dân Do-thái mà cũng là của cả nhân loại nữa.

*Chú thích: Một chuồng chiên gần Bết-lê-hem nằm trong một hang đá thiên nhiên.

Xứ Pha-lê-tin trong thời Chúa Giê-Xu

Này hai môn đệ của ta, các người có thấy người đó không hả ?

Đó là Chiên Con của Thượng Đế mà Kinh Thánh đã nói đến. " Như Chiên con bị dẫn đến hàng làm thịt, Ngài chất hết tội lỗi của thế gian lên trên mình Ngài. "

Điều này có nghĩa là Ngài là Đấng Cứu Thế đã được hứa trước.

Phải, ta thấy Thánh Linh của Thượng Đế từ trời giáng xuống trên Ngài... Vì thế ta làm chứng rằng Ngài chính là con của Thượng Đế !

Anh-rê ơi ! Lại đây ! Chúng ta theo Ngài.

Các anh tim chi ?

Ông ở đâu ? Chúng tôi muốn nói chuyện với ông...

Hãy đến xem.

Họ để nhiều thời giờ ở với Ngài...

Cuộc nói chuyện ấy thật là cảm động.

Tôi phải nói cho anh Si-môn của tôi biết ngay !

Si-môn ! Si-môn ! Chúng tôi đã gặp Chúa Cứu Thế ! Đấng Christ ! Nhanh lên ! Tôi đưa anh đến với Ngài.

Cái gì ? Đấng Cứu Thế ? Đấng Christ à ? Không thể được !

Người là ngư phủ Si-môn. Người sẽ được gọi là Phê-rô. Hãy theo Ta!

Thưa Giê-xu, đây là Phi-líp, bạn của chúng tôi...cũng ở Bốt-sai-đa...

Phi-líp, hãy theo ta ! làm môn đệ ta !

Na-tha-na-ên, tôi có một tin rất quan trọng!

Tin gì thế? Mong anh đứng có đánh thức tôi vô cớ!

Chúng tôi đã gặp Đấng Christ, Chúa Cứu Thế!

Ai vậy?

Giê-xu, người Na-xa-rét. Có gì tốt lành ra từ đó đâu! Tôi không tin điều đó đâu!

Cứ đến xem!

Được, vì anh là bạn tôi, tôi sẽ đến đó với anh để xem...

Đây mới thật là người Y-so-ra-ên. Trong lòng không có sự gian dối!

Sao Ngài biết tôi?

Vita thấy người dưới cây và trước khi Phi-líp gọi người...

Tôi bắt đầu tự hỏi có phải ông thật là Đấng đã được hứa mà chúng tôi đang trông đợi.

Hãy tin ta!

Na-tha-na-ên, người sẽ thấy nhiều phép lạ lớn hơn nữa, thực ra người sẽ thấy.

... Bầu trời mở ra và Thiên Thần của Thượng Đế sẽ lên xuống trên...

... Đức Nhân Tử...

Giăng 1:29-51

Hôm sau, Chúa Cứu Thế đến thăm Giăng, Giăng tuyên bố: "Đây là Chiên Con của Thượng Đế, Người tẩy sạch tội lỗi nhân loại. Tôi đã nói về Người: Có một Người đến sau tôi, nhưng cao cả hơn tôi, vì Người có trước tôi." Giăng lại xác nhận: "Tôi đã nhìn thấy Thánh Linh từ Trời giáng xuống như bò câu đậu trên Người. Người ấy sẽ làm báp-tem bằng Thánh Linh" Chính tôi đã chứng kiến nên tôi xác nhận Người là Con Thượng Đế." Qua ngày sau, thấy Chúa Giê-xu đi ngang qua, Giăng lại giới thiệu: "Đây là Chiên con của Thượng Đế sẽ hy sinh để chuộc tội cho nhân loại. Hai môn đệ nghe xong, liền đi theo Chúa Giê-xu. Chúa quay lại, thấy họ theo mình, liền hỏi: "Các anh tìm chi?" Họ kính cẩn: "Thưa, Thầy ở đâu?" Chúa ân cần: "Mời các anh đến thăm!" Họ đến chỗ Chúa trọ và ở lại với Ngài từ bốn giờ chiều cho đến tối. Anh-rê, em Si-môn Phê-rô là một trong hai người theo Chúa hôm ấy. Vừa thấy Si-môn, Anh-rê báo tin: "Chúng tôi đã gặp Chúa Cứu Thế!" rồi đưa anh mình đến với Chúa. Chúa nhìn Si-môn, bảo: "Si-môn con Giô-na! Từ nay ta đổi tên con là Phê-rô."

Thưa Giê-xu, lòng tôi tràn ngập niềm vui. Xin mời Ngài và môn đệ đến

Ca-na với tôi! Cả làng đang có đám cưới...

Sáng hôm sau, Chúa Giê-xu quyết định lên xứ Ga-li-lê. Tim gặp Phi-líp, Chúa bảo "Con hãy theo Ta!" Phi-líp quê ở Bết-sai-da, đồng hương với Anh-rê và Phê-rô. Phi-líp gặp Na-tha-nên, liền mách: "Chúng tôi vừa gặp Chúa Cứu Thế mà Môi-se và các nhà tiên tri đã nói trước". Na-tha-nên ngạc nhiên: "Có danh nhân hào kiệt nào xuất hiện từ Na-xa-rét đâu?" Phi-líp đáp: "Mời anh đến gặp Chúa!" Vừa thấy Na-tha-nên, Chúa Giê-xu nhận xét: "Đây là một người chân thật, đúng là con cháu của Y-sô-ra-ên." Na-tha-nên thưa: "Con chưa hề gặp Thầy, sao Thầy biết con?" Chúa đáp: "Ta đã thấy con dưới cây và, trước khi Phi-líp gọi con." Na-tha-nên nhìn nhận: "Thầy là Con Thượng Đế, Vua dân Y-sô-ra-ên!" Chúa bảo: "Con nghe ta thấy con dưới cây và nên con tin. Rồi đây con sẽ thấy nhiều việc kỳ diệu hơn." Chúa quả quyết: "Chắc chắn con sẽ thấy bầu trời rộng mở và biết ta là chiếc cầu giữa Thượng Đế và nhân loại."

Giê-xu, con đến dự tiệc cưới. Mẹ rất vui lòng...

Tuy nhiên, mẹ cần nói cho con biết là người ta hết rượu rồi. Con có thể làm gì để giúp không?

Thưa mẹ ! Việc của con có quan hệ gì với mẹ. Giờ con chưa đến !

Cái vại của tôi trống rỗng !

Hết rượu rồi !

Tôi biết, nhưng nghe đây... Khi Giê-xu bảo các anh làm gì thì làm theo nghe !

Đằng kia có 6 cái vại dùng cho thông lệ tẩy sạch... Hãy đổ nước đây các vại này đi...

Thưa Đức Giê-xu ! Đùng như Ngài muốn.

Giăng 2:1-11

Hai ngày sau, mẹ Chúa đi dự đám cưới tại làng Ca-na, xứ Ga-li-lê. Chúa và các môn đệ cũng được mời dự tiệc. Khi rượu nho đã hết, mẹ Chúa lo ngại: "Người ta hết rượu rồi!" Chúa đáp: "Thưa mẹ, việc ấy có liên hệ gì đến mẹ và con? Chưa phải lúc con nên hành động." Nhưng mẹ Chúa bảo những người hầu bàn: "Người bảo gì anh cứ làm theo!" Trong nhà có sáu cái chum bằng đá dựng nước dùng để tẩy trần theo phong tục Do-thái; mỗi cái chứa bảy mươi đến một trăm lít. Chúa bảo những người hầu bàn: "Các anh múc nước đổ cho đầy mấy chum đó!" Họ vâng lời, xách nước đổ đầy tới miệng. Chúa lại bảo: "Bây giờ các anh múc ra, đem cho ông chủ tiệc!" Chủ tiệc nếm nước đã biến thành rượu này không biết lấy từ đâu (dù các người hầu bàn biết rõ), nên gọi chú rể mà khen:

Đã đổ đầy các vại rồi !

"Ai cũng đãi rượu ngon trước, đến khi tân khách uống say mới dọn rượu thường. Anh thật khác người, giữ rượu ngon đến giờ này mới đem ra!" Việc xảy ra tại làng Ca-na, xứ Ga-li-lê, là phép lạ đầu tiên của Chúa Giê-xu. Chúa tiết lộ quyền năng siêu nhiên của Ngài nên các môn đệ tin Ngài là Chúa Cứu Thế.

Có 4 chiếc thuyền đánh cá, chiếc này thuộc về Si-môn Phê-rô.

Anh Gia-cơ tôi và tôi là Giảng biết làm nghề đánh cá.

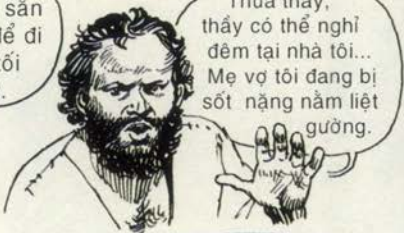
Các người những ngư phủ, sẽ là những môn đệ đầu tiên của ta. Hãy theo ta!

Mọi sự đã sẵn sàng để đi lưới tối nay.

Thưa thầy, thầy có thể nghỉ đêm tại nhà tôi... Mẹ vợ tôi đang bị sốt nặng nằm liệt giường.

Phê-rô, chúng ta đi... Hãy tin ta. Mọi người sẽ được chữa lành!

Tôi thấy khá hơn rồi. Phải, tôi khỏe rồi! Tôi sẽ chối dậy lo bữa ăn cho các anh.

Đêm ấy, Phê-rô và các bạn đi đánh cá...

Lu-ca 4:38-41
Rời hội trường, Chúa Giê-xu đến nhà Si-môn. Bà gia Si-môn đang sốt nặng, mọi người xin Ngài chữa cho bà. Chúa đến bên giường vợ con sốt; lập tức bà hết sốt, đứng dậy tiếp đãi mọi người. Lúc mặt trời lặn, người ta đem tất cả những người bệnh tật đến gần Chúa.

Ngài đặt tay chữa lành từng người Chúa cũng đuổi quỷ cho nhiều người. Các quỷ bị trục xuất thường kêu lớn: "Ngài là Con Thượng Đế!" Nhưng Chúa quả trách, không cho chúng lên tiếng, vì chúng biết Ngài là Chúa Cứu Thế.

Sáng hôm sau...

Đức Giê-xu đến có đoàn dân theo Ngài...

Chuyện gì thế ?
Mấy cái rô của tôi
trống trơn. Hôm
nay chẳng có
gi để bán.

Chúng tôi cực nhọc suốt
đêm mà chẳng bắt được con cá
nào cả ! Bây giờ chúng tôi phải
giặt lưới.

Phê-rô hãy chèo thuyền ra khỏi bờ một chút,
để Ta có thể dạy dỗ những người rất muốn
nghe lời Thượng Đế.

... đêm
ngày, dù người
ấy ngủ hay thức,
hạt giống vẫn nảy
mầm và mọc
lên...

... dù người ấy không biết tại sao. Đất tự
nó sẵn sinh ra thóc lúa. Trước hết là cọng
lúa, rồi gié lúa, rồi đẩy hạt trong gié lúa,
cho ta lúa gạo ăn hằng ngày...

Đức Giê-xu phân
nước Thượng Đế
giống như vậy, một
người kia gieo hạt
giống xuống
đất...

Tất cả các người được mời vào nước
Trời, nhưng đời sống các người phải
thay đổi. Lòng các người không
được cứng như đá, hay giống như đất
đẩy gai chông, đẩy tran
các sự ham muốn
của cải, tiền bạc
và sung túc.

Một hôm, Chúa Giê-xu giảng dạy trên bờ biển Ghê-nê-xa-rét. dân chúng chen lấn đến gần để nghe lời Thượng Đế. Chúa thấy hai chiếc thuyền đậu gần bờ, mấy người đánh cá đã ra khỏi thuyền giặt lưới. Ngài bước lên thuyền của Si-môn, bảo ông đẩy ra khỏi bờ một quãng rồi ngồi trên thuyền dạy dỗ dân chúng. Sau đó, Chúa bảo Si-môn: "Con chèo ra chỗ nước sâu thả lưới, sẽ bắt được nhiều cá." Si-môn đáp: "Thưa thầy, anh em chúng con đánh cá quần quật suốt đêm mà chẳng được gì..."

Đừng lừa dối mình và kẻ khác. Hãy khám phá những động cơ thúc đẩy chân chính trong lòng. Thượng Đế đòi hỏi các người phải hành động đúng đắn, có lòng thương xót và bước đi khiêm nhường với Ngài.

Phê-rô, bây giờ người hãy đi ra đánh lưới, chèo thuyền ra ngoài sâu và thả lưới.

Sao chúng con đã cực nhọc suốt đêm mà không được gì hết ?

Phê-rô, ta nói lại, hãy dong buồm ra khơi và thả mạng lưới lớn nhất.

Vô ích ! Không dùng lúc... Cả không còn ở sát mặt nước nữa.

Phê-rô, hãy làm theo lời Ta bảo, hãy tin Ta.

Vì Thầy bảo vậy nên tôi thả lưới lần nữa. Về phần tôi thì chẳng bắt được con cá nào.

Anh-rê, Gia-cơ và Giăng, các bạn hãy đến đây ! Chúng ta lại dong buồm và thả lưới lại lần nữa coi.

Khó tin quá ! Cả nhiều ghê ! Chắc đứt lưới mất !

Ê ! Các bạn, hãy đến giúp chúng tôi một tay.

Nhưng Thầy đã bảo, chúng con xin thử một lần nữa xem!" Họ liền thả lưới và bắt được nhiều cá đến nỗi lưới sắp rách. Họ gọi bạn chài trên thuyền kia đến tiếp tay. Cả hai chiếc thuyền đều tràn ngập cá, gần chìm. Thấy việc lạ xảy ra, Si-môn Phê-rô quỳ xuống trước mặt Chúa: "Lạy Chúa, xin tha xa con, vì con là người có tội lỗi, không xứng đáng ở gần Chúa." Vì mẻ lưới quá lớn nên các tay chài chuyên nghiệp như Si-môn, Gia-cơ và Giăng (hai con trai Xê-bê-đê) cũng như mọi người khác đều vô cùng kinh ngạc.

Chúng ta hãy kéo thuyền vào bờ, hay là chúng ta sẽ...

Thật là kỳ diệu ! Trước đây tôi chưa bao giờ thấy quá nhiều cá như vậy...

Thấy ơi ! Tôi nói gì bây giờ ? Xin Thấy giúp tôi tin cậy Thấy hơn nữa.

Tôi bắt đầu học biết rằng tôi không nên làm theo ý riêng nhưng theo ý Thấy !

Hỡi Si-môn Phê-rô đừng sợ ! Từ nay trở đi, người không còn đánh cá nữa, nhưng sẽ đi cứu vớt người.

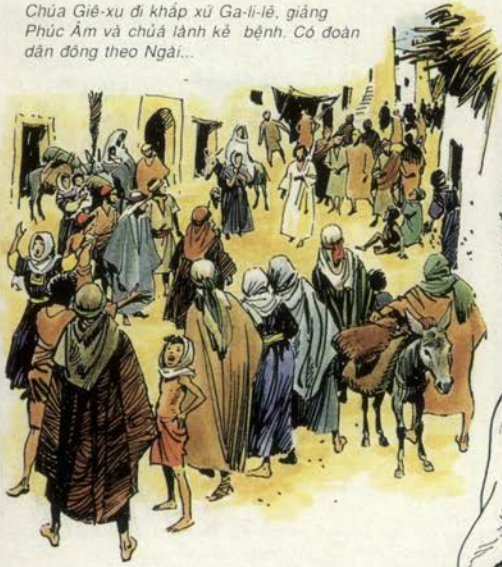
Các anh em ! Hãy theo Ta ! Ta sẽ khiến các người trở nên tay đánh lưới người.

Đoạn, họ bỏ thuyền bỏ lưới mà theo Chúa Giê-xu ! ...

Chúa Giê-xu bảo Phê-rô: "Đừng sợ, từ nay, con sẽ đi cứu vớt đồng loại." Sau khi đưa thuyền vào bờ, họ bỏ tất cả, đi theo Chúa

Chúa Giê-xu đi khắp xứ Ga-li-lê, giảng Phúc Âm và chữa lành kẻ bệnh. Có đoàn dân đông theo Ngài...

Giò ta đã đến! Nước Trời đã đến gần đang gõ cửa nhà các người. Hãy đổi mới lại đời sống và trở lại cùng Thượng Đế và phục vụ Ngài.

Tôi ước mong đó là sự thật. Chúng ta đã chán chường của vua chúa, cách mạng là sự thay đổi chính quyền.

Trải qua bao thời đại mọi việc do người thật nản lòng, chúng ta cần Thượng Đế thương xót.

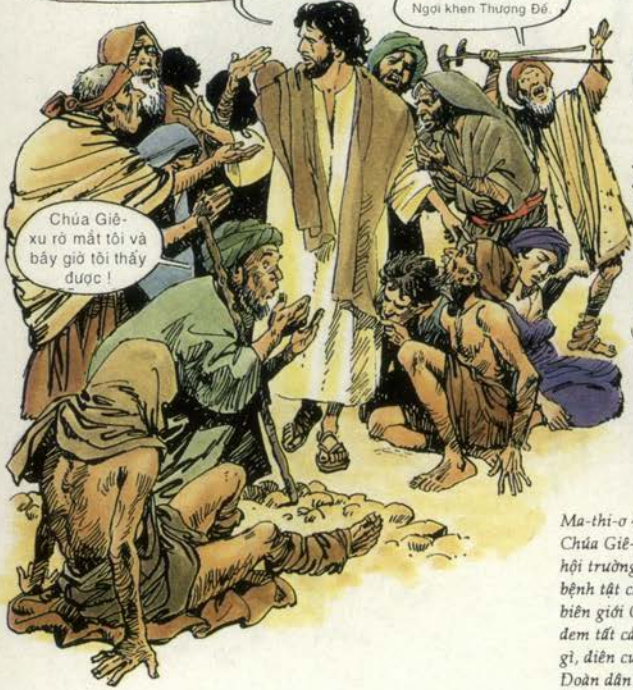
Tất cả các tiên tri viết về sự hiện đến của Chúa Cứu Thế. Nhờ các dấu hiệu này, chúng ta có thể nhận biết Ngài. Người mù thấy được. Người què đi được...

Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng Ta thì Ta sẽ cho các người được yên nghỉ! Hãy học theo Ta...

Tôi lại bước đi được. Ngợi khen Thượng Đế!

Tôi nghe tiếng chuông của một người cùi. Chúng ta hãy tránh qua!

Những người bị bệnh truyền nhiễm phải sống cô lập. Họ chờ Đức Giê-xu tại cổng thành...

Chúa Giê-xu rửa mắt tôi và bây giờ tôi thấy được!

Ma-thi-ơ 4:23-25

Chúa Giê-xu đi khắp xứ Ga-li-lê, dạy dỗ trong các nhà hội trường, công bố Phúc Âm Nước Trời và chữa lành mọi bệnh tật cho nhân dân. Danh tiếng Chúa đồn qua bên kia biên giới Ga-li-lê, lan khắp xứ Sy-ri, đến nỗi nhân dân đem tất cả người đau yếu đến với Ngài. Bất cứ bệnh tật gì, điên cuồng, tê liệt hay quấy ám, Chúa đều chữa lành cả. Đoàn dân đông đảo từ xứ Ga-li-lê, mười thành phố miền Đông Nam, thủ đô Giê-ru-sa-lem, cả xứ Giu-đê và miền Đông sông Giô-dan kéo nhau đi theo Chúa.

Đừng xa ra khỏi chúng tôi ! Đừng lại gần, các người không sạch...

Đừng đụng đến nó ! Nó có bệnh truyền nhiễm.

Lạy Giê-xu, nếu Chúa muốn Ngài có thể chữa lành con!

Bởi vì người tin Ta, tốt lắm, hãy lành bệnh...

Tôi cảm thấy có sự đổi thay trong mình !

Bây giờ hãy đi trình diện thầy tư tế theo luật Mô-i-se.

Vì người cũng có các quyền như mọi người khác là có chỗ đứng của mình trong xã hội.

Lu-ca 5:12-14

Chúa Giê-xu đến làng kia, một người mắc bệnh cùi thất năng, gặp Ngài liền sấp mặt xuống đất nài xin: "Nếu Chúa vui lòng, Chúa có thể chữa cho con lành bệnh." Chúa đưa tay sờ anh cùi và nói: "Ta sẵn lòng, lành bệnh đi!" Lập tức bệnh cùi biến mất. Chúa căn dặn: "Con đừng cho ai biết, nhưng cứ đi ngay đến thầy tế lễ xin khám bệnh và dâng lễ vật như luật Mô-i-se ấn định để chúng tỏ cho mọi người biết con được lành."

Tại biên giới gần Ca-bê-na-um có một văn phòng quan thuế...

Ma-thi-ơ, con đang mơ tưởng các môn tiền lời đấy à ?

Tôi đang muốn biết về Giê-xu mà mọi người đang nói đến... Tôi cảm thấy bị ông tiên tri này kêu theo.

Đừng chọc tôi cười ! Ông là một viên chức quan thuế của bọn La-mã, là kẻ thù của chúng ta

Anh ! một người đang hưởng lạc ở đời, đang chạy theo đàn bà và tiệc tùng, chắc ông ấy không thích anh đâu !

Có lẽ anh nói đúng, nhưng kia, Ngài đang đến

Chào anh Ma-thi-ơ ! anh có muốn làm môn đệ Ta không ?

Thưa có chuyện chi ? Ai ? Tôi à ?

Rời bỏng nhiên...

Thưa Đức Giê-xu tôi hiểu theo Ngài !

Các bạn ơi ! Có tin quan trọng.

Tôi sẽ rời các bạn để theo Đức Giê-xu ! các bạn ngạc nhiên à ! Nhưng Ngài thực sự muốn tôi theo Ngài !

Ma-thi-ơ 9:9-13

Trên đường đi, Chúa Giê-xu thấy Ma-thi-ơ đang làm việc tại sở thu thuế. Chúa gọi: "Con hãy theo Ta!" Ma-thi-ơ liền đứng dậy theo Ngài. Chúa Giê-xu và các môn đệ ăn tối nhà Ma-thi-ơ. Có nhiều người thu thuế và người mang tiếng xấu trong xã hội ngồi ăn chung với Chúa. mấy thầy Biệt lập bất bình, đến chất vấn các môn đệ Ngài: "Sao Thấy các anh ngồi ăn với hạng người xấu xa đó?" Chúa Giê-xu đáp: "Vì người bệnh mới cần y-sĩ, chứ người khỏe mạnh không cần!" Ngài tiếp: "Thôi, các ông cứ đi, học tập ý nghĩa câu Thánh kinh này: "Ta chẳng muốn sinh tế, lễ vật, Ta chỉ muốn lòng nhân từ." Tôi đến trần gian không phải để thuyết giảng cho người thánh thiện, nhưng để kêu gọi người có tội quay về với Thượng Đế."

Để ăn mừng sự ra đời của tôi, tôi sẽ đi một bữa tiệc lớn và Đức Giê-xu sẽ có mặt ở đó. Xin mời tất cả các bạn đến dự.

Mác 2:1-12

Mấy ngày sau, Chúa Giê-xu về thành Ca-bê-nam. Mọi người hay tin Chúa trở về, đều kéo nhau đến đông đảo; từ trong nhà ra ngoài cửa,

"Từ khi tôi vào nhà, ông không đem nước cho tôi rửa chân, nhưng chỉ đã lấy nước mắt rửa chân cho tôi, rồi lấy tóc lau khô cho tôi..."

Người chẳng hiểu gì cả. Không phải người mạnh khỏe mới cần thầy thuốc, mà là người đau ốm. Đúng hơn nên suy nghĩ về những gì đã chép: Thượng Đế phán...

Thưa Đức Giê-xu ! Kia có mấy người Pha-ri-s-đang theo dõi Ngài. Họ nói việc Ngài làm đang gây cảm phẫn đó.

Di Nhiên !

Người là một tiên tri giỏi !

Hãy nhìn xem người. Người ăn uống với bọn thâu thuế thói nát và bọn cặn bã trong thị trấn !

... " Ta ưa sự nhơn từ, chớ chẳng phải của lễ ! " Ngài yêu mến những người có lòng trắc ẩn và thương xót !

Có hôm nọ, dân chúng tại thành Ca-bê-na-um tụ họp tại nhà người đánh cá tên là Si-môn để nghe Chúa Giê-xu dạy dỗ những điều lạ lùng mà họ chưa hề nghe.

Nhưng chúng ta phải đi nhanh lên, nếu muốn có mặt tại nhà đó.

Anh thấy không ? Cửa vò bị người ta chặn rồi. Chúng ta không thể vào được.

Chúng ta hãy đi tìm biết Giê-xu là ai. Chúng ta sẽ theo Ngài một cách kín đáo.

Xin làm ơn giúp dùm ! Mặc dầu có vẻ không được. Nhưng tôi phải gặp Đức Giê-xu, chỉ một mình Ngài có thể chữa lành tôi.

...chẳng còn chỗ chen chân. Chúa truyền giảng Phúc âm cho họ. Có bốn người khiên đến một người bại nằm trên cáng. Biết không thể chen qua đám đông, họ liền dỡ mái nhà, dùng người bại xuống trước mặt Chúa. Thấy đức tin của họ, Chúa bảo người bại: " Con ơi, tội lỗi con được tha rồi ! " Mấy thầy dạy luật ngồi đó nghĩ thầm: Phạm thượng thật ! Không lẽ ông này tưởng mình là Thượng Đế sao ? "

Tôi biết!
Chúng ta hãy trèo
lên trên mái nhà.

Anh Giảng
oi! Anh đi kiểm
và sợi dây
thừng.

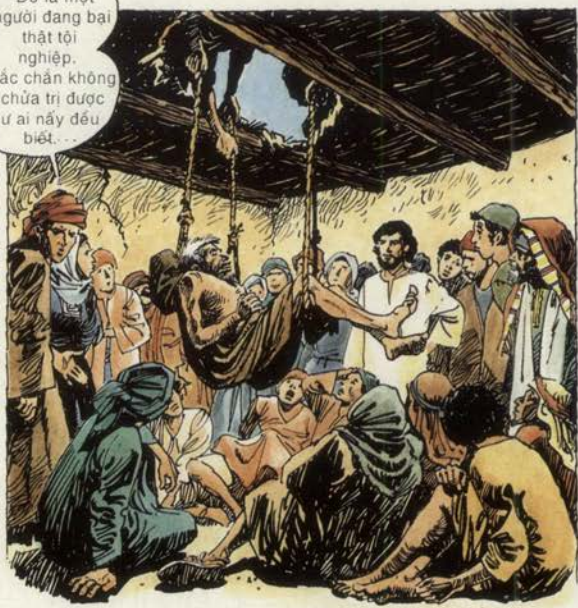
Trên mái phẳng
của căn nhà là lớp
ngói đất sét có
thể gỡ đi được.

Coi chừng!
Xin nhường chỗ
cho người này.

Ồ Chà!
Họ bao
thật!

Đó là một
người đang bại
thật tội
nghiệp.
Chắc hẳn không
ai chữa trị được
như ai này đều
biết...

Hỡi con ta! Ta
thấy đức tin con. Hãy
tin Ta! Tội lỗi con đã
được tha.

Ngoài Thượng Đế còn ai có quyền tha tội! Chúa Giê-xu hiểu thấu tu tướng họ, liền hỏi: "Tại sao các ông thắc mắc về điều đó? Trong hai việc tha tội và chữa bệnh, việc nào dễ hơn?" Để các ông biết Chúa Cứu Thế ở trần gian có quyền tha tội, tôi sẽ chữa lành người bại này." Ngài quay lại bảo người bại: "Con đứng dậy, đem cánh vè nhà!" Người bại lập tức đứng dậy, xếp cánh vác đi, ngay trước mắt mọi người. Ai nấy đều kinh ngạc, ca ngợi Thượng Đế và bảo nhau: "Thật là việc phi thường, chưa bao giờ thấy!"

Bệnh bại của anh ấy có liên quan gì đến tội lỗi của anh?

Đức Giê-xu biết rằng linh hồn anh ở trong tình trạng tồi tệ hơn thế xác...

Anh có nghe anh ấy nói gì không? Phạm thượng quá.

Ngoài Thượng Đế, không ai có quyền tha tội!

Ta biết các người đang nghĩ gì. Hãy nói cho Ta biết! Điều nào dễ hơn? Bảo người bại rằng tội người đã được tha...

... hay là bảo "Hãy đứng dậy và bước về nhà."

Tôi không có câu trả lời, nhưng tôi biết chắc rằng cả hai điều đều rất khó và thật cần đến quyền năng Thượng Đế.

Im lặng là tốt hơn. Tôi sẽ đợi xem.

Tất cả các người sẽ chứng kiến Đức Nhân Tử có quyền tha tội. Kẻ đau bại này là bằng chứng.

Hãy đứng dậy! Vác chông con về nhà!

Xin tôn vinh và tạ ơn Thượng Đế

Thật lạ lùng! Ông ấy xưng mình là Đức Nhân Tử. Đừng quên lời ấy nhé! Ông ấy giấu được chi với chúng ta?

Mác 2:3-12
Có bốn người khiêng đến một người bại nằm trên cang. Biết không thể chen qua đám đông, họ liền dỡ mái nhà, đồng người bại xuống trước mặt Chúa. Thấy đức tin của họ Chúa bảo người bại: "Con ơi, tội lỗi con được tha rồi!" Mấy thầy dạy luật ngồi đó nghĩ thầm: "Phạm thượng thật! Không lẽ ông này xưng mình là Thượng Đế sao? Ngoài Thượng Đế còn ai có quyền tha tội!" Ngài quay lại bảo người bại: "Con đứng dậy, đem cang về nhà!" Người bại lập tức vung dây, xếp cang vác đi, ngay trước mặt mọi người, ai nấy đều kinh ngạc, ca ngợi Thượng Đế và bảo nhau: "Thật là việc phi thường, chưa bao giờ thấy!"

Trong các hiện tượng mình thấy, tiên tri Đa-ni-ên đã nói về một đấng giống như Đức Nhân Tử vừa là Thượng Đế vừa là người. Thật tôi ngạc nhiên quá!

Vài ngày sau ở Mát-da-la, một làng gần Ca-bê-na-um trước cửa nhà phú ông Si-môn...

Si-môn, ông Giê-xu ấy đang đi đến đây. Chúng tôi muốn ông giúp chúng tôi một việc.

... xin nghe kỹ đây ! Chúng tôi đang dò la ông ấy, khi mời ăn bữa tối thì có thể dò xét ông ấy cận kề hơn.

Tốt lắm !
Xin mời vào nghỉ chân.

Khi Đức Giê-xu tới nơi, cả làng đang chờ Ngài...

Xin hoan nghênh Ngài Giê-xu ở Na-xa-rét đến làng chúng tôi. Danh tiếng Ngài đã vang đến đây trước khi Ngài tới.

Đây rồi Đức Giê-xu danh tiếng Ngài không có khinh ai hết, ngay cả các phụ nữ như mình. Mình cảm thấy bị thu hút đến với Ngài, không cưỡng lại được. Ước gì mình có thể nói chuyện riêng với Ngài !

Tôi có mời mọi người danh tiếng đến dùng bữa tối. Xin ban cho chúng tôi cái vinh dự được Ngài hiện diện ở đây.

Ta nhận lời của người.

Tối nay Ngài sẽ có mặt với các ông Pha-ri-si. Mình sẽ chuẩn bị sẵn sàng. Hôm nay là ngày đặc biệt cho mình.

Lu-ca 7:36-50

Một thầy Biệt lập mời Chúa Giê-xu về nhà dự tiệc. Khi Chúa ngồi bàn ăn, một người đàn bà truy lạc trong thành phố hay tin liền đem bình ngọc thạch đựng dầu thơm quý đến quỳ dưới chân Chúa mà khóc, nước mắt chảy xuống chân Ngài. Chị lấy tóc mình lau, rồi hôn và xúc dầu thơm lên chân Chúa. Chủ nhà trông thấy, vốn biết lai lịch chị, nên tự nhủ: "Nếu ông này là nhà tiên tri, hẳn biết rõ chị ấy là người tội lỗi, xấu xa!"

Kia Ngài đang ở giữa các vị khách. Tim mình đập như điên... Phải lúc này hay là sẽ chẳng bao giờ nữa... mình sẽ gieo mình nơi chân Ngài... và hôn chân Ngài. Mình không cần biết họ sẽ nghĩ gì về mình, nhưng chắc chắn một điều là Đức Giê-xu không xua đuổi mình...

Cô gái giang hồ này bạo gan thật ! Dám khóc và lấy tóc mình lau chân ông ấy.

Nếu ông Giê-xu này là một tiên tri, hẳn biết người đàn bà này thuộc hạng người nào !

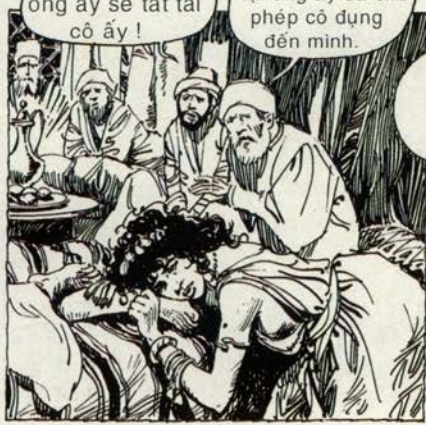

Phải, và ông ấy sẽ tát tai cô ấy !

Nhưng trái lại ông ấy đã cho phép cô đụng đến mình.

Si-môn ơi ! Ta có điều cần nói với người.

Vâng, Xin Thầy cứ dạy !

Biết ý nghĩ ấy, Chúa lên tiếng : "Si-môn, tôi muốn hỏi ông điều này." Si-môn thưa: "Xin Thầy cứ dạy." Chúa tiếp: "Có hai người thiếu nợ của chủ, một người thiếu 500 đồng và một người thiếu 50 đồng. Nhưng không ai có tiền trả nợ, nên chủ tha cho cả hai. Theo ý ông, người nào yêu thương chủ nhiều hơn?" Si-môn trả lời: "Tôi nghĩ người được tha nợ nhiều hơn." Chúa khen: "Ông đáp đúng." Hương về người đàn bà, Chúa bảo Si-môn: "Ông xem người đàn bà đang quỳ đây..."

Ta sẽ nói cho người nghe thí dụ này...

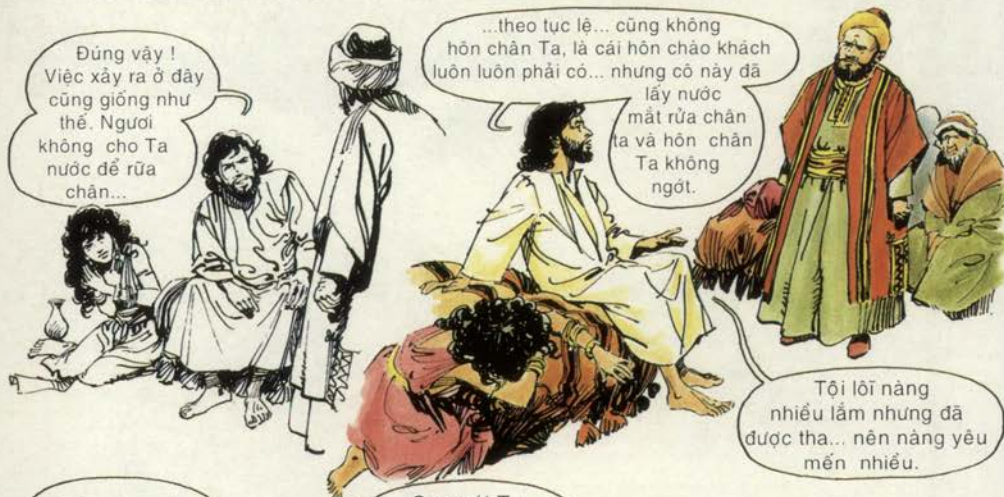
"Từ khi tôi vào nhà, ông không đem nước cho tôi rửa chân, nhưng chỉ đã lấy nước mắt rửa chân cho tôi, rồi lấy tóc lau khô cho tôi..."

Một chủ nợ kia tha nợ cho hai con nợ không có tiền trả, một người mắc nợ 500 đơ-ni-ên người kia 50 thời.

Người nghĩ rằng ai mang ơn chủ nợ nhiều hơn ?

Câu hỏi của Thầy có ý nghĩa sâu xa nhiều, nhưng thoát nghe... tôi nghĩ là người được tha món nợ lớn hơn sẽ mang ơn ông chủ nhiều hơn.

Đúng vậy ! Việc xảy ra ở đây cũng giống như thế. Người không cho Ta nước để rửa chân...

...theo tục lệ... cũng không hôn chân Ta, là cái hôn chào khách luôn luôn phải có... nhưng cô này đã lấy nước mắt rửa chân Ta và hôn chân Ta không ngớt.

Tội lỗi nàng nhiều lắm nhưng đã được tha... nên nàng yêu mến nhiều.

Nhưng ai được tha thứ ít thì yêu mến ít.

Con gái Ta, hãy đi bình an ! Tội lỗi con đã được tha.

Ông này cho mình là ai ? Đáng lẽ là Thượng Đế, sao ông ấy dám tha tội.

Từ ngày ấy trở đi, Ma-ri Mát-đơ-la cũng gọi là Ma-ri Ma-đơ-len, đi theo Chúa Giê-xu với các phụ nữ khác...

"Ông không hôn mừng tôi, nhưng từ lúc tôi vào đây, chị không ngớt hôn chân tôi. Ông không xúc dầu trên đầu tôi, nhưng chị đã thoa dầu thơm lên chân tôi. Chị được tha thứ nhiều tội lỗi, nên thương yêu nhiều. Còn người được tha thứ ít, yêu thương ít."

Rồi Ngài bảo người đàn bà: "Tội lỗi con được tha rồi!" Mấy người cùng ngồi bàn với Chúa hỏi nhau: "Ông này là ai mà có quyền tha tội?" Nhưng Chúa Giê-xu tiếp: "Đức tin con đã cứu con! Cứ về nhà bình an!"

Chúa Giê-xu và các môn đệ vào làng Na-in, khi đi ngang qua xứ Ga-li-lê...

Buồn quá! Có đám tang đang đi đến nghĩa địa.

Anh có thể cho tôi biết ai chết vậy?

Con trai duy nhất của một bà góa nghèo. Bà này đau buồn kinh khủng!

Hỡi bà kia! Đừng khóc nữa...

... và các anh, những người khiêng hãy đứng lại!

?...

Coi kia! Cậu ta ngồi dậy.

Tôi chưa hề thấy một việc như vậy!

Tôi đang ở đâu vậy?

Ồ con tôi! Ngồi khen Thượng Đế đã ban quyền phép dương ấy.

Con ơi! Hãy chờ dậy!

Này bà, Ta giao con của bà lại cho bà.

Người này là ai vậy?

Đức Giê-xu ở Na-rét, thị trấn kế cận ...

Một tiên tri mới đã hiện đến chúng ta. Thượng Đế đã không bỏ quên con dân của Ngài.

Thật là một phép lạ! Đức Giê-xu mạnh hơn tử thần.

Lu-ca 7:11-17

Sau đó, Chúa Giê-xu và các môn đệ đến thành Na-in, một đoàn dân đông theo Ngài. Vừa đến cổng thành, Chúa gặp đám tang một thiếu niên, con trai duy nhất của một quả phụ. Dân chúng trong thành đua đám rất đông. Thấy bà mẹ kêu khóc, Chúa Giê-xu động lòng thương xót, liền bảo: "Bà đừng khóc nữa!" Ngài tiến tới đặt tay trên quan tài, các người khiêng liền dừng lại. Chúa gọi: "Con ơi, ta bảo con ngồi dậy!" Thiếu niên liền ngồi dậy và bắt đầu nói chuyện. Chúa giao cậu lại cho bà mẹ. Dân chúng đều kinh sợ, ca tụng Thượng Đế: "Nhà tiên tri vĩ đại đã xuất hiện giữa chúng ta! Thượng Đế đã đến cứu giúp dân Ngài!" Tin này đồn ra khắp xứ Giu-đê và các vùng phụ cận. ...

Chúa Giê-xu quyết định trở lại thành Ca-bê-na-um, tại xứ Ga-li-lê. Vua Hê-rốt đang trị vì xứ Do-thái...

Chúa Giê-xu này, vua Hê-rốt đang bị ám ảnh bởi cái chết của Giảng Báp-tít. Vua có thể tưởng Ngài là Giảng Báp-tít sống lại!

Đùng rồi đó, vua Hê-rốt sợ Chúa Giê-xu vì Ngài làm nhiều phép lạ. Ông có thể giết luôn Chúa.

Chúa nên rời khu vực Ga-li-lê càng sớm càng tốt!

Ta là chủ của sự sống, không phải Hê-rốt. Đi báo cho vua biết Ta còn ở đây. Ta chỉ rời đây khi Ta đã xong việc. Ta sẽ lên Giê-ru-salem để chết trên cây thập tự!

Có ai biết Giảng Báp-tít chết như thế nào không? Kể tôi nghe!

Vâng, một hòm Giảng đi vào cung điện của vua Hê-rốt...

Ta cần gặp vua, ta có một việc quan trọng.

Vua Hê-rốt này! Luật của Đức Chúa Trời cấm không cho vua lấy vợ của em mình là Phi-líp...

Người dám phỉ báng ta tại cung điện, trước mặt các quan trưởng!

Sao hân không chịu ở trong sa mạc luôn!

Quân lính, hãy bắt Giảng Báp-tít bỏ vào ngục cho ta!

Ta sẽ trả thù nó. Ta sẽ lấy đầu người! Tiên tri Giảng này!

Trước đó, Hê-rốt đã sai bắt Giảng Báp-tít xiềng lại trong ngục, vì Giảng dám tố cáo vụ Hê-rốt cưới Hê-rô-đi-a, vợ Phi-líp em vua làm vợ. Hê-rô-đi-a căm giận, muốn giết Giảng để trả thù.

Thình thoảng vua Hê-rô-đi vào thăm tử tội...

Giăng Báp-tít, ta rất ngại bỏ tù người, vì người là tiên tri của Đức Chúa Trời!

Vua khiếp nhược ! Vua sợ bà Hê-rô-đi-a, để rồi người phạm tội với Đức Chúa Trời, và làm mất lòng dân. Hãy đuổi bà hoàng hậu ra khỏi cung vua. Nếu không sẽ có hậu quả tai hại!

Vua Hê-rô-đi đang vui hưởng ngày sinh nhật của vua...

Cô công chúa nhảy đẹp quá, chắc vua thích lắm !

Cô giống bà mẹ lắm ! Có nhiều quý thuật ! Tôi không dám tin cô ấy đâu !

Ta thoải lòng quá ! Cung ơi, muốn ta thưởng gì đêm nay ? Ta hứa trước mặt mọi người, ta có thể thưởng bất cứ việc gì !

Mẹ ơi, mẹ muốn con xin vua điều gì ?

Con gái cưng, con má múa tuyệt quá ! Vua sẽ không từ chối điều gì con xin. Vậy hãy xin cái đầu của Giăng Báp-tít.

Vua đã đồng ý, vậy hãy đem một cái mâm có đầu của Giăng Báp-tít vào đây cho ta

Cái gì ? Bà muốn cái đầu của Giăng để thưởng cho con gái bà ?

Cuối cùng dịp may của Hê-rô-đi-a đã đến. Kỷ niệm sinh nhật, vua Hê-rô-đi thiết đãi các cận thần, sĩ quan cao cấp và các nhà lãnh đạo xứ Ga-li-lê. Giữa bữa tiệc, con gái Hê-rô-đi-a ra khiêu vũ, khiến vua và các quan khách đều say mê. Vua hứa với cô gái: "Con muốn xin gì, ta cũng cho, dù xin phân nửa nước, ta cũng bằng lòng." Cô gái liền ra hỏi mẹ. Hê-rô-đi-a xúi con xin cái đầu của Giăng Báp-tít.

Thật ta khờ dại quá!
Ta không thể nuốt lời
hứa được!

Đã lỡ hứa, ta phải giữ.
Quân lính hãy vào chỗ
ngục và chém đầu
Giăng Báp-tít cho ta!

Hãy xem kia, vua quá
say sưa nên đã hứa bậy!

Bà hoàng
hậu Ha-rô-
đi-a đã thắng
cuộc!

Cái chết của
Giăng Báp-tít có thể
lâm cho dân chúng
nổi loạn. Người ta
kính sợ tiên tri
Giăng!

Nhà vua sẽ mất ăn mất ngủ vì
vua rất sợ tiên tri Giăng Báp-tít,
tiên tri của Đức Chúa Trời! ...

Ta nói cùng các ngươi,
Giăng Báp-tít là tiên tri lớn hơn hết
mọi tiên tri. Người đã dọn đường cho
Ta... Nước Đức Chúa Trời đang đến.
Hãy theo Ta...

Mác 6:21-29

Vua rất buồn phiền, nhưng đã lỡ thề, không thể nuốt lời trước mặt quan khách. Vua lập tức sai đao phủ đi lấy đầu Giăng.

Đao phủ vào chém Giăng trong ngục, đặt thủ cấp trên mâm, đưa cô gái bưng về cho mẹ. Hay tin ấy, các môn đệ của Giăng đến lấy xác về chôn cất.

Thưa thầy, trời đã về chiều, không có làng mạc nào ở đây. Xin hãy cho dân chúng về để có thể mua đồ ăn.

Phi-líp, chúng ta phải cho họ ăn!

Chúng ta mua đó ăn nhiều như vậy ở đâu?

Thưa thầy, có phải thầy muốn cho tất cả họ ăn? Như vậy phải tốn hơn 200 đơ-ni-ên!

Mọi người nên đem theo đồ ăn, như vậy bé có 5 ổ bánh và 2 con cá này!

Hãy gọi cậu ấy lại và chúng ta hãy phân phát đồ ăn.

Nhưng đồng thể này thì thắm vào đâu?

Hãy đem phân phát bánh và cá cho mọi người.

Hãy bảo dân chúng ngồi trên cỏ để ăn.

Tạ ơn Thượng Đế đã dựng nên quả đất này và sinh sản đồ ăn.

Tốt quá, coi này! Tôi còn thừa đồ ăn.

Kỳ diệu thật! Bữa ăn ngoài trời ngon quá!

Tất cả các người hãy ăn đi! Ngon miệng nhé.

Giăng 6:1-15

Sau đó, Chúa Giê-xu xuống thuyền qua bên kia biển Ga-li-lê (cũng gọi là biển Thi-bê). Một đoàn dân đông theo Chúa vì được xem Chúa làm phép lạ, chữa lành bệnh tật. Chúa lên một ngọn đồi, ngồi giữa các môn đệ. Hôm ấy gần đến lễ Vượt qua của người Do-thái. Nhìn đoàn dân đông đảo đang chen chúc nhau đến gần, Chúa hỏi Phi-líp: "Chúng ta mua thức ăn tại đâu để đãi đông bầy?" (Chúa chỉ muốn thử Phi-líp, vì Ngài đã có dự định).

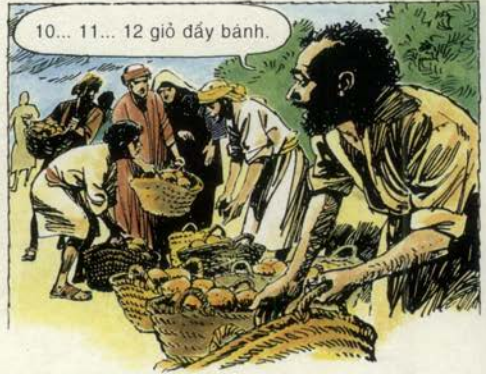
Phi-líp thưa: "Dem cá giá tằm mua thức ăn cũng không đủ chia cho mỗi người một ít." Anh-rê, em Si-môn Phê-ro báo cáo: "Có cậu bé đem theo năm ổ bánh lúa mạch và hai con cá, nhưng chẳng thấm gì với đám dân đông đảo này!" Chúa bảo: "Các con cứ cho đồng bầy ngồi xuống!" Mọi người chia nhau ngồi trên bãi cỏ, riêng số đàn ông đã lên đến năm ngàn. Chúa Giê-xu cầm bánh, tạ ơn Thượng Đế và chia cho mỗi người, rồi đem cá phân phát, ai muốn ăn bao nhiêu tùy thích.

Sau khi mọi người ăn no...

Hãy thu dọn bánh thừa, đừng phí phạm.

Trong khi đó có vài người bàn tán về chuyện đã xảy ra...

10... 11... 12 giỏ đầy bánh.

Việc Đức Giê-xu làm thật vĩ đại ! Ban đầu chỉ có ít đồ ăn mà lại đủ cho rất đông người !

Việc này làm tôi nhớ lại Tiên-tri Ê-li-se vào thời của ông

Phải, Kinh Thánh của chúng ta đã cho biết một ngày kia ông đã cho cả trăm người ăn chỉ với 2 ổ bánh, mà cũng còn thừa giống như bữa nay... Có thể Đức Giê-xu là vị tiên-tri mới chăng ?

Chắc phải, Ngài là Đấng Cứu Thế đang trông đợi.

Hãy truyền miệng cho nhau lời này : Chúng tôi muốn Giê-xu làm vua chúng tôi.

Chúng ta hãy hợp chung quanh vua chúng ta.

Chúng ta lập một đạo quân do Ngài cầm đầu và chúng ta sẽ đánh đuổi bọn La-mã.

Nhưng Đức Giê-xu nhận biết họ có ý ép Ngài lên làm vua họ...

Ta phải lánh đi, để họ với họ... Họ đã hiểu sai sứ điệp của Ta... mà mơ ước có một Đấng Cứu Thế chiến đấu... Đêm đang đến, Ta phải lánh lên núi.

Thời gian sau đó, Đức Giê-xu dần môn đệ lên phía bắc miền Sê-sa-rê (nay gọi là vùng cao Gô-lan) gần núi Hốt-môn...

Khi dân chúng ăn no nê rồi, Chúa dặn các môn đệ: " Các con đi nhặt những mảnh bánh dân chúng ăn còn thừa, đừng bỏ phí! " Họ vâng lời đi lượm bánh thừa, đựng đầy mười hai giỏ. Nhân dân thấy phép lạ ấy đều bảo nhau: " Đây đúng là Vị Lãnh tụ chúng ta đang mong đợi. Thấy họ sắp tạo áp lực đưa Ngài lên làm vua, Chúa liền bỏ đi, một mình leo lên núi cao.

Giờ đây chúng ta đã xa các đoàn dân đông. Chúng ta có thể nghỉ ngơi và trầm mặc ở đây. Ta muốn hỏi các người câu này: "Người ta xưng Ta là ai? Họ cho Ta là ai?"

Ồ có nhiều ý kiến khác nhau. Vua Hê-rốt sợ Thấy là Giảng Báp-tít, người đã bị vua truyền lệnh chém đầu và là người đã sống lại từ cõi chết...

Nhiều người nghĩ rằng Thấy là tiên tri Ê-li đã biến đổi cách bị mặt và có ngày sẽ trở lại.

Nhiều người nói rằng Thấy là một vị tiên tri mới được Thượng Đế ban cho quyền năng lớn.

Nhưng các người cho Ta là ai?

Đối với chúng tôi, Thấy là Đấng Christ, là con Thượng Đế hằng sống.

Si-môn! Điều này được tỏ cho người chẳng phải bởi loài người, nhưng bởi Cha Ta ở trên trời. Thượng Đế chỉ tỏ điều này cho những ai tin cậy Ngài.

Sau bữa ăn tại bờ hồ. Ta đã dạy dỗ trong nhà hội Ca-bê-na-um... Nhiều người đã không chấp nhận sứ điệp của Ta. Họ đã bỏ Ta. Còn các người cũng muốn lui chẳng?

Hỡi các môn đệ yêu dấu của Ta! Chính Ta đã chọn các người là 12 người sao?

Thưa Chúa, chúng tôi sẽ đến cùng ai nữa, chúng tôi tin Ngài là Đấng Cứu Thế...

Thế mà một người trong các người lại thuộc về quý.

Đây Chúa Giê-xu nói về Giu-đa sắp phản bội Ngài.

Ma-thi-ơ 16:13-19

Khi đến thành Sê-sa-rê Phi-líp, Chúa Giê-xu hỏi các môn đệ: "Người ta nói ta là ai?" Các môn đệ đáp: "Thưa, có người nói Thấy là Giảng Báp-tít, người khác cho là Ê-li, người lại bảo là Giê-rê-mi hoặc một nhà tiên tri nào khác." Chúa lại hỏi: "Các con biết ta là ai không?" Si-môn Phê-ro thưa: "Thầy là Chúa Cứu Thế, Con Thượng Đế hằng sống!" Chúa Giê-xu khen: "Si-môn, con Giô-na, Thượng Đế ban phúc cho con! Vì chính Cha ta trên trời đã tiết lộ cho con biết sự thật đó, chứ không phải loài người. Con là Phê-ro, nghĩa là đá. Ta sẽ xây dựng Hội thánh Ta trên vầng đá này, quyền lực của Địa ngục không thắng nổi Hội thánh đó. Ta sẽ trao chìa khóa Nước Trời cho con, cửa nào con đóng dưới đất, cũng sẽ đóng lại trên trời, cửa nào con mở dưới đất, cũng sẽ mở ra trên trời!"

Giăng 6:66-71

Từ đó, nhiều môn đệ bỏ cuộc, không theo Ngài nữa. Chúa hỏi mười hai sứ đồ: "Còn các người muốn bỏ ta không?" Si-môn thưa: "Thưa Chúa, chúng con sẽ đi theo ai? Chúa đem lại cho chúng con Đạo sống vĩnh cửu. Chúng con đã tin Chúa và biết Chúa là Đấng Thánh của Thượng Đế." Chúa Giê-xu đáp: "Ta lựa chọn có mười hai người thân tín, mà một người đã thành ác quỷ!" Chúa muốn nói về Giu-đa -Ich-ca-ri-ốt, con Si-môn, một sứ đồ sẽ phản Chúa sau này.

***Chú thích:** Đây là vị trí thành Ca-bê-na-um với di tích nhà hội xây cất vào thế kỷ thứ hai S.C. Tại đây Chúa Giê-xu đã giảng bài "Bánh Hằng Sống" (Giăng 6).

Xã Hội Đương Thời Chúa Giê-Xu Tại Quê Hương Minh

Như đã chép, xứ Pha-lê-tin bị quân đội La-mã chiếm đóng. Tuy nhiên, người La-mã đã cho chính quyền địa phương được quyền cai trị xứ này. Họ chỉ thi hành quyền kiểm soát từng đôi từng lúc và can thiệp trong những trường hợp đặc biệt.

Quốc Hội Do-thái, được gọi là "Sanhedrin" hay "Tòa công luận" là một nghị viện bỏ phiếu thông qua các đạo luật và cũng là tối cao pháp viện điển giải luật pháp. Tòa công luận chủ yếu gồm có người Sa-đu-xê và Pha-ri-si, với chủ tịch là Thầy Tế lễ cả đương kim- người duy nhất nắm quyền hành được dân Do-thái nhìn nhận và giữ chức vụ "chủ tịch chánh quyền quốc gia" của dân Do-thái.

Người Sa-đu-xê cầm đầu các đại gia đình thầy tế lễ có phân sự phụng vụ trong Đền thờ. Cũng cần nên nhớ là dân Do-thái theo thần quyền (Thượng Đế tế trị), khác với dân chủ (quyền cai trị của dân). họ là một dân tộc được tồn tại để làm trọn một sứ mạng tôn giáo lịch sử. Vì vậy, hoạt động chính của nhân dân thành thánh Giê-ru-sa-lem là cử hành các lễ tôn giáo và dự bị chỗ trọ cho các đoàn người hành hương đến dự lễ. Thầy Tế lễ thượng phẩm được chọn trong vòng người Sa-đu-xê với sự đồng ý của người La-mã.

Cai-phe làm Thầy Tế lễ thượng phẩm khi Chúa Giê-xu bị kết án và hành hình. Người Sa-đu-xê rất khác khe về giáo lý. Dù họ chấp nhận luật pháp Môi-se, họ bác bỏ các lời tiên tri. Họ cũng không tin sự sống lại của người chết. Đối với nhiều người trong bọn họ, chỉ có vấn đề tiếp tục sống như các vị chúa tế và làm giàu cho buôn bán tại Đền thờ với sự ủng hộ của họ. Họ dễ dàng thích nghi với sự có mặt của người La-mã, nhưng họ sợ một cuộc nổi dậy chống người La-mã sẽ bắt buộc quân đội chiếm đóng

can thiệp và như thế có nghĩa là họ mất hết mọi đặc quyền. Do đó, khi thấy Chúa Giê-xu được lòng quần chúng, họ không ngần ngại giao nộp Ngài cho người La-mã.

Người Pha-ri-si thuộc một đảng chính trị, cũng chính là một đảng tôn giáo. Những người có học thức cao nhất của họ là các thầy thông giáo, cũng là các "giáo sư thần học" giảng dạy tại các trường lớn thuộc Đền thờ và tại các nhà hội. Họ thông giải luật pháp đã được truyền xuống từ Môi-se và thi hành công lý khắp xứ. Họ có ảnh hưởng lớn trên dân chúng đã nhờ họ mà đạo và các truyền thống được lưu giữ. Khác với nhóm Sa-đu-xê, người Pha-ri-si là người Do-thái theo chủ nghĩa quốc gia. Họ không thể khoan nhượng nhìn quân đội La-mã chiếm đóng xứ sở họ. Họ có vẻ các phong trào đề kháng nên họ được lòng dân chúng.

Tuy nhiên, nhiều người Pha-ri-si rất tự hào, tự phụ về tri thức và đạo đức của họ. Họ muốn được người ta kính sợ họ. Họ coi mình là người không chỗ trách được, vì họ tuân giữ nghiêm chỉnh các giáo luật. Họ không bỏ sự cầu nguyện và họ giữ các ngày kiêng ăn sấm hối rất cẩn trọng. Họ rửa tay trước khi ăn và sau khi tiếp xúc với ngoại nhân vì họ luôn luôn sợ bị ô-uế.

Đang khi phần đông người Pha-ri-si chán thất lo phục vụ Thượng Đế thì có những kẻ giả hình kinh thi kẻ vô học và không bỏ cơ hội sách nhiễu họ. Bọn giả hình này bắt họ phải giữ các giáo luật rất rườm rà mà không ai giữ nổi. Về phần họ, họ không quan tâm nhiều đến việc ăn ở đạo đức bằng việc họ được coi là người thiện lành và sùng đạo.

Những người Pha-ri-si này không chịu được việc Chúa Giê-xu nói thẳng sự thật vào mặt họ và chứng minh qua các phép lạ đây hơn ai rằng Ngài có một sứ mạng thiêng liêng từ Thượng Đế và Ngài đến từ Thượng Đế. Qua các sách Phục Âm, chúng ta thấy cách nào họ chống phá Chúa Giê-xu và cuối cùng họ lên án xử tử Ngài.

Bọn đầu thú là những người

Đo-thái lãnh việc đầu thú để ủng hộ đạo quân chiếm đóng La-mã. Trong lãnh vực này, họ đã có nhiều thâm lam. Những kẻ đầu thú và trở nên gia của họ đầu thú quá mức và trở nên gia của họ như chúng. Họ lấy tiền của đồng bào họ để đưa lại một phần cho người La-mã và giữ phần còn lại trong túi mình. Họ bị khinh bỉ như phường điếm!

Đối với những người Pha-ri-si sùng đạo và trong sạch, thì những kẻ đầu thú là những tội nhân đáng khinh. Mặc dù cũng có khi dẫn chúng đến xin họ giúp đỡ khi gặp cơn túng khó, hoặc gặp khó khăn với quân chiếm đóng La-mã, nhưng bọn đầu thú thường bị khinh để và né tránh.

Bọn Xê-lốt (Zealots) là đảng cấp

tiên nhất. Họ tổ chức những trận tấn công chớp nhoáng và những cuộc nổi dậy chống đạo quân chiếm đóng. Dù họ là những người kháng chiến và khùng bố, họ cũng đã kích các đồng bào Do-thái đã có thái độ quá hăm hăm. Họ thường hành động quá mầu là ám sát những đồng bào này. Một người như Ba-ra-ba có tên trong vụ xử án Chúa Giê-xu có lẽ là một người Xê-lốt.

Người Sa-ma-ri sinh sống trong tỉnh

Sa-ma-ri nằm giữa xứ Ga-li-lê ở miền Bắc và xứ Giu-đa ở miền Nam. Họ là giống dân tạp chủng. Họ trở nên một phần sự thờ phượng Thượng Đế với sự thờ hình tượng. Họ có ngôi đền thờ riêng trên núi Ga-ri-dim. Người Do-thái, và đặc biệt dân cư Giê-ru-sa-lem, tránh tiếp xúc và coi khinh người Sa-ma-ri như bọn theo dị giáo.

và luật pháp nói chung. Vào ngày Sa-bát (Thứ Bảy) họ đến các nhà hội và mỗi năm họ đi hành hương về Giê-ru-sa-lem. Khi được 12 tuổi thì cậu bé trở nên "con của luật pháp", một kẻ thành nhân của cộng đồng tôn giáo và kẻ tu độ trở đi. Cậu bị bắt buộc phải giữ các luật lệ tôn giáo đã đề cập như trên. Các lệ tục lạc lõng kéo dài suốt cả năm.

Đời Sống Tôn Giáo.

Chẳng phải tất cả dân ở Pha-lê-tin, một tỉnh của La-mã, đều theo đạo Do-thái vào thời Chúa Giê-xu ở đó. Một mặt, họ cũng thuộc đạo quân chiếm đóng La-mã. Có nhiều nhóm dân khác nhau, mỗi nhóm thờ các vị thần riêng của họ. Những người không phải là dân Do-thái này sinh sống ở Ga-li-lê và đó là lý do tại sao tỉnh này cũng được gọi là "xứ Ga-li-lê của dân ngoại."

Về phần dân Do-thái, có nhiều người rất sùng đạo, lại có những kẻ khác không được coi là ngoan đạo. Những người sùng đạo giữ sự cầu nguyện hằng ngày. Những ngày kiêng ăn

Các Phép Lạ

Các sách Phúc Âm có kỹ thuật nhiều phép lạ: Người bại được đi, Người mù từ thối mới sinh được sáng mắt. Người chết được sống lại. Lưỡi đay cá sau tron một canh đêm không kết quả. Nước là biến thành rượu, bánh hóa ra nhiều. Con báo yêu theo lãnh Chúa Giê-xu.

Tất cả những việc đó dường như không chắc có thực đối với những người không chịu tin, vì phép lạ không thể cắt nghĩa theo khoa học hay bằng lý luận thông thường. Và phép lạ trái với định luật thiên nhiên. Cho nên, phép lạ thường được cho là "chuyện huyền hoặc" hay "chuyện phông đai".

Theo cách này, người ta "cắt nghĩa" về phép lạ hóa bánh ra nhiều là nhằm mục đích cho rằng Chúa Giê-xu muốn thuyết phục những ai khư khư giữ đồ ăn cho mình thì nên chia xẻ cho kẻ khác để mọi người được no nê! Theo họ, đó là căn bản về "chuyện huyền hoặc" bánh và cá.

Cách cắt nghĩa như vậy về các phép lạ chép trong Kinh thánh không thể chấp nhận được và cũng phản khoa học. Dĩ nhiên, dù khoa học có tiến bộ, thiên nhiên vẫn còn giữ nhiều bí mật dường như trái ngược với các định luật thiên nhiên và chẳng bao giờ có được sự giải thích rõ ràng theo căn bản thông thường.

Kinh thánh cho biết rằng Chúa Giê-xu đã phát ra một quyền năng huyền bí có sức mạnh và hiệu quả là thường khi một người đàn bà bị băng huyết đến sau lưng Ngài và sờ gấu áo Ngài (Lu-ca 8:48). Chúng ta không biết tất cả về sức mạnh của linh năng này trên vật thể. Vì vậy, chúng ta cần phải phân biệt phép lạ với việc làm huyền diệu. Phép lạ gây kinh ngạc. Thực tế là quanh chúng ta đang xảy ra nhiều phép lạ trong đời sống hằng ngày. Một hạt giống nhỏ bé mọc lên thành đóa hoa đẹp hay thành một cây có trái khổng lồ. Một thai nhi lớn lên trong bụng mẹ... tất cả dĩ nhiên là những phép lạ trong đời sống hằng ngày.

Nhưng vì quá quen thuộc với các điều này nên chúng ta hầu như không để ý đến. Tuy nhiên, một việc huyền diệu là một loại phép lạ đặc biệt, một dấu hiệu từ Thượng Đế mang một "sự điệp" từ Ngài khiến mọi người chứng kiến phải tự hỏi: "Thượng Đế muốn nói gì với tôi?" Việc tương hợp phép lạ trong thời Tân Ước, chẳng ai thắc mắc với phép lạ như vậy, nhưng chấp nhận sự việc xảy ra mà không chối bỏ. Sự khác biệt về chi tiết do cách câu truyện được kỹ thuật không làm cho các sự kiện quan trọng bị bỏ qua. Trong mỗi trường hợp, phép lạ được nhiều người chứng kiến. Kể từ của Chúa Giê-xu chỉ tự hỏi: "Từ đâu Ngài có được quyền năng ấy?... Không phải từ ma-quý, chẳng hạn?..."

Điều cần thiết đối với một việc huyền nhiệm là phải biết Thượng Đế muốn nói gì với chúng ta qua việc lạ thường ấy? Giả sử khi tôi về nhà tôi thấy trước nhà một bó hoa mà không có tên ai gửi đến. Tôi có thể ngạc nhiên về bó hoa ấy, xem xét các đóa hoa để biết chúng thuộc loại hoa nào....

Tuy nhiên, tôi có thể tự hỏi rằng: "Ai đã đặt bó hoa ở thềm nhà? Người đặt bó hoa có mục đích gì? Người đem bó hoa có mục đích gì?... Có sự điệp gì và có sự vô tình yêu gì đây để được đem đến cho tôi với những đóa hoa này?" Đó là những câu hỏi thiết yếu. Cho nên một việc huyền nhiệm là một việc mang một sự điệp và một dấu hiệu cho tin nhận. Nếu có người lấy ngón tay chỉ về một hướng đặc biệt nào và nói với tôi: "Coi kia!" thì tôi không nhìn ngón tay người ấy nhưng nhìn về hướng đã chỉ để thấy vật hoặc người hoặc cảnh trang mà người ấy muốn nói đến. Cũng một lý ấy, với trường hợp một việc huyền diệu, chúng phải chính sự việc tu hú hát hoặc sự chú ý của tôi, nhưng là Thượng Đế, Đấng đã ban cho tôi một dấu lạ và một sự điệp mà phép lạ là phương tiện truyền đạt.

Phép lạ không nhất thiết phải làm cho người ta tin. Trong số các người chứng kiến phép lạ do Chúa Giê-xu thực hiện, có người từ chối không tin việc họ thấy và họ cũng là kẻ thù của Ngài. Hơn thế nữa, các phép lạ của Chúa Giê-xu không nhằm làm cho người ta kinh ngạc hay gây một ấn tượng trên họ. Chúa Giê-xu thực hiện phép lạ do lòng nhân từ của Ngài muốn đưa con người vào nẻo chánh. Phép lạ luôn luôn xác nhận Ngài là Cứu Chúa được Thượng Đế sai đến trần gian. Tuy nhiên, như Ngài đã phán, không có việc thực hiện phép lạ nào, dù là phép lạ khiến người chết sống lại, có thể bảo đảm rằng người ta sẽ tin Đấng làm phép lạ và yêu mến Ngài (Lu-ca 18:31). Cơ-độc-nhân không tin Chúa Giê-xu vì có các phép lạ của Ngài, nhưng đức tin của họ căn cứ trên sự phục sinh của Ngài.

Giờ đây, có những dấu hiệu hay sự điệp nào từ Thượng Đế mà chúng ta có thể nhận được qua các phép lạ chép trong Kinh thánh Tân Ước?... Sau đây là vài ví dụ. Sự chữa lành người mù cũng là một biểu tượng về sự soi sáng một người đã tìm được Chúa Giê-xu... Khi người què bước đi những bước đầu tiên thì đó chỉ về một sự bắt đầu chuyển từ một đời sống biết lo tìm kiếm vật chất qua con đường tâm linh.... Khi người chết sống lại, thì đó là cũng chỉ về sự bước vào một đời sống hòa thuận lại với Thượng Đế, căn cứ trên sự tha thứ trong Đấng Christ, của người đã bị họ mất... Khi Chúa Giê-xu dẹp yên bão tố và đi bộ trên mặt biển, thì đó cũng có nghĩa là nhờ Ngài mà chúng có thể vượt qua các quyền lực ma quỷ luôn tìm cách nhai nuốt chúng ta... Sự hóa bánh ra nhiều, có ý nghĩa là sự ban phát đôn đôn thuộc linh, giống như "bánh sự sống" trong, lễ tiệc thánh, để thỏa mãn cơn đói của hàng triệu người trải qua bao thế kỷ khắp thế giới.

Sau cùng...

Chúa Giê-xu quyết định đi lên Giê-ru-sa-lem.

Điều gì sẽ xảy ra khi Ngài đến đó tại giữa buổi lễ...

... Dân chúng có thể nổi loạn và cố ép Ngài làm vua!

Và chúng ta cũng sẽ có phần trong nhóm lãnh đạo!

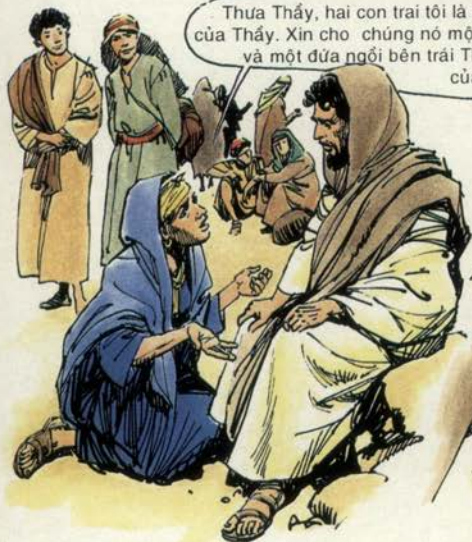
Anh Giăng tôi, Gia-cơ và tôi là những môn đệ đầu tiên của Chúa Giê-xu, cho nên chúng tôi là những người quan trọng nhất!

Cái gì? Các anh không thể trên chúng tôi... Nhiều người trong chúng ta có khả năng và khôn khéo như các anh.

Thưa mẹ, mẹ hãy xin Chúa Giê-xu ban một đặc ân cho chúng con.

Thưa Thầy, hai con trai tôi là môn đệ đầu tiên của Thầy. Xin cho chúng nó một đứa ngồi bên phải và một đứa ngồi bên trái Thầy, trong nước của Thầy!

Các người không hiểu điều mình cầu xin. Các người có bằng lòng uống chén mà Ta sắp uống đây không?

Chúng tôi sẽ làm bất cứ điều gì.

Ma-thi-ơ 20:20-24

Mẹ của Gia-cơ và Giăng đem hai con đến gần Chúa, quỳ lạy Ngài để xin một ân huệ. Chúa hỏi: "Bà muốn xin gì?" Bà thưa: "Xin Chúa cho hai con tôi được ngồi bên phải và bên trái ngài của Chúa trên Nước Trời." Chúa đáp: "Bà không hiểu điều bà cầu xin!" Rồi Ngài quay lại hỏi Gia-cơ và Giăng: "Các con có thể uống chén ta sắp uống không?" Họ liền đáp: "Thưa Thầy, chúng con uống được!"

Hỡi các con, các con có những ý nghĩ sai... Chúng ta sẽ lên Giê-ru-sa-lem chẳng phải để làm những nhà chính trị...

Ta phải lên đó để chịu những khổ đau và phải bị giết... Nhưng đến ngày thứ ba Ta sẽ sống lại!

Điều ấy chẳng bao giờ xảy đến cho Thầy đâu. Không thể được, chúng tôi sẽ đến đó bình vực Thầy.

Ồ Sa-tan! Hãy lui ra đằng sau Ta! Người cố ngăn trở Ta làm trọn chức vụ Ta!

Thưa Thầy! Tôi xin Thầy giờ đây đừng quá mềm yếu như vậy.

Các người muốn có một Chúa Cứu Thế chiến đấu với bất cứ giá nào. Điều ấy nhắc Ta nhớ lại việc ma quỷ đã cám dỗ Ta trong đồng hoang.

Ma-thi-ơ 16:21-23

Từ lúc đó, Chúa Giê-xu nói rõ cho các môn đệ biết chương trình Chúa lên thủ đô Giê-ru-sa-lem, chịu nhiều đau khổ do các nhà lãnh đạo Do-thái, và bị giết, nhưng ba ngày sau sẽ sống lại. Phê-rô đưa Chúa ra một nơi, can gián: "Thượng Đế chẳng bao giờ để việc ấy xảy đến cho Chúa đâu!" Chúa Giê-xu quay lại bảo Phê-rô: "Lùi đi, Sa-tan! Đừng hòng cám dỗ ta! Người chỉ suy luận theo quan điểm loài người, chứ không theo ý Thượng Đế!"

Ma-thi-ơ 4:1-11

Sau đó, Thánh Linh đưa Chúa Giê-xu vào sa mạc xứ Giu-đê cho quỷ Sa-tan cám dỗ. Chúa nhịn ăn suốt bốn mươi ngày bốn mươi đêm nên Ngài đói. Sa-tan liền đến cám dỗ: "Thầy cứ hóa đá thành bánh mà ăn..."

Chúa dạy: "Các con sẽ uống chén ta, nhưng việc ngồi bên cạnh ta, ta không có quyền định đoạt, vì những chỗ ấy dành cho những người Cha ta lựa chọn." Những sứ đồ kia bực tức khi hay được điều Gia-cơ và Giăng cầu xin.

Ma quỷ nói nhỏ : " Người đời hả ? Nếu người là con Thượng Đế thì hãy truyền bảo đá này biến thành bánh đi ! " ... Nhưng Ta đã không để nó cám dỗ. Làm một Đấng Cứu Thế, một Đấng Christ không chịu sự đau khổ vì đời. Người ta sống chẳng phải chỉ nhờ bánh nhưng nhờ mọi lời phán của Thượng Đế.

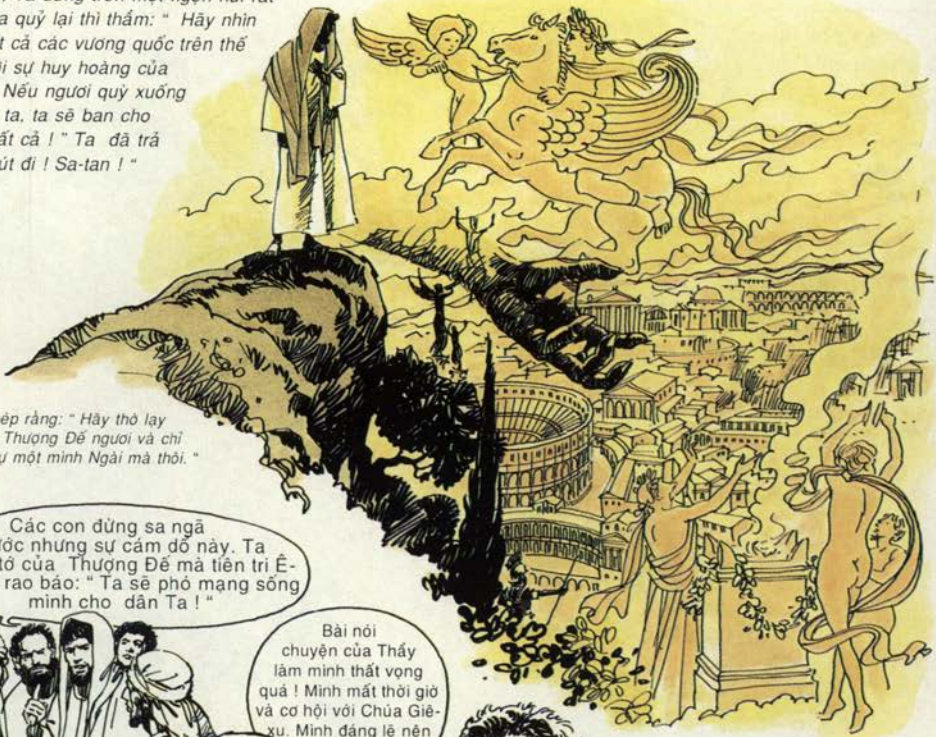

Một lần khác Ta ở chỗ cao nhất của đền thờ. Ma quỷ đã nói nhỏ với Ta: " Hãy gieo mình xuống đi ! Sẽ chẳng bị hại gì. Nếu người là con Thượng Đế, Ngài sẽ bảo vệ người và dân chúng sẽ tôn thờ người. "

Ta đã không chịu để ma quỷ cám dỗ làm một Đấng Cứu Thế, một Đấng Christ chinh phục được dân chúng bằng phương cách xuất hiện gây xúc động mạnh.

Có thể mới chúng tỏ Thầy là Con Thượng Đế!" Nhưng Chúa Giê-xu đáp: " Thánh kinh chép: Người ta sống không phải chỉ nhờ cơm, nhờ bánh, nhưng nhờ vâng theo mọi lời Thượng Đế phán dạy." Sa-tan liền đưa Chúa đến thành Giê-ru-sa-lem, đặt Ngài trên nóc đền thờ. Nó xúi giục: " Muống chúng tỏ Thầy là Con Thượng Đế, Thầy cứ lao mình xuống đi! Vì Thánh kinh chép :Thượng Đế sẽ sai thiên sứ đưa tay nâng đỡ con, cho chân con khỏi vấp vào đá."

Sau đó, Ta đứng trên một ngọn núi rất cao. Ma quỷ lại thì thầm: "Hãy nhìn xem tất cả các vương quốc trên thế gian với sự huy hoàng của chúng. Nếu người quý xuống thờ lạy ta, ta sẽ ban cho người tất cả!" Ta đã trả lời: "Cút đi! Sa-tan!"

Vì cô chép rằng: "Hãy thờ lạy Chúa là Thượng Đế người và chỉ phụng sự một mình Ngài mà thôi."

Các con đừng sa ngã trước những sự cám dỗ này. Ta là tôi tớ của Thượng Đế mà tiền tri Ê-sai đã rao báo: "Ta sẽ phó mạng sống mình cho dân Ta!"

Bài nói chuyện của Thầy làm mình thất vọng quá! Mình mất thời giờ và cơ hội với Chúa Giê-xu. Mình đáng lẽ nên nhận biết điều này từ trước.

Tôi rồi trí quá. Tôi không hiểu bài nói chuyện đó nữa...

Các bạn ơi! Hãy dựng một trại dưới chân núi này!

Và các người, Phê-rô, Gia-cô và Giăng hãy đến với Ta! Chúng ta sẽ cùng nhau qua đêm trên núi này.

Chúa Giê-xu đáp: "Thánh kinh báo: Dừng đợi đợt thử thách Chúa là Thượng Đế người." Tiếp đó, Sa-tan đem Chúa Giê-xu lên đỉnh núi cao, chỉ cho Ngài các nước vinh quang rực rỡ khắp thế giới. Nó quyến rũ: "Thầy chỉ cần quý gói lạy tôi, tôi sẽ cho Thầy tất cả!"

Ta đem ba người
ra riêng để an ủi
cho Ta tới nay.

Trên ngọn núi
mà Môi-se và Ê-li đã gặp
Thượng Đế và lấy được can
đảm...

Đến nửa đêm có ánh sáng
chói lòa đánh thức Phê-rô,
Gia-cơ và Giăng dầy. Chúa
Giê-xu biến hình trước mặt
họ trong ánh sáng rực rỡ
và nói chuyện với Môi-
se và Ê-li...

Khi sự biến hình
chấm dứt, họ
thấy Chúa Giê-
xu cũng như
trước.

Lúc rạng sáng,
Chúa Giê-xu và
ba môn đệ thu
xếp hành trang
và xuống núi.

Chúa quở : Lui đi Sa-tan! Vì Kinh thánh dạy: "Người
chỉ thờ lạy Chúa là Thượng Đế người, và chỉ phục vụ
Ngài mà thôi." Sa-tan liền rút lui, và các thiên sứ đến
phục vụ Chúa.

Ma-thi-ơ 17:1-9

Sáu ngày sau, Chúa đem riêng Phê-rô, Gia-cơ, và Giăng
em Gia-cơ lên một ngọn núi cao. Chúa hóa hình ngay
trước mặt họ: gương mặt Chúa sáng rực như mặt trời,
áo Ngài trắng như ánh sáng. Hình ảnh Môi-se và Ê-li
hiện ra thưa chuyện với Chúa, Phê-rô buột miệng: "Thưa
Chúa, ở đây thật tuyệt! Nếu Chúa muốn, con sẽ dựng ba
chiếc lều cho Chúa, Môi-se, và Ê-li." Khi Phê-rô đang
nói, một đám mây sáng chói bao phủ mọi người, và từ
trong mây có tiếng phán: "Đây là Con yêu dấu của Ta,
làm hài lòng Ta hoàn toàn! Mọi người phải nghe lời Con!"

Không có lời nào đủ để mô tả những sự việc xảy ra đêm qua... Đối với tôi, rõ ràng là Chúa Giê-xu lớn hơn Mô-i-se và Ê-li...

Anh Giăng, tôi cũng thấy như vậy và tôi nói với anh rằng, "Giê-xu là Chúa Cứu Thế là Đấng Christ. Thật Ngài là con của Thượng Đế hằng sống!"

Ta chỉ thị cho các người đừng nói với ai về những gì các người đã thấy cho đến khi nào Đức Nhân Tử được sống lại từ cõi chết.

Ồ phải, họ chỉ có việc chuẩn bị cho Đức Chúa Giê-xu đến... Ngài là một phần vinh hiển của chính Thượng Đế!

Tôi nghe có tiếng từ trời phán xuống, "Giê-xu là con yêu dấu của Ta. Hãy theo Người! nghe lời Người!"

Phê-rô, tôi nghe anh thưa: "Lạy Chúa, chúng ta ở đây rất tốt. Nếu Chúa muốn. Tôi sẽ dựng 3 trại, một cho Chúa, một cho Mô-i-se và một cho Ê-li..."

Tôi hoàn toàn không hiểu, nhưng chúng tôi hứa sẽ nín lặng.

Gia-cơ, Giăng và tôi là Phê-rô, tin rằng Thượng Đế ở cùng chúng tôi.

Các bạn ơi! Hãy đến, chúng ta cùng đi lên Giê-ru-sa-lem.

Nghe tiếng đó, các môn đệ vô cùng kinh hãi, vội sắp mình xuống đất. Chúa Giê-xu đến bên cạnh họ, bảo: "Đừng đây! Đừng sợ!" Họ nhìn lên, chỉ còn thấy một mình Chúa Giê-xu. Lúc xuống núi, Chúa dặn ba môn đệ đừng thuật lại cho ai việc họ vừa thấy, trước khi Ngài sống lại.

Chúa Giê-xu đã quyết định lên Giê-ru-sa-lem để dự lễ vượt qua... Ngài lên núi Ô-liu với môn đệ Ngài.

Tại đây họ gặp những người đi hành hương ở Ga-li-lê cũng đi đến Giê-ru-sa-lem...

Kìa! Đó là Giê-xu ở Na-xa-rét!

Vị tiên tri danh tiếng của tỉnh Ga-li-lê chúng ta.

Chúng ta phải tổ chức một cuộc diễu hành khi Chúa Giê-xu vào Thành.

Hỡi dân cư Ga-li-lê hãy hợp lại xung quanh Chúa Giê-xu để tung hô Ngài là Đấng Cứu Thế! Thật là một việc hào hứng!

Thưa Thầy, xin Thầy chấp thuận lời đề nghị này chỉ một lần thôi!

Ta đồng ý...

Hãy vào làng ở trước mặt thì các người sẽ thấy ngay một con lừa. Hãy tháo dây và dẫn về đây cho Ta... Ta sẽ cỡi nó.

Ma-thi-ơ 21:1-17

Khi gần đến Giê-ru-sa-lem, ngang làng Bê-pha-giê, trên sườn núi Ô-liu, Chúa Giê-xu sai hai môn đệ đi trước và dẫn: "Các con đi thẳng vào làng trước mặt, sẽ thấy một con lừa cái buộc bên cạnh một lừa con. Cứ mở dây dắt chúng về đây cho ta! Nếu có ai hỏi, các con trả lời: Chúa cần dùng chúng, người ta sẽ cho đi." Việc xảy ra đúng theo lời tiên tri: "Hãy loan báo cho nhân dân Giê-ru-sa-lem: Vua các người đang đến thăm, khiêm tốn cưỡi lừa con." Hai môn đệ vâng lệnh ra đi, làm đúng điều Chúa dạy. Họ dắt lừa cái và lừa con về, lót áo mình trên lưng để Chúa lên cưỡi.

Trong dân chúng, nhiều người lấy áo mình trải trên đường, người khác bẻ nhánh cây rải trước mặt Chúa. Người vượt lên trước, kẻ chạy theo sau, tung hô: "Hoan hô Con vua Đa-vít!"... "Hoan hô Sự giáng của Thượng Đế!" "Hoan hô Thượng Đế Chí Cao!"

Cả thủ đô đều náo động khi Chúa tiến vào thành. Dân chúng thủ đô hỏi: "Ông này là ai?" Dám đồng theo Chúa đáp: "Nhà tiên tri Giê-xu, ở Na-xa-rét, xứ Ga-li-lê!" Chúa Giê-xu đi thẳng vào Đền thờ, đuổi hết những người mua bán ra ngoài, lật đổ bàn của bọn đổi tiền và ghế của bọn

Các anh hoan hô ai vậy ?

Đức Giê-xu ở Na-xa-rét, một vị tiên tri mới !

Đoàn người diễn hành đã đến khu vực đền thờ... Những kẻ ăn xin và ốm yếu tàn tật theo sau Ngài...

Việc này có ý nghĩa gì ?

Hừm ! Khi bọn La-mã biết được việc này, quân đội họ chắc ra tay hành động...

Giờ đây, lũ trẻ khỏi sự hoan hô Chúa Giê-xu.

Tránh ra bọn ô uế này !
Bọn bây đờ bản không được phép vào trong đền thờ !

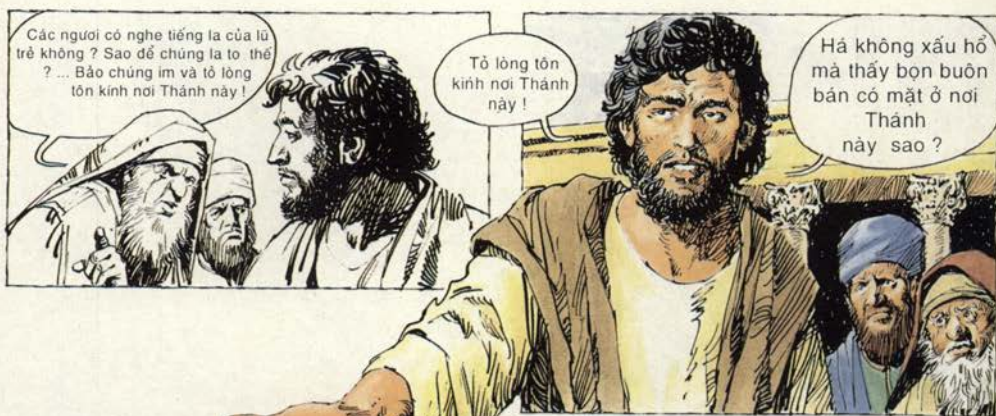
Xin đừng có lo đến tôi là người tàn tật. Đức Giê-xu sẽ chữa lành tôi !

Đức Giê-xu ở Na-xa-rét muôn năm !

Im cái mồm, đây là đền Thánh.

Mọi người
hãy đi ra!

Các người nữa! Bọn bất khiết.
Các người làm ăn mua bán
trong đền thờ, không
có lòng tôn kính Thượng
Đế như đã có chép trong
Thánh Kinh: "Nhà Ta sẽ
được gọi là nhà cầu
nguyện cho mọi người,
nhưng các người biến
nó thành..."

"sao huyết bạn
trộm cướp."

Hay quá!
cuối cùng có một
tiên tri không biết sợ
đã đến. Mua bán
trong đền thờ của
Thượng Đế thật là
một việc xấu
hồ!

Ai đã lợi dụng? Thầy
Trưởng Tế và các ông
Pha-ri-si đã bán chỗ
này
cho bọn đầu giá cao
nhất...

bán bỏ câu. Chúa quả trách: "Thánh kinh chép: Đền thờ Ta là nơi cầu nguyện, nhưng các anh đã biến thành sao huyết trộm cướp!" Lúc ấy, những người mù lòa, què quặt kéo nhau đến với Chúa và được chữa lành trong Đền thờ. Tuy nhiên, các thầy trưởng tế và đầy luật thấy các phép lạ Chúa thực hiện và nghe tiếng trẻ con hoan hô "Con vua

Da-ôít" vang dậy Đền thờ, họ lấy làm bực tức đến chất vấn Chúa: "Thầy có nghe bọn trẻ con nói gì không?" Chúa đáp: "Có! Thế các ông chưa đọc câu Kinh thánh: Người sẽ được các em bé miêng còn hôi sữa ca ngợi sao?" Rồi Chúa bỏ họ, ra thú đồ, về trọ tại làng Bê-ta-ni đêm ấy.

Thế là mọi việc chúng ta hoạch định kỹ càng giờ đây bỗng trở nên hoàn toàn hỗn độn !

Mất hết lời rồi ! Chúng ta phải xoay sở cách nào đây ?

Chúng ta hãy kêu gọi ông gọi là Đấng Cứu Thế phải theo đúng luật lệ. Ông ấy phải chứng minh rằng là mình hành động đúng.

Như vậy, ông nghĩ rằng ông là ai ? Gây cuộc cách mạng và phá rối trật tự đã thiết lập tốt đẹp ! Ai cho ông thẩm quyền làm như vậy ?

Các người muốn thấy bằng có và thẩm quyền của Ta ư? Hãy phá hủy đền thờ này đi. Ta sẽ dựng lại trong ba ngày !

Chúa muốn kể chúng tôi nghe tí dụ nào vậy Chúa ?

Dĩ nhiên đây là một ẩn dụ, Chúa Giê-xu nói về thân xác Ngài là đền thờ mới của Thượng Đế, dù bị hủy bị giết chết Ngài sẽ sống lại từ cõi chết sau 3 ngày. Sau khi Chúa Giê-xu phục sinh, các môn đệ mới hiểu ẩn dụ này.

Đây là ẩn dụ mà Chúa Giê-xu nói đến sự chết của thân thể Ngài. Các sứ đồ của Ngài chưa hiểu được cho đến khi Ngài từ kẻ chết sống lại.

Một lát sau, các thầy trưởng tế và nhóm Pha-ri-si vốn ghét Chúa Giê-xu họp lại. Cai-phe thấy tế lễ tối cao, chủ tọa buổi họp.

Chúng ta phải làm gì đây? Tên Giê-xu đã làm nhiều phép lạ!

... lời dạy của hắn gây hại cho truyền thống... Mọi người dân sẽ chạy theo hắn! ...

Nếu chúng ta không can thiệp, thì hắn sẽ tập hợp những kẻ theo hắn, và sẽ có cuộc cách mạng! La-mã sẽ đem quân đến phá hủy đền thờ và tiêu diệt dân tộc chúng ta! ...

Thưa thầy, ý kiến thầy thế nào?

Tôi nghĩ rằng vì quyền lợi của mọi người, thà để một người chết hơn là cả dân tộc chúng ta bị tận diệt.

Tôi hoàn toàn đồng ý!

Đúng thế! Nếu chúng ta muốn sống còn, tên Giê-xu này phải chết!

Chúng ta đã thu phục được Giu-đa, một môn đệ thân cận của hắn, để thi hành kế hoạch...

Giăng 11:47-54

Các thầy trưởng tế và Biệt lập liền họp nhau thảo luận. "Chúng ta phải tìm biện pháp cứng rắn vì người này đã làm nhiều phép lạ hiển nhiên. Nếu cứ để yên không can gián, nhân dân sẽ tin theo người, rồi quân đội La-mã sẽ đến tàn phá Đền thờ và tiêu diệt tổ quốc chúng ta. Cai-phe, thầy Tế lễ tối cao Do-thái lên tiếng:

"Các ông thật khờ dại! Các ông không biết thà một người chết thay cho toàn dân còn hơn để cả dân tộc bị tiêu diệt sao?" Từ hôm ấy, các cấp lãnh đạo Do-thái âm mưu giết Chúa Giê-xu. Vì thế, Chúa không công khai hoạt động trong xứ Giu-đê như trước, nhưng đem các môn đệ đến tạm trú tại làng Ep-ra-ìm, gần sa-ma-ri.

Chính nghĩa của Giê-xu đã mất. Ta Giu-đa đã đại dốt đại hết hy vọng vào sự thành công của Người sẽ là Đấng cứu tinh cảm đầu một đạo quân giải phóng... thay vì bỏ cuộc... Thật ta đã sai lầm. Vì có Người, bây giờ ta bị kẹt cứng rồi.

Lỗi thoát duy nhất là...
... đến gặp những đối thủ của Người để giúp họ bắt Người.

Nghĩ cho cùng, nhà cầm quyền nói đúng: Giê-xu có thể là một nguy hại cho dân tộc ta. Quyết định của mình như đinh đóng cột...

Vài ngày sau, khi màn đêm buông xuống...

Tôi quyết định nộp Người cho quý ông... với bất cứ giá nào...
Anh Giu-đa, anh làm một việc vĩ đại cho dân tộc ta. Rất cảm ơn anh đó.

Việc mua bán đã thỏa thuận: 30 đồng bạc đó là giá tòa án đòi người nào giết chết một tên nô lệ. Giê-xu này không đáng giá ấy đâu!

Đúng 30 đồng bạc. Bây giờ ta chỉ cần tìm cơ hội...

Việc cần lưu ý nhất là đừng làm công khai, vì dân chúng sẽ đứng về phía Giê-xu. Việc bắt Giê-xu sẽ không được lòng dân lắm...
Thì giờ tốt nhất là ban đêm... Đó là cơ hội cho chúng ta ra tay.

Ma-thi-ơ 26:3-5,14-16: Chính lúc ấy các thầy tế lễ và các trưởng lão Do-thái họp lại tại dinh thầy Tế lễ tối cao Cai-phe, tìm mưu kế xảo trá để bắt giết Chúa Giê-xu. Họ quyết định chờ qua ngày lễ, để dân chúng khỏi náo loạn. Lúc ấy, Giu-đa Ich-ca-ri-ốt đến tiếp xúc với các thầy trưởng tế. Từ đó, Giu-đa tìm cơ hội nộp Chúa Giê-xu...

Giê-xu và các môn đệ ẩn trốn nhiều nơi, vì cảnh binh của các thầy trưởng tế ở Giê-ru-sa-lem và có lẽ ngay cả người La-mã cũng đang săn tìm Giê-xu. Nhưng hôm nay...

Này các con chúng ta ăn lễ vượt qua tối nay... Phê-rê và Giăng, Ta giao cho các con lo việc chuẩn bị.

Vâng nhưng ở đâu? Tại nhà ai?

Một căn phòng được sắm sẵn cho chúng ta, hay đi xuống Giê-ru-sa-lem.

Vừa khi các con vào thành các con sẽ gặp một người đàn ông vắt bình nước. Cứ theo người ấy và các con sẽ tìm thấy căn phòng.

Giê-xu không tin cậy ta nữa. Đáng lý đó là việc của ta phải sửa soạn lễ Vượt qua vì ta là người giữ tiền. Ta biết chỗ ấy rồi...

... và có thể bảo động cho cảnh binh bắt Người rất dễ dàng ở đó...

Vài giờ sau...

Nhiều bà vắt bình nước ở khắp nơi. Bình thủng thôi...

... Nhưng kia, có một ông vắt bình nước. Có phải ông đó không?

Đúng rồi, chúng ta phải theo ông ấy!

Đây là căn phòng cao rộng rãi. Anh thấy không, mọi sự đã sẵn sàng.

Buổi tối...

Lu-ca 22:7-16,24-26: Đến ngày lễ vượt qua, người Do-thái giết chiên con để ăn với bánh không men. Chúa Giê-xu sai Phi-e-ro và Giăng đi chuẩn bị bữa tiệc cho Ngài và các sứ đồ. Họ hỏi: Thưa thầy, chúng con sẽ dọn tiệc tại đâu? Chúa Giê-xu đáp: "Khi các con vào thành phố, sẽ gặp một người xách xô nước. Người ấy vào nhà nào, các con cứ theo vào, nói với chủ nhà: "Thầy hỏi: Phòng khách dành riêng cho ta và các môn đệ ăn lễ Vượt qua ở đâu?" Chủ nhà sẽ chỉ cho các con một phòng riêng trên lầu đầy đủ tiện nghi. Các con dọn tiệc tại đó. Họ ra đi gặp mọi điều đúng như lời Chúa dạy và chuẩn bị lễ Vượt qua. Đến giờ dự lễ, Chúa Giê-xu ngồi ăn với các sứ đồ. Chúa bảo họ.....

Họ nằm dài, nhưng
rồi cuộc tranh cãi
nổi lên...

Đó là chỗ của tôi.
Đó là tùy ý tôi muốn
được ở bên cạnh
Chúa Giê-xu.

Không thành vấn đề. Tôi ở đây và
ở lại đây. Đến trước thì được chỗ
trước, chúng ta tất cả không ngang
nhau sao.

Đúng thế, không có chuyện ưu đãi,
không có chuyện ân huệ, có phải
vậy không thưa Thầy.

Các con, chỉ
một lát nữa
thời là đến giờ
các con đi
nghỉ!

Các con nên biết rằng vua chúa
của các dân tộc và các nhà độc tài
thường cai trị bằng võ lực hay biện
pháp mạnh... Nhưng với các con
thì không nên như vậy...

Quyền lực
của các con
hoàn toàn cốt
ở chỗ phục
vụ người
khác.

Sau đó...

Coi kia! Chúa
Giê-xu đang làm
gì đây?

Tôi không biết rõ...
Hình như Chúa đang sửa
soạn lau rửa cái gì...

Cái gì thế ?
Nhưng... Chúa
muốn...

... rửa chơn
cho con à ?

... chơn con ? Đợi nào
con để Chúa rửa chơn cho
con !

Việc Ta làm
bây giờ các con
chưa hiểu, nhưng
sau này sẽ rõ...
Nếu không để Ta
rửa con sẽ không
có phần gì với Ta
cả. Con sẽ
không phải là
bạn Ta.

Ồ nếu vậy thì con xin
rút lại lời con đã nói. Rồi
Chúa cũng rửa tay và
đầu cho con nữa !

Con đã tắm
rồi, không cần
phải rửa lần
nữa, vì đã sạch
rồi.

... nhưng
không phải tất
cả...

Việc Thầy đang làm
hèn mọn quá... Đó là
việc của tên nô lệ !

Sau khi Chúa đã rửa
chơn cho 12 môn đệ...

Các con ngạc nhiên về
việc Ta vừa làm ư ? Nếu
hiểu rõ Ta ! Các con
xưng Ta là Thầy là Chúa,
phải làm. Đã là Thầy mà
Ta phục vụ các con như
đầy tớ, đó là Ta làm
gương cho các con.
Chính các con cũng phải
rửa chơn cho nhau như
Ta đã làm cho các
con !

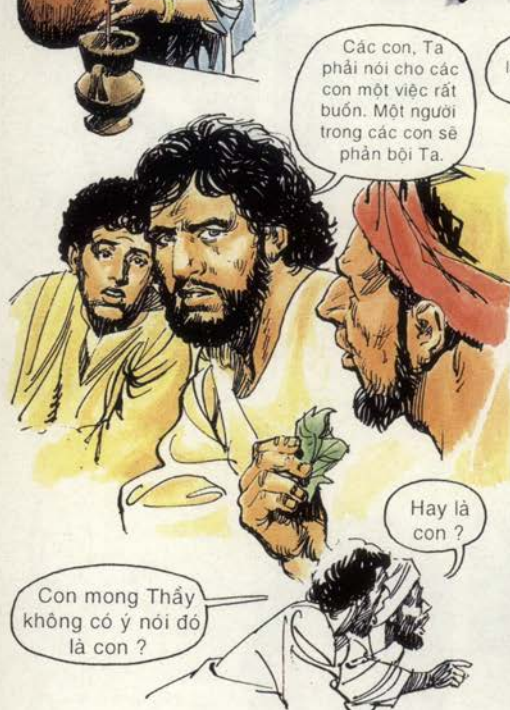
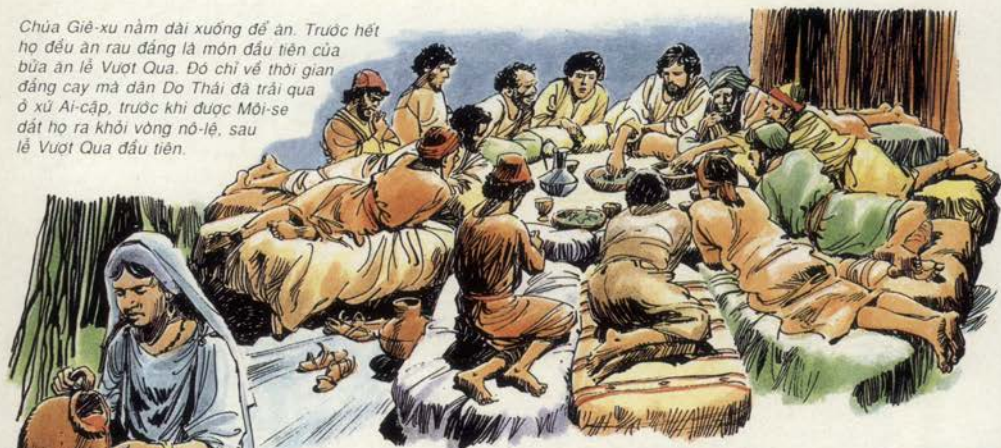
"Ta rất muốn dụ dỗ Vuốt qua này với các con trước khi chịu khổ nạn. Ta cho các con biết : Ta sẽ không dụ tiệp này nữa cho đến khi mục đích bữa tiệc được hoàn thành trong nước của Thượng Đế. Các môn đệ tranh luận với nhau xem ai lớn nhất trong Nước Trời. Chúa Giê-xu dạy: "Vua Chúa các dân tộc nước ngoài cai trị rất tàn ác; người áp bức nhân dân lại được gọi là ân nhân. Nhưng giữa các con, ai muốn làm lớn phải chịu phận nhỏ, ai muốn lãnh đạo phải làm tôi tớ:"

Giăng 13:2-15, 21-30

Trong giờ ăn tối, Quý vương thúc đẩy Giu-đa tch-ca-ri-ốt, thực hiện kế hoạch phản Chúa. Chúa Giê-xu biết rõ Chúa Cha đã trao

...mọi quyền hành cho Ngài và Ngài từ Thượng Đế đến, nay sắp trở về với Thượng Đế. Vì thế, Chúa đứng dậy, ra khỏi bàn ăn, cởi áo ngoài, lấy khăn quấn ngang lưng. Chúa đổ nước vào chậu, lần lượt rửa chân cho các môn đệ, và dùng khăn lau cho họ. Thấy Chúa sắp rửa chân cho mình, Si-môn Phi-e-rô nói:

Chùa Giê-xu nằm dài xuống để ăn. Trước hết họ đều ăn rau đắng là món đầu tiên của bữa ăn lễ Vượt Qua. Đó chỉ về thời gian đắng cay mà dân Do Thái đã trải qua ở xứ Ai-cập, trước khi được Môi-se dắt họ ra khỏi vòng nô-lệ, sau lễ Vượt Qua đầu tiên.

Thưa Chúa, sao Chúa lại đi rửa chân cho con?" Chúa Giê-xu đáp: "Bây giờ con chưa hiểu được việc ta làm, nhưng sau này con sẽ hiểu". Phi-e-ro thưa: "Con chẳng dám để Chúa rửa chân cho con bao giờ." Chúa đáp: "Nếu ta không rửa chân cho con, con chẳng phải là môn đệ ta." Si-môn Phi-e-ro: "Thưa Chúa, đã rửa chân thì xin Chúa rửa luôn cả tay và gội đầu cho con nữa". Chúa Giê-xu giải thích: "Ai đã tắm xong, chỉ cần rửa chân là toàn thân sạch sẽ." Chúa đã biết rõ người phản bội nên Ngài bảo: "Không phải tất cả đều sạch đầu." Rửa chân cho môn đệ xong, Chúa hỏi: "Các con có hiểu việc ta vừa làm cho các con không? Các con gọi ta bằng Thầy, bằng Chúa là đúng, vì đó là sự thật....."

Đó là người Ta trao miếng bánh này...

Sau khi ăn miếng bánh, Giu-đa đứng dậy ra đi.

Trời sắp tối...

Tu là Thầy là Chúa là Chúa mà đi rửa chân cho các con, thì các con cũng phải rửa chân cho nhau. Tu nêu gương để các con noi theo điều ta làm." Sau khi đậy những điều ấy, tâm hồn Chúa xúc động. Ngài tiếu lộ: "Ta cho các con biết, trong các con có một người phản bội ta." Các môn đệ hoang mang nhìn nhau không biết Ngài muốn nói về ai. Thấy môn đệ Chúa yêu ngồi bên cạnh Ngài, Phi-e-ro ra dấu bảo bạn hỏi

Chúa. Môn đệ ấy dựa sát vào ngực Chúa hỏi: "Thưa Chúa, người đó là ai?" Chúa Giê-xu đáp: "Người lấy miếng bánh ta sắp nhúng đây." Chúa nhúng bánh rồi trao cho Giu-đa Ich-ca-ri-ốt, con trai Si-môn. Tay Giu-đa vừa cầm miếng bánh, quý Sa-tan liền nhập vào lòng. Chúa bảo Giu-đa: "Việc con làm, hãy làm cho nhanh." Những người ngồi chung quanh không hiểu Chúa nói về việc gì. Giu-đa làm thủ quỹ, nên có người tưởng Chúa bảo Giu-đa đi mua sắm cho lễ Vượt qua, hoặc đi cứu trợ người nghèo. Lấy miếng bánh xong, Giu-đa vội vã ra đi trong đêm tối....

Sau khi Giu-đa ra đi, Chúa Giê-xu ra dấu bắt đầu ăn món chính. Ngài chúc phúc trên bánh...

Tạ ơn Chúa là Thượng Đế đã làm ra bánh này trên đất...

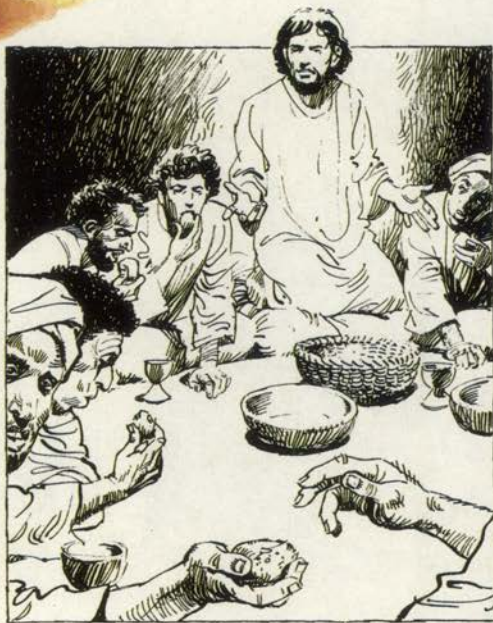
Rồi bẻ bánh ra chia cho các môn đệ...

... Rồi Ngài bảo:

Hãy nhận lấy và ăn đi. Này là thân thể Ta, vì các ngươi mà phó cho !

Lu-ca 22:19-20:

Ngài lấy bánh, tạ ơn Thượng Đế, bẻ ra, trao cho các môn đệ: "Đây là thân thể ta, phải hy sinh vì các con. Các con hãy ăn để tưởng niệm ta."

Cũng thế, sau bữa ăn, Chúa cầm chén nước nho và bảo: "Chén này là giao ước mới giữa Thượng Đế và nhân loại, ăn chứng bằng máu ta, máu phải đổ ra vì các con...."

Sau bữa ăn tối Chúa Giê-xu lấy chén nước nho và đọc bài cầu nguyện tạ ơn theo nghi thức...

Đoạn Chúa Giê-xu và các môn đệ chấm dứt bữa ăn lễ Vượt qua với các bài cổ ca Tôn vinh...

... Nhưng rồi Ngài phán thêm:

Rồi họ rời Giê-ru-sa-lem...

Chúa Giê-xu Bị Ma Quỷ Cám Dỗ

Các môn đệ của Chúa Giê-xu nhìn thấy Chúa Giê-xu là Đấng Mê-si (có nghĩa là Đấng chịu xức dầu) đã đến để tái lập luật pháp của Thượng Đế cũng như thay thế dân Do-thái bằng quyền năng Ngài và bằng võ lực thực sự.

Nhưng Chúa Giê-xu đã đưa họ trở về thực tế đang khi họ mơ tưởng những cuộc điển hình chiến thắng. Ngài cho họ biết rằng Ngài sẽ phải gặp sự đau khi bắt bỏ, tra tấn và cái chết. Để cho họ biết sự khác biệt này, Ngài nói về các sự cám dỗ mà Ngài phải chống lại như cảm dỗ làm phép lạ cung cấp bánh ăn và đem sự thịnh vượng cho những kẻ theo Ngài, kéo họ về với chính nghĩa của Ngài bằng nhiều thủ đoạn, dành lấy chính quyền và bảo đảm sự thống trị thế giới cho dân Ngài.

Chúng ta biết chi về các sự cám dỗ này nếu chính mình Chúa Giê-xu không nói ra. Ngài mô tả các sự cám dỗ này như cuộc linh chiến chống quỷ Sa-tan. Chúng ta đúng nên nghĩ rằng ma quỷ hiện ra cùng Chúa Giê-xu với hình dạng quái dị hay lối bích như các hoa si đã vẽ và các điều khác gia đã tạc tượng Chúa Giê-xu đã trải qua sự cám dỗ trong chỗ sâu kín nhất của con người Ngài, giống như chúng ta bị cám dỗ làm điều ác. Nhưng Ngài đã thắng hơn sự cám dỗ.

Chúng ta đúng nên nghĩ rằng ma quỷ là một nhân vật có óc tưởng tượng. Chúa Giê-xu đã mô tả ma quỷ là "vua của đời này". Nó là kẻ thù chống nghịch Thượng Đế và bắt cướp đi thiên lành. Nó đại diện các quyền lực tà linh của tội ác, cố gắng đầu độc chúng nhưng mới quan hệ giữa cá nhân và con người nhưng cả tâm hồn mỗi chúng ta. Đó chính là lý do tại sao Chúa Giê-xu đến để giải phóng chúng ta khỏi quyền lực Sa-tan. Nhưng mỗi người chúng ta phải có lòng mong muốn được giải phóng chứ không theo ma quỷ.

Chúa Giê-xu Hóa Hình Trên Núi

Chúa Giê-xu đưa ba môn đệ thân cận nhất lên một ngọn núi cao. Ba môn đệ này thấy Chúa đứng đó trong vòng hào quang chói lóa. Bên cạnh Ngài là Môi-se và Ê-li, hai nhân vật vĩ đại nhất trong lịch sử dân Y-sơ-ra-ên, đã được ơn diện kiến Thượng Đế trên núi Si-nai. Hai vị này được sai đến từ thiên đàng. Cả ba môn đệ biết rằng Chúa Giê-xu thuộc về linh giới và chính Thượng Đế đã đến ở giữa dân sự Ngài như Ngài đã hứa. Tuy nhiên, Thượng Đế không cần có một trai hay một người để sống trên trần thế như Phi-e-rơ vẫn còn tin, vì Thượng Đế hiện diện trong Giê-xu là Con Một của Ngài mà các môn đệ phải nghe theo.

Đoàn Dân Đông Hoan Hô Chúa Giê-xu

Vào ngày trước lễ Vượt qua, Chúa Giê-xu cùng các môn đệ đi về thành Giê-ru-sa-lem. Tại một làng trên núi Ô-liu về phía tây của thành này, Chúa sai hai môn đệ đem đến cho Ngài một con lừa con chựa ai cưỡi. Chúa cưỡi lên vào Giê-ru-sa-lem cách khải hoàn giữa đám đông vui mừng hô to: "Hô-sa-na con vua Đa-vít! Đấng ngự khen cho Đấng nhân danh Chúa mà đến! Hô-sa-na ở trên trời rất cao!" (Ma-thi-o 21:9)

Sách Phục Âm Ma-thi-o có kỹ thuật lời

nói trước của tiên tri Xa-cha-ri (Khoảng 520 T.C.) rằng: "Hỡi con gái Giê-ru-sa-lem, hãy trở bình reo vui... Hỡi nơi với con gái thành Giê-ru-sa-lem rằng: Này, vua người đến cùng ngươi, như mì, côi lửa" (Ma-thi-o 21:9). Lời tiên tri tiếp tục rằng: "Ta sẽ trừ tiết xe có khói Er-a-ri-m, và ngựa khỏi Giê-ru-sa-lem, cung của chiến trận cũng sẽ bị trừ tiết, và Ngài sẽ phân sự binh an cho các nước."

Chúa Giê-xu cho rằng dân chúng nghèo đói Ngài như một hậu tu của Vua Đa-vít. Cách Chúa vào thành Giê-ru-sa-lem cho thấy rõ ràng Ngài đến không phải như một Đấng Mê-si đặc trưng bằng võ lực nhưng như một vị chủ tể to ra sự nhơn lành và bình an. Vì vậy, Ngài đã cười môn con lừa thường của dân chúng mà không đến cách vinh quang trên lưng chiến mã như một sĩ quan La-mã cao cấp. Ngài có phẩm cách và uy quyền của một quân vương bất nguyễn tu Thiên phụ đã sai Ngài đến thế gian.

Chúa Giê-xu Dưới Bọn Lai Bùn Ra Khỏi Đền Thờ

Đền thờ Giê-ru-sa-lem là nơi duy nhất dành cho người Do-thái từ khắp nơi trên thế giới đến để cử hành các lễ tôn giáo quan trọng. Tại đây, họ dâng con sinh tế để tỏ lòng sùng kính hay để chuộc tội lỗi mình. Với mục đích đó, họ chọn một con sinh tế không lì vit trong bảy hay là trả cho một lái buôn số tiền đã định để mua con sinh tế làm của lễ dâng tại sân Đền thờ.

Chánh điện của đền thờ là một cao ốc lát cẩm thạch ở phía trước. Chỉ các thầy tế lễ mới được phép vào đó để thấp đến và dâng của lễ, để giữ chiếc đèn bầy quan luôn cháy sáng và dâng bánh thần thiết tại bàn thờ. Sau bức màn thêu thếp dày là nơi "chí thánh", một gian phòng mà thầy thượng tế được phép vào mỗi năm một lần để dâng cho Thượng Đế huyết của con sinh tế dùng chuộc tội toàn dân. Ngày xưa, nơi chí thánh này có những hòm rương ma vàng với những chiếc bàn trên đó có khắc bằng luật pháp mà Môi-se đã truyền lại. Kế từ ngày Đền thờ bị phá hủy và xây dựng lại, gian phòng này bỏ trống, không được phép đặt hình tượng nào cả, vì chúng có hình ảnh nào Thượng đế nâng con người phụng sự. Tuy nhiên, Thượng Đế có hứa cùng dân Y-sơ-ra-ên rằng Ngài hiện diện trong nơi chí thánh.

Phía trước ngôi nhà trong khuôn viên chánh điện có một sân khác với một bàn thờ rất lớn để dâng của lễ thiêu. Có đó hai ngàn thầy tế lễ thay phiên nhau phụng vụ, được nhiều người Lê-vi phụ giúp. Có một sân khác cho phụ nữ. Những người ngoại giáo không được phép vào sân ngoài của chánh điện nếu trái lệnh sự bị an phạt tu hình.

Chung quanh chánh điện và các sân có một hành lang gồm nhiều cột phàn cách nhau Đền thờ với bên ngoài: Thêm vào các phòng họp, hành lang này dùng làm nơi buôn bán các con sinh tế. Khi có lễ trong thế thì có từ 100.000 đến 200.000 khách hành hương từ khắp tỉnh của đế quốc La-mã về Giê-ru-sa-lem, mỗi người dâng một con sinh tế của mình. Cho nên, họ cần các lái buôn cung cấp cho họ bò, chiên, và bò cừu. Cũng có những tay đẩy bán đực từ các nước khác. Vì vậy, không thể cầu nguyện được giữa cảnh cho mua bán ào ào mua bán như vậy được. Không có chỗ yên tĩnh để người ta có thể tương giao với Thượng

Đế. Sự phiền nhiễu của Chúa Giê-xu về cảnh mua bán, mặc cả liên lạc huyền ảo như thế, cũng đáng hiểu. Ngài đã hành động như một tiên tri ngày xưa đã làm và đã tổng dượt tất các con con buôn ra khỏi nhà Thượng Đế.

Các nhà chức sắc Do-thái phụ trách việc giữ trật tự trong Đền thờ chỉ trích hành động của Chúa Giê-xu, đã làm cho họ khó hiểu khi Ngài phản ứng, nếu họ phải hiểu Đền thờ này thì Ngài sẽ đứng lại trong ba ngày. Ngài không có ý nói về chính ngôi đền thờ nhưng là "Đền thờ mới", ngôi nhà mới của Thượng Đế, nơi ngự mới của Thượng Đế trên đất, tức là chính thân thể của Ngài. Không lâu sau đó, các trưởng lão của dân Do-thái đã kết án đóng đinh Chúa Giê-xu lên thập tự giá. Quyết định này được đảm đương hoàn hảo.

Khi Chúa chết trên cây thập tự, bức màn trong Đền thờ ngằn nơi chí thánh với bên ngoài đã bị xé làm đôi từ trên xuống dưới. Là "Chiến Con của Thượng Đế", Chúa Giê-xu dâng thân Ngài làm sinh tế chung cho tất chúng ta.

Thần linh của Thượng Đế ngự trong mỗi tín nhân và nous biết Giê-xu là Đấng Cứu Chữa và Chúa của mình. Tuy nhiên, các môn đệ chưa hiểu rõ điều này cho đến sau khi Chúa Giê-xu phục sinh và sau biến cố lễ Ngũ tuần.

Sự hóa hình của Chúa Giê-xu trên núi là một việc quan trọng có tính cách quyết định đối với các môn đệ trước mặt Thượng Đế. Đó đó, một cá nhân có thể nhận được ánh sáng giữa cảnh tối tăm, nhận được sự an ủi khi cần, thấy rõ ý nghĩa cuộc đời khi gặp những khó khăn và được nâng đỡ trong cuộc chiến đấu. Nhờ nghe theo Chúa Giê-xu, có nghĩa là nhờ đức Kinh thánh và cầu nguyện, chúng ta được đến trước mặt Thượng Đế. Người nào theo Chúa Giê-xu phải dâng thi giao đặc biệt để đọc Kinh thánh và cầu nguyện. Nhưng thi giao ấy hết sức quý giá cho họ vậy.

Hễ ai nhận sinh tế ấy cho mình và đặt mình vào vòng tay Con chính thức của Thượng Đế thì nên tin nhận của Chúa, nghĩa là thuộc về Chúa Giê-xu, được dự phần thân thể mới của Đấng Christ là công đồng Co-đốc nhân toàn cầu.

Lễ Vượt Qua Tại Giê-ru-sa-lem Vào Thời Chúa Giê-xu

Lễ Vượt qua là quốc lễ của dân Do-thái. Đó là lễ giải phóng và độc lập nhắc lại sự kiện dân Y-sơ-ra-ên được thoát ảch nô lệ ở xứ Ai-cập vào khoảng năm 1270 T.C. Dưới sự lãnh đạo của Môi-se và sự giúp của Thượng Đế, Mặc dầu Thượng Đế đã trả tội chính tại và thậm khắc xuống

Ai-cập, vua Pha-rôn vẫn không chịu để dân Do-thái ra đi. Môi-se bèn tuyên bố cho vua biết sẽ có tai và thu mori: ấy là cái chết của mọi con heo lông ở Ai-cập. Đầu vậy, mỗi gia đình người Hê-bơ-rơ (Do-thái) phải giết một con chiên không tật vit, lấy huyết nó bôi nơi cột nhà mình đang ở, để thiên sự vượt qua mà không hành hạ. Họ an ủi thiên nhiên trong rau đắng và bánh không men trong tu thế sẵn sàng ra đi khỏi Ai-cập.

Vào thời Chúa Giê-xu, dân Do-thái có hành lễ Vượt qua tại Giê-ru-sa-lem vào ngày thứ 14 và 15 tháng Ni-san (tháng đầu tiên trong năm), bắt đầu vào tháng mùa Xuân. Đó đó, ngày lễ Phục sinh vốn cần có trên lễ Vượt qua,

được thay đổi mỗi năm theo trăng tròn, khuyết. Vào chiều tối ngày 14 tháng Ni-san, họ giết thịt chiến con trong sân Đền thờ. Các thầy tế lễ hứng huyết chiến con vào chậu và rưới nơi chân bàn thờ lớn dành cho việc dâng của lễ thiêu. Cùng lúc, người Lê-vi hát Thi-thiên 113-118 để tôn vinh Thượng Đế. Mỗi gia đình hay nhóm người hành hương trong kỳ lễ Vượt qua ăn thịt chiến con với bánh không men.

Bữa Ăn Bánh Của Giao Ước Mới

Chúa Giê-xu đã ăn lễ Vượt qua cuối cùng của Ngài với một ý nghĩa mới. Ngài lấy bánh, chúc phước, bẻ ra và đưa cho các môn đệ. Ngài bảo họ: "Đây là thân thể Ta được ban phát ra vì các con." Ngài cũng lấy chén, tạ ơn, rồi trao cho họ và phán: "Chén này là giao ước mới trong huyết Ta chịu để ra vì các con."

Với bữa ăn lễ Vượt qua, người ta có thể nói rằng Chúa Giê-xu đã bắt đầu trải qua cơn thống khổ hấp hối. Giô-đã đang đi trên đường phán bội Ngài. Những kẻ đi bắt Ngài, kết án, tra tấn và hành hình Ngài đã sẵn sàng ra tay hành động. Đàng sau bọn họ là tội lỗi của cả nhân loại đã khiến cho Con Thượng Đế phải chịu chết. Vì Ngài đã chết trên mình Ngài mới tội lỗi của nhân loại. Ngài là Chiến Con lễ Vượt qua đã hình sinh mạng sống để cứu mọi kẻ tin, như thần tri Ê-sai đã nói trước rằng: "Vì chúng ta phạm tội, Ngài chịu thương tích đầy mình; vì chúng ta gian ác, Ngài chịu vết đâm chí mạng. Nhưng nhờ Ngài chịu hình phạt, chúng ta được bình an; nhờ Ngài chịu đòn vọt, chúng ta được lành bệnh." (Ê-sai 53:5).

Tại bữa ăn lễ Vượt qua với 11 môn đồ trung thành của mình, Chúa Giê-xu đã phán: "Ai ăn thịt và uống huyết Ta thì được sự sống đời đời." (Giăng 6:54). Ngài cũng phán: "Chén này là giao ước mới trong huyết Ta vì các người mà đổ ra." (Lu-ca 22:20).

Với lễ Vượt qua trên núi Si-nai, Môi-se đã xác nhận giao ước giữa Thượng Đế và tuyển dân Ngài. Thế nhưng đã bao lần dân Ngài phá vỡ giao ước ấy. Bây giờ, Chúa Giê-xu tuyên bố rằng huyết Ngài là một dấu ấn đóng trên giao ước mới mà Thượng Đế đã kết thúc chẳng những với dân yêu dấu của Ngài nhưng cũng với những ai sẵn sàng trở lại với Ngài.

Không phải Chúa Giê-xu đổ huyết ra để xoa dịu cơn thịnh nộ của Thượng Đế và ngăn cản sự trừng phạt của Thượng Đế. Trái lại, chính Thượng Đế đã sai Chúa Giê-xu dâng mình làm của lễ chuộc tội, và như vậy đã chứng tỏ tình yêu thương của Ngài đối với nhân loại. Tình yêu thương trong thánh tâm của Chúa Giê-xu đã thắng hơn điều ác và tội lỗi.

Chúa Giê-xu muốn các môn đồ kết hiệp với Ngài trong sự hi sinh mạng sống Ngài. Vì vậy, Thánh Ma-thi-ơ xác nhận: "Chúa Giê-xu cầm bánh, cầu nguyện cảm tạ, bẻ ra và trao cho môn đệ rồi phán: "Hãy nhận lấy và ăn. Đây là thân thể Ta." Rồi Ngài cầm chén, tạ ơn, trao cho các môn đệ và phán: "Hết thấy các con hãy uống đi. Vì đây là huyết Ta, huyết của giao ước đổ ra cho nhiều người được tha tội." (Ma-thi-ơ 26:26-28).

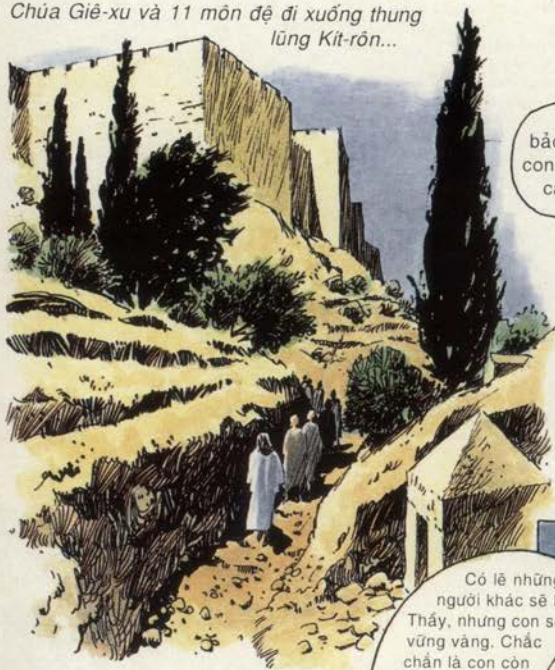
Theo lệ tục, mỗi người Do-thái ăn một miếng thịt chiến con đã dâng làm của lễ thiêu cho Thượng Đế trong Đền thờ. Của lễ dâng lên

Thượng Đế nuôi dưỡng họ và ràng buộc họ với Thượng Đế. Lễ Tiệc Thánh đã trở nên một lệ tục tự nhiên của người Do-thái với ý nghĩa sâu xa, vì Chúa Giê-xu chịu chết đã mở con đường dẫn đến sự sống đời đời và hòa thuận lại với Thượng Đế. Chúa Giê-xu truyền mệnh lệnh này cho các môn đệ: "Đây là thân thể Ta được ban phát ra vì các con. Hãy làm điều này để thông công với Ngài." (Lu-ca 22:19). Về sau, tất cả những người theo Chúa giữ lệ tiệc thánh này để thông công với Ngài là Đấng Cứu chuộc đã giải phóng họ khỏi cuộc đời tội lỗi. Bởi sự chết hi sinh một lần duy nhất của Ngài, Chúa ban sự tha tội cho Cơ-đô giáo nhân mới khi họ vấp ngã. Hơn thế nữa, tín nhận trung tín với Chúa Giê-xu được Ngài giúp đỡ, ô cũng họ mỗi ngày cho đến tận thế.

Chú thích: Đây là "con đường cầu thay" ở Giê-ru-sa-lem, mà Chúa Giê-xu đã đi để đến chỗ ăn lễ Vượt qua trong căn nhà kế cận vườn Ghết-sê-ma-nê.

Chúa Giê-xu và 11 môn đệ đi xuống thung lũng Kít-rôn...

Họ vượt qua con sông nhỏ và bắt đầu đi lên núi Ô-liu...

Các con nghe Ta bảo trước, đêm nay các con sẽ bị thử thách... và các con sẽ bỏ Ta...

Có lẽ những người khác sẽ bỏ Thầy, nhưng con sẽ vững vàng. Chắc chắn là con còn sống con sẵn sàng theo Thầy cho đến chết!

Phê-rô! Chính đêm nay, trước khi gà gáy con sẽ chối Ta...

Chúa Giê-xu và các môn đệ đi đến một cái vườn trên núi Ô-liu gọi là Ghết-sê-ma-nê...

Các con có thể ngủ ở đây. Phê-rô, Gia-cơ và Giăng sẽ theo Ta xa hơn một chút.

Mác 14:26-72

Hát thánh ca xong, Chúa Giê-xu và các môn đệ đi lên núi Ô-li-ve. Chúa thổ lộ: "Các con sẽ lìa bỏ ta như Thánh Kinh đã viết: Ta sẽ đánh người chân, thì bây giờ chiến tan tấu. Nhưng sau khi sống lại, ta sẽ qua xứ Ga-li-lê trước để gặp các con." Phi-e-ro thưa: "Con sẽ chẳng xa Thầy, dù mọi người bỏ chạy." Chúa Giê-xu đáp: "Ta quả quyết: ngay đêm nay, trước khi gà gáy lần thứ hai, con sẽ chối ta ba lần." Nhưng Phi-e-ro cam kết: "Con thà chết chứ không chối Thầy đâu." Các môn đệ khác cũng đều quả quyết như vậy. Chúa Giê-xu và các môn đệ vào vườn Ghết-sê-ma-nê. Ngài bảo họ: "Các con ngồi đây, đợi ta đi cầu nguyện." Chúa chỉ đem theo Phi-e-ro, Gia-cơ và Giăng theo Ngài. Từ lúc đó, Ngài cảm thấy hoang mang, sầu não vô cùng. Ngài bảo: "Linh hồn ta buồn rầu tới độ...."

Chúa Giê-xu đi sâu vào vườn, có 3 môn đệ đi theo...

Ta muốn tâm sự với các con là Ta rất đau buồn cho đến chết.

... Ta cần sự thân mật của các con. Hãy ở đây và thức canh đang khi Ta cầu nguyện ở đằng kia.

Chúa Giê-xu trở lại tìm sự ủng hộ của 3 môn đệ thân cận nhất... Nhưng...

Chúa Cha, Cha có thể làm được mọi sự. Xin cho Con thoát khỏi nỗi khổ đau tràn ngập đang đến gần Con...

Nhưng nếu không được, thì xin ý Cha được nên !

Phê-rô... Sao ! Con còn ngủ ư ! không thể thức canh với Ta một giờ sao ?

...Các con ở đây thức canh." Chúa đi một quãng, rồi quỳ sấp dưới đất, cầu xin cho giờ phút khủng khiếp đừng đến với Ngài nếu có thể được. Ngài cầu nguyện: "Thưa Cha, Cha có thể làm được mọi việc, xin cho Con khỏi uống chén này, nhưng xin theo ý Cha, chứ không theo ý Con." Khi trở lại, Chúa thấy ba môn đệ đang ngủ gục. Ngài gọi: "Si-môn, con ngủ sao? Con không thức canh một giờ sao? Phải tỉnh thức và cầu nguyện để khỏi sa vào vòng cám dỗ, vì tâm linh thật muốn, nhưng thể xác yếu đuối. Chúa lại đi, cầu xin như lần trước. Lần này quay lại, Chúa thấy các môn đệ vẫn ngủ, mắt nhắm nghiền, không đổi đáp gì được. Trở lại lần thứ ba, Chúa bảo họ: Bấy giờ các con vẫn còn ngủ sao? Đủ rồi. Đã đến lúc ta bị phản nộ vào tay bọn gian ác. Đứng dậy, đi với ta. Đây, kẻ phản ta đã rồi."

Các con thức canh và cầu nguyện rất quan trọng. Nếu không thì các con sẽ yếu đuối, vào giờ bị thử thách (cám dỗ)

Các con thấy không? Ăn to nói lớn rất dễ... Nhưng khi thử thách đến, các con sẽ yếu đuối và ngã lòng...

Trong lúc đó tại công vào vườn...

Giu-đa ơi! Ở đây tối quá vì có nhiều cây cối. Anh hãy tả về con người mà chúng ta sẽ bắt.

Trong bọn họ, người nào tôi chào và hôn chính là người đó...

Đứng dậy! Giờ đã đến. Ta sắp bị nộp vào tay kẻ thù...

Đứng dậy! Ta thấy kẻ phản bội Ta đang tới gần! ...

Chào Thầy...

Ngay khi Chúa đang nói, Giu-đa, một sứ đồ của Chúa xông đến. Theo sau là một toán người cầm gươm đao, gậy gộc, do các thầy trưởng tế, các thầy dạy luật và các trưởng lão sai đến. Tên phản Chúa đã ra ám hiệu: "Tôi hôn người nào, các anh cứ bắt dẫn đi." Vì vậy, vừa đến nơi, Giu-đa trần tráo xông lên chào Chúa: "Lạy Thầy." Rồi nó hôn Chúa. Bọn kia liền bắt giữ Ngài. Nhưng có một người đứng gần đó rút gươm chém dây tóc của thầy Tế lễ tới cao, đứt mất một vành tai. Chúa Giê-xu hỏi họ: "Tôi đâu phải trộm cướp mà các anh đem gươm đao, gậy gộc đến bắt? Hằng ngày tôi vẫn ở với các anh, giảng dạy trong Đền thờ, sao các anh không bắt tôi? Nhưng những việc này xảy ra để làm ứng nghiệm lời tiên tri trong Thánh Kinh." Tất cả các môn đệ đều bỏ Chúa trốn biệt. Có một thanh niên đi theo Chúa, chỉ choàng trên người một tấm khăn...

Khi con sủng sốt đã qua. Các môn đệ của Chúa Giê-xu thấy can đảm lại.

... Ngày nào con sống các người hãy nhớ mãi việc này!

Oi! đau quá!

Bớ quân cướp! Các người bội phản đến đây giữa đêm khuya. Này hãy ném lưỡi gươm ta! ...

Các người đến đây với gươm giáo gây gộc. Bộ các người tưởng Ta là kẻ cướp sao? ...

Hãy nhớ rằng hàng ngày Ta giảng dạy công khai trong đền thờ... Tại sao các người không bắt Ta ở đó? ... Nhưng các người lại chọn ban đêm... Giở đây đúng là các người ở đúng môi trường của mình.

Phê-rô! Hãy tra gươm vào vỏ...

Các con phải nhớ rằng: Ai dùng gươm sẽ chết vì gươm.

Chúa Giê-xu đau đớn hai tay bị trói... khi thấy vậy tất cả môn đệ đều chạy trốn...

Người ta giải Chúa đến dinh thầy tế lễ tối cao. Tại đây, các thầy trưởng tế, các trưởng lão và các thầy dạy luật đã họp mặt đông đủ. Phi-e-rô theo sau Chúa xa xa, cho đến khi vào sân dinh thầy tế lễ tối cao. Ông ngồi chung với bọn tuần canh, sưởi ấm bên đồng lửa. Các thầy tế lễ và cả Hội đồng quốc gia tìm bằng chứng để khép Chúa vào tội tử hình, nhưng không tìm được.

Trong khi bọn lính áp giải Chúa Giê-xu và đưa Ngài qua thung lũng Kít-rôn đi lên tận Giê-ru-sa-lem...

Họ giải Chúa Giê-xu đến dinh thầy Thượng-tế...

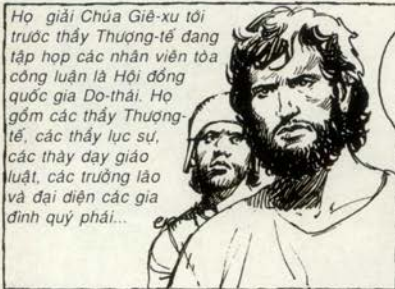
Mác 14:53-54

Người ta giải Chúa đến dinh thầy tế lễ tối cao. Tại đây, các thầy trưởng tế, các trưởng lão và các thầy dạy luật đã họp mặt đông đủ. Phi-e-rô theo sau Chúa xa xa, cho đến khi vào sân dinh thầy Tế lễ tối cao. Ông ngồi chung với bọn tuần canh, sưởi ấm bên đồng lửa.

Trong lúc đó bên trong dinh...

Họ giải Chúa Giê-xu tới trước thầy Thượng-tể đang tập họp các nhân viên tòa công luận là Hội đồng quốc gia Do-thái. Họ gồm các thầy Thượng-tể, các thầy lục sư, các thầy dạy giáo luật, các trưởng lão và đại diện các gia đình quý phái...

Tôi triệu tập buổi họp khẩn cấp này vì chúng ta phải xét vụ ông Giê-xu ở Na-xa-rét. Quyền lợi tối cao của dân tộc ta đang lâm nguy

Sự ố n ạo về h ản làm rối trật tự công cộng. Các bài giảng cách mạng chống đến thờ của h ản và các truyền thống tôn giáo của chúng ta đã bắt buộc thành tôi phải cho người đi bắt h ản...

... Và đưa h ản ra trước hội đồng này để xét xử theo pháp luật của chúng ta. Hãy gọi các nhân chứng đến đây!

Tôi nghe h ản nói: "Ta sẽ phá hủy đền thờ này và trong 3 ngày sẽ dựng một đền thờ khác."

Không, h ản không có nói vậy. Nhưng h ản nói: "Ta sẽ phá hủy đền thờ xây cất bằng tay này, và sẽ dựng một đền thờ khác không do người xây cất."

H ản đã dám nói như vậy về đền thờ à?

Vinh hiển của Thượng Đế... Vinh hiển của dân sự h ản... Vinh hiển của Giê-ru-sa-lem...

Tôi nhận thấy lời chứng của họ không hợp nhau. Giê-xu không trả lời chi cả... Hội đồng có sự chia rẽ và bối rối.

Ngay điểm này, lời tố cáo của họ cũng không hợp nhau. Thầy Tế lễ tối cao đứng dậy giữa Hội đồng, hỏi Chúa Giê-xu: "Sao anh trả lời thế nào về lời tố cáo đó?" Chúa Giê-xu vẫn im lặng, không đáp một lời. Thầy Tế lễ tối cao hỏi tiếp: "Anh có phải là Chúa Cứu Thế, Con Thượng Đế không?" Chúa Giê-xu đáp: "Phải. Rồi đây các ông sẽ thấy tôi ngồi bên phải ngài Thượng Đế, và cỡi mây trời trở lại trần gian". Thầy Tế lễ tối cao xé áo mình, tuyên bố: "Chúng ta cần gì nhân chứng nữa. Quý ngài vừa nghe tận tai lời phạm thượng. Vậy quý ngài quyết định thế nào?"

Chúng ta hãy dứt ngang cuộc bàn cãi về đến thờ, vì bị cáo không trả lời chi cả, chúng ta hãy tiếp tục cuộc tra vấn.

Này anh Giê-xu, ta khuyên anh nói rõ anh có phải là Chúa Cứu Thế là con Thượng Đế, là Đấng Đại Phúc không ?

Chính người nói đó. Đùng vậy.
Rồi các người sẽ thấy Đấng Nhân Tử ngự bên hữu Thượng Đế quyền năng. Các người sẽ thấy Ngài hiện xuống giữa mây trời !

Hắn đã nói phạm thượng đối với Thượng Đế, còn cần tìm thêm bằng chứng làm gì ? Chính tai các ông đã nghe từ miệng hắn nói những lời xúc phạm Thượng Đế.

Các ông phân quyết ra sao ?
trúng phạt ra sao ?

Tử hình !
Hắn đáng tội chết !

Hắn tự xưng là Đấng nhân tử mà tiên tri Đa-ni-ên đã nói đến trong sự hiện thấy... rằng Đấng ấy ngồi trên ngôi Thượng Đế để cai trị đời đời vương quốc các thánh...

Thật là một sự phạm thượng trần tráo !

Tôi ghi nhận:
Tất cả các vị xét xử đều không tự kiểm chứng vì có lời phạm thượng đã nghe. Thấy thượng tế xé áo mình để tỏ sự phẫn nộ vô cùng !

Các lãnh tụ Do-thái đều đồng ý lên án tử hình Chúa Giê-xu. Người ta khắc nhò vào mặt Chúa, bị mất chúa, đánh dấm Ngài rồi nói: "Thử đoán xem, ai vừa đánh anh đó?" Bọn tuần canh cũng vò vào mặt Ngài và giải đi. Phi-e-rô đang ở ngoài sân, một dây tổ gài của thầy Tế lễ tời cao bước đến, thấy ông đang ngồi sưởi, lại gần nhìn mặt rồi nói: Anh cũng là đồ đệ của Giê-xu, người Na-xa-rét"

Đã lấy quyết định rồi. Nhưng cho mỗi án tử hình rồi thì...

... Chúng ta phải được phép của quan Tổng trấn La-mã !

Đúng. Một mình người có thể tuyên án tử hình và ra lệnh hành quyết một người. Chúng ta hãy giải tên Giê-xu đến Phi-lát có lẽ đang ở Giê-ru-sa-lem để xử lý Vượt-qua.

Trong khi đó, tại sân trong quanh đồng lúa...

Ồ Ồ Ồ ...

Tôi không ngạc nhiên nếu hẳn thuộc đám ông Giê-xu ở Na-xa-rét.

Đúng rồi, ông cũng là người Ga-li-lê như hẳn!... Vì giọng nói của ông làm lộ tẩy ông !

Thượng Đê sẽ hình phạt tôi, nếu tôi nói dối ! Tôi thề tôi không biết người mà ông nói đó !

... Nhưng ... Ồ ...

Ồ Ồ Ồ... Ồ
Ồ Ồ Ồ ...

Phi-e-ro chối: "Chị nói gì tôi không hiểu." Rồi ông đi ra cổng, liền có tiếng gà gáy. Chị đây tớ nhìn thấy, báo cho những người đứng chung quanh: Anh ấy theo phe Giê-xu đó." Phi-e-ro liền chối một lần nữa. Một lát sau, những người đứng chung quanh tố Phi-e-ro: "Đúng rồi, Anh cũng thuộc bọn Giê-xu, vì anh là người Ga-li-lê". Phi-e-ro liền thề độc: "Tôi không biết người mấy ông nói đó là ai cả. Nếu tôi dối, xin trời tru đất diệt." Vừa lúc ấy, gà gáy lần thứ hai. Phi-e-ro sực nhớ lại lời Chúa Giê-xu: "Trước khi gà gáy lần thứ hai, con sẽ chối ta ba lần." Ông liền thốt thức khóc.

Nhưng đúng là điều Chúa đã nói với tôi: "Đêm nay trước khi gà gáy, ngươi sẽ chối Ta". Ôi ! tôi là một thằng nhát... thật là đáng tội vô cùng...

Khi Giu-đa được tin Hội-đồng tối cao đã tuyên án...

... thì hối hận đem 30 đồng bạc trả lại cho các Trưởng tế với Trưởng lão. Đó là tiền họ trả cho sự phản bội Chúa của hân.

Tôi đã có lỗi rất nặng vì đã nộp Chúa Giê-xu cho các ông...

Này ! tôi sẽ làm gì với số tiền này !

Việc đó can hệ gì với chúng ta. Việc của người mặc người !

Tôi đã phản bội người vô tội !

Trong cơn tuyệt vọng, Giu-đa trở ra, đi thất cố...

... đang khi Chúa Giê-xu bị giải đến tổng trấn Phi-lát...

Ma-thi-ơ 27:3-5

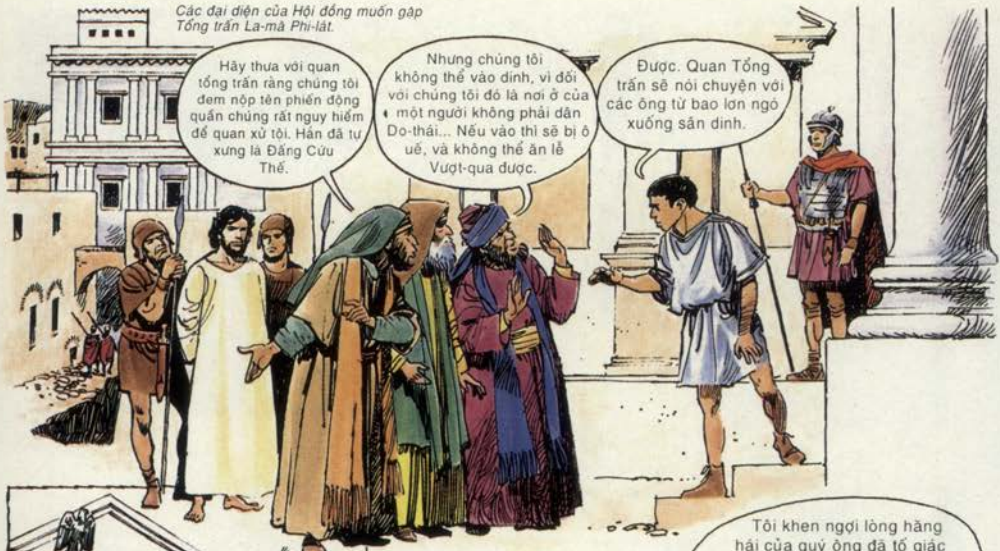
Thầy Chúa bị kết án nặng nề, Giu-đa hối hận, liền đem ba mươi đồng bạc trả lại các thầy trưởng tế với các trưởng lão. Giu-đa than thò: "Tôi có tội, vì phản bội người vô tội." Họ lạnh lùng đáp: "Mặc anh chứ. Việc ấy liên hệ gì đến chúng tôi?" Giu-đa đem vứt bạc vào trong Đền thờ rồi đi ra ngoài thất cố chết.

Các đại diện của Hội đồng muốn gặp
Tổng trấn La-mã Phi-lát.

Hãy thưa với quan
tổng trấn rằng chúng tôi
đem nộp tiền phiến đồng
quần chúng rất nguy hiểm
đến quan xử tội. Hân đã tự
xưng là Đấng Cứu
Thế.

Nhưng chúng tôi
không thể vào dinh, vì đời
vời chúng tôi đó là nơi ở của
một người không phải dân
Do-thái... Nếu vào thì sẽ bị ô
uế, và không thể ăn lễ
Vượt-qua được.

Được. Quan Tổng
trấn sẽ nói chuyện với
các ông từ bao lâu ngộ
xướng sân dinh.

Tên ấy
phạm tội gì ?

Chúng tôi nộp hân
cho quan, vì chúng tôi
không có thẩm quyền
tự ý xử tử ai hết

Thưa quan Tổng
trấn, hội đồng đã
phán quyết rằng
hân đáng tội
chết...

Tôi khen ngợi lòng hàng
hải của quý ông đã tổ giác
những tên phiến đồng phá rối trị
an. Nhưng tôi biết đó là việc hoàn
toàn mỗi mè.

Bị cáo sẽ đến
dinh tôi. Tôi sẽ
thần hành tra vấn
hân.

Anh bị tố cáo
là đã tự xưng là
Đấng Cứu Thế,
là vua dân Do-
thái...

Vương quốc Ta
không giống các nước
trần gian chút nào
hết...

bằng có là Ta không có
vệ quân để bảo vệ Ta
và ngăn chặn việc
bắt Ta...

Giăng 18:28-19:16

Người Do-thái giải Chúa Giê-xu đến dinh tổng trấn La-mã vào lúc sáng tinh sương, nhưng họ không vào dinh để khởi bị ô uế và được ăn lễ Vượt qua. Vì thế tổng trấn Phi-lát phải ra sân hỏi: "Các anh tố cáo người này về tội gì?" Họ đáp: "Nếu nó không phải là người gian ác, chúng tôi đâu dám giải lên tổng trấn." Tổng trấn bảo: "Các anh cứ đem xử theo luật các anh." Người Do-thái thưa: "chúng tôi không có phép xử tử ai, yêu cầu tổng trấn xử nó." Điều này ứng nghiệm lời Chúa Giê-xu báo trước Ngài phải chết cách thế nào. Tổng trấn Phi-lát trở vào dinh hỏi Chúa: "Anh có phải là vua dân Do-thái không?" Chúa Giê-xu hỏi lại: "Ông dùng chữ 'vua' theo nghĩa thông thường hay theo nghĩa 'Chúa Cứu Thế' của người Do-thái?" Phi-lát xằng giọng: "Ta có phải là người Do-thái đâu? Chính đấng bảo anh và các thầy trưởng tế bắt anh giải lên cho ta xử. Anh làm gì mà họ muốn giết anh?" Chúa Giê-xu đáp: "Tôi không phải là vua một nước trần gian. Nếu thế, các môn đệ tôi đã chiến đấu, không cho người Do-thái bắt tôi. Nhưng nước của tôi không thuộc thế giới này."

Ngồi đây !

Ồ ! vương bào đẹp quá !

Rất vừa vặn cho bề hạ !

Còn thiếu chiếc vương miện... đợi tí...

Và đây là cây phù việt của bề hạ !...

Và bây giờ, các bạn ơi, hãy sắp hàng thờ lạy, vị tân vương của chúng ta !

Có đây rồi...

Trong khi đó, tại dinh Phi-lát...

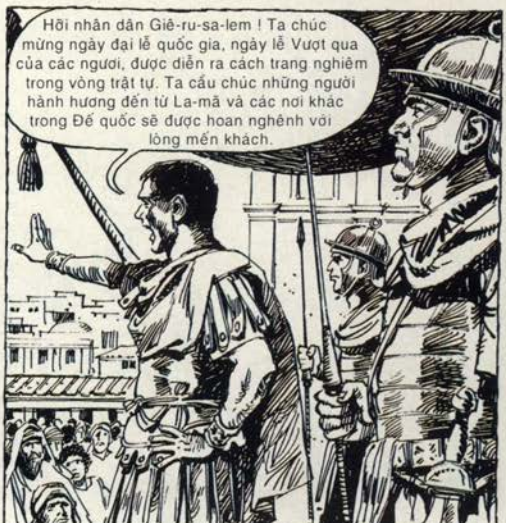

Hoan hô bề hạ vua dân Do-thái !

Đám đông bắt đầu kéo vào thành phố.

Phi-lát hỏi: "Thế anh là vua sao?" Chúa đáp: "Phải, tôi là vua. Tôi sinh ra chỉ vì mục đích ấy. Tôi xuống trần gian để giải bày chân lý. Mọi người yêu chuộng chân lý đều theo tôi. Phi-lát thắc mắc: "Chân lý là gì?" Ông bước ra ngoài tuyên bố: "Ta không thấy người này có tội gì cả! Nhưng theo thông lệ, mỗi năm đến lễ Vượt qua, ta ân xá cho các anh một phạm nhân. Các anh muốn tha vua dân Do-thái không?" Họ thốt lên: "Tổng trấn đừng tha nó, nhưng tha Ba-ra-ba!" Ba-ra-ba bị tù vì nổi loạn và giết người. Phi-lát ra lệnh đánh đòn Chúa Giê-xu. Bọn lính đế quốc La-mã đem một vương miện bằng gai dệt lên đầu Chúa và khoát áo lên người Chúa chiếc áo dài màu tía, rồi xúm lại chế giễu: "Kính mừng vua dân Do-thái!" Họ lại tát vào mặt Chúa. Phi-lát bước ra sân một lần nữa, tuyên bố với người Do-thái: "Đây ta giao người ấy lại cho các anh, để các anh biết ta không tìm thấy người có tội gì." Chúa Giê-xu bước ra, đầu đội mào gai, mình khoát áo dài tía. Phi-lát nói: "Người ấy kia kìa!" Các thầy trưởng tế và các chức dịch vừa thấy Chúa họ liền reo hò: "Đóng đinh nó! Đóng đinh nó trên cây thập tự!" Phi-lát đáp: "Các anh cứ đóng đinh đi! Ta vẫn thấy người này vô tội!" Người Do-thái cãi:

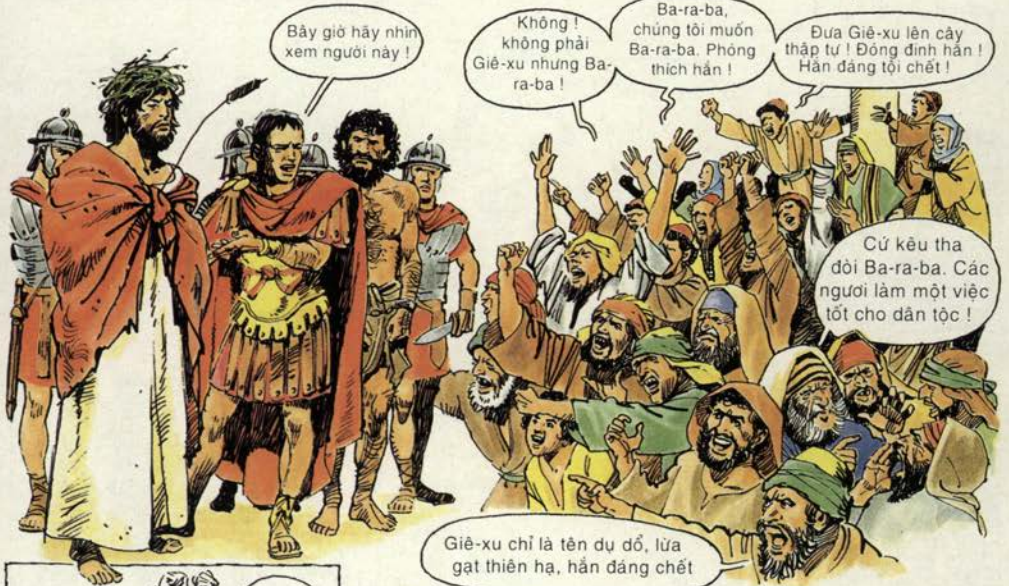

Xin im lặng ! Ta sẽ trình diện cho các người hai tên tù. Sau đó các người có thể xét xử và chọn người tốt hơn...

Linh canh đầu !
Đem Giê-xu và Ba-ra-ba ra đây.

Bây giờ hãy nhìn xem người này !

Không !
không phải
Giê-xu nhưng Ba-
ra-ba !

Ba-ra-ba,
chúng tôi muốn
Ba-ra-ba. Phóng
thích hắn !

Đưa Giê-xu lên cây
thập tự ! Đốt đinh hắn !
Hắn đáng tội chết !

Cứ kêu tha
đòi Ba-ra-ba. Các
người làm một việc
tốt cho dân tộc !

Giê-xu chỉ là tên du đố, lừa
gạt thiên hạ, hẳn đáng chết

Ba-ra-ba !

Ba-ra-ba !

Để Chúa Giê-xu ở
Na-xa-rét bị kết án, ông
không xấu hổ sao ?

... Một tiên tri đã chữa lành người què,
người mù và người phung, đã ban hy vọng
mới cho kẻ nghèo, kẻ bị bóc
lột và kẻ thất vọng.

Ồ ! Kinh khiếp thật ! Họ bạc đãi Người quá...

Có lẽ Người là Đấng Cứu Thế mà chúng ta trông đợi...

Như vậy các người muốn ép ta kết an và đóng dinh Giê-xu này phải không ?... Tại sao các người không tự mình làm điều ấy đi ? Theo ta, người này vô tội.

Chúng tôi không còn có quyền tuyên án tử hình ai. Nhưng theo luật chúng tôi, người này phải chết, bởi vì hắn nói hấn là con Thượng Đế !

Ngài Phi-lát ! hãy coi chừng ! Ngài tự đặt mình vào một thế nguy hiểm...

... Có một người nuôi tham vọng làm vua. Như vậy hấn chống nghịch Hoàng Đế La-mã... Nếu ngài tha hấn thì ngài chẳng phải là bạn của Sê-sa.

Xin đừng liều lĩnh mà mất chức ! Ngài có thể bị thất sủng. Thì một người hay nhiều người Do-thái thì làm sao !

Xin đừng khăng khăng bênh vực cho người vô tội này. Các vị lãnh đạo Do-thái muốn hấn bị tử hình với bất cứ giá nào... Nếu ngài tha hấn, họ sẽ tố cáo ngài trước vua Sê-sa ở La-mã.

"Theo luật của chúng tôi, nó phải bị xử tử, vì nó xưng là con Thượng Đế." Phi-lát nghe lời đó càng thêm sợ hãi. Ông đem Chúa vào dinh căn dặn: "Anh tù đâu đến?" Nhưng Chúa Giê-xu không đáp một lời. Phi-lát lại hỏi: "Sao anh không trả lời? Anh không biết ta có quyền tha anh, cũng có quyền đóng dinh anh sao?" Chúa Giê-xu đáp: "Nếu Thượng Đế không cho, ông chẳng có quyền gì trên tôi. Nghe Chúa giải đáp, Phi-lát tìm cách phòng thích Ngài, nhưng người Do-thái dọa: "Nếu tha nó, tổng trấn không trung thành với Hoàng đế, vì nó phản bội Hoàng đế, tu xưng là vua!". Hôm ấy nhằm ngày chuẩn bị lễ Vượt qua. Phi-lát bảo người Do-thái: "Đẩy vua của các anh. Họ kêu gào: "Giết nó đi! Giết nó đi! Đóng dinh nó vào cây thập tự đi!" Phi-lát hỏi: "Không lẽ ta đem đóng dinh vua của các anh sao?" Các thầy trưởng tế đáp: "Ngài Hoàng đế La-mã, chúng tôi không có vua nào khác!" Phi-lát liền giao Chúa cho người Do-thái đóng dinh trên cây thập tự. Họ bắt Ngài giải đi...

Hỡi nhân dân Giê-ru-sa-lem ! Như vậy, các người muốn ta đóng dinh vua các người sao ?

Chúng tôi không có vua nào khác ngoài Hoàng-đế La-mã.

Cái gì? Tên ấy sẽ là vua chúng ta sao? Đâu thì đời mạo giả an mặc thì buồn cười như thế sao?

Hắn à! Hắn là Đấng Cứu Thế! là vua chúng ta sao? Diệt hắn đi cho khuất!

Đừng định hắn lên!

Thưa Ngài Phi-lát, ngài nghĩ chúng tôi là ai? Ngài chế giễu chúng tôi phải không?

Ta rửa tay đây...

Ngài sẽ chịu trách nhiệm về việc này...

Đây là lời tuyên án của ta: Ba-ra-ba, thế theo ý muốn của nhân dân Giê-ru-sa-lem, người được phóng thích vào ngày lễ vượt qua và Giê-xu ở Na-xa-rét người sẽ bị đóng đinh!

Hoan hô Ba-ra-ba!

Vạn tuế Ba-ra-ba!

Ồ! dân Giê-ru-sa-lem chính công cũng không có mặt ở đây để bình vực Chúa Giê-xu... Chỉ có bọn lãnh đạo bất xứng và các đồng chí của Ba-ra-ba...

Giăng 19:12-16

Nghe Chúa giải đáp, Phi-lát tìm cách phóng thích Ngài, nhưng người Do-thái dọa: "Nếu tha nó, tổng trấn không trung thành với Hoàng đế vì nó phản bội Hoàng đế, tư xưng là vua!" Phi-lát liền ra lệnh giải Chúa Giê-xu ra cho ông xử tại Tòa lát đá. Hôm ấy, nhằm ngày chuẩn bị lễ Vượt qua. Đến 12 giờ trưa, Phi-lát bảo người Do-thái: "Đây là vua của các anh!" Họ kêu gào: "Giết nó đi! Giết nó đi! Đóng đinh nó vào cây thập tự đi!" Phi-lát hỏi: "Không lẽ ta đem đóng đinh vua của các anh sao?" Phi-lát liền giải Chúa cho người Do-thái đóng đinh trên cây thập tự. Họ bắt Ngài giải đi.

Có một người sẽ thay thế Ba-ra-ba ...

Đừng lo, hân sẽ được đổi xử tử tế...

Hân là người đã tự xưng là vua. Bộ anh chưa hân ra à ! Hãy cho hân một trận đòn xứng đáng của nhà vua.

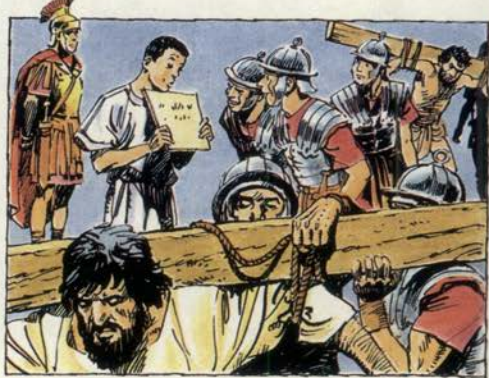

Ngày hôm đó có ba vụ xử tử được dự định. Theo luật lệ, mỗi tên tử tội phải bị tra tấn và đánh đòn đến chảy máu ra...

... Thật là quả nặng cho vua dân Do-thái ! Tôi nghĩ Giê-xu bị như vậy là đủ rồi...

Sau đó Chúa Giê-xu phải vác cây thập tự suốt quãng đường đến nơi hành hình. Ngài đeo nơi cổ một tấm bảng ghi án phạt Ngài phải chịu.

Và cuộc
diễn hành
buồn thảm bắt
dầu...

Tránh ra để
chúng tôi qua !

Người đó là ai vậy ? Hình
như là Giê-xu ở Na-xa-rét vì
tên tri nổi tiếng !...

Vậy, những kẻ nói rằng người có quyền năng để làm phép lạ và dụ dỗ dân chúng là nói có lý...

Anh lầm rồi. Các lãnh tụ của chúng ta đã nộp người cho bọn La-mã vì ganh tị thôi.

Có bằng có vẻ điều ấy!... Người đã bị kết án.

... có người đã ngã xuống!

Người lên chỗ đờc kia không nói... bị mất nhiều máu quá vì trận đòn...

Ê, anh nông dân khỏe mạnh kia! Yêu cầu anh vác cây gỗ chonguời này đến đồi Gô-gô-tha. Anh phải thi hành lệnh ta ngay!

Tôi à? ... nhưng tôi không phải người từ Giê-ru-sa-lem đến. Tôi là người ngay thật đến từ Sy-ren xứ Li-bi. Tôi không làm việc cưỡng bách này đâu...

Đừng tìm cách tránh né, kéo bị họ tra tấn. Người La-mã quá kiêu căng nên không vác đầu. Ngoài ra, đồi Gô-gô-tha không xa lắm đâu!

Để tôi vác dùm cây gỗ cho ông. Đừng dấy đi!

Si-môn ơi! Anh giúp người ấy đi. Người ấy vô tội mà... Người ấy là Giê-xu ở Na-xa-rét đó...

Hỡi con gái Giê-ru-sa-lem !
sao các người khóc cho Ta ?...
sao các người không khóc cho
số phận mà mình sẽ phải
gặp ?

... Các người và
con gái các người...
Bởi vì những ngày
kinh khiếp sẽ đến
trên thành phố
này !

Kìa ! Đó là
Gô-gô-tha.
Người ta gọi đó
là " đống sọ " chỗ
hành hình...

Nhìn từ xa,
váng đá trông
giống như một
cái sọ người.

Người ta đã chọn đúng chỗ này, vì người nào đi về
Giê-ru-sa-lem được nhắc nhở về tai họa phải gặp
nếu không thừa nhận quyền hành của quân đội
La-mã...

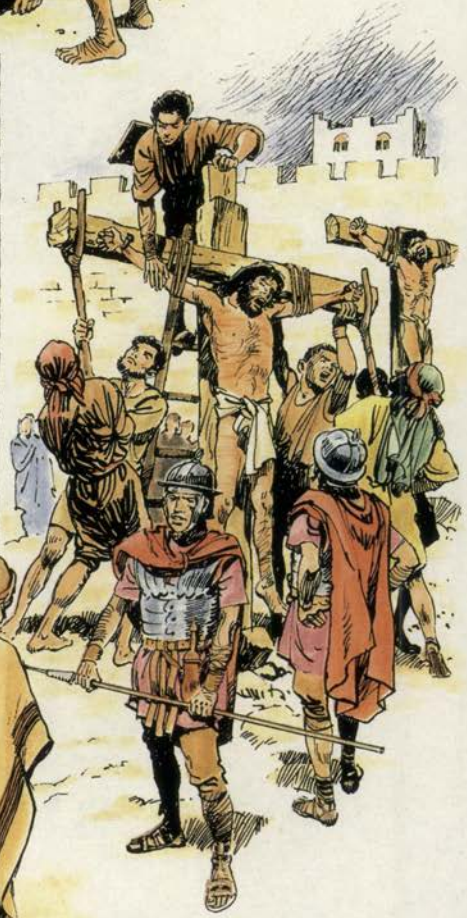
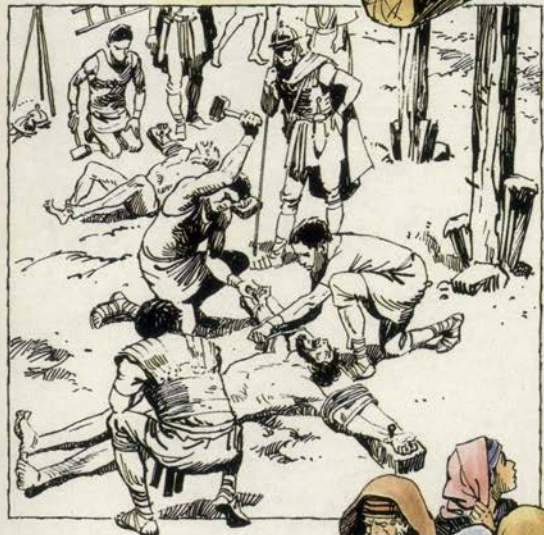

Lu-ca 23:25-56

Phi-lát phồng thính Ba-ra-ba, người đang ngồi tù vì nổi loạn và giết người. Rồi ông giao Chúa Giê-xu cho họ hành hình theo ý muốn.
Trên đường giải Chúa ra pháp trường, gặp Si-môn, người xứ Ly-bi vừa tù thốn què lên Giê-ru-sa-lem, họ liền bắt anh vác cây thập tự cho Chúa Giê-xu. Một đoàn dân rất đông kéo theo sau; nhiều phụ nữ vừa đi vừa than khóc. Nhưng Chúa Giê-xu quay lại bảo: " Phụ nữ Giê-ru-sa-lem! Đừng than khóc ta! Hãy than khóc cho bản thân và con cái mình! Vì sắp đến ngày các con cái bị coi là điều bất hạnh. Người ta sẽ bảo nhau: Phúc cho phụ nữ chẳng từng thai nghén, chẳng phải lo bú mớm cho con! Người ta sẽ cầu cho núi đê, đất phủ thân mình. Vì họ đối xử với ta là Cây Hằng Sống thế này, số phận các bà sẽ ra sao?"

Vừa khi họ đến Gô-gô-tha họ tàn nhẫn xé áo xống của Chúa Giê-xu...

Hãy để áo của tên tử tội ở đây. Chúng ta sẽ chia nhau khi sau!

Thưa đại úy, mấy giờ rồi?

Chúng 12 giờ trưa.

Hàn đã cứu kẻ khác... Hàn sẽ lo tự cứu lấy mình, nếu quá thất hàn là Đấng Cứu Thế như hàn đã nói...

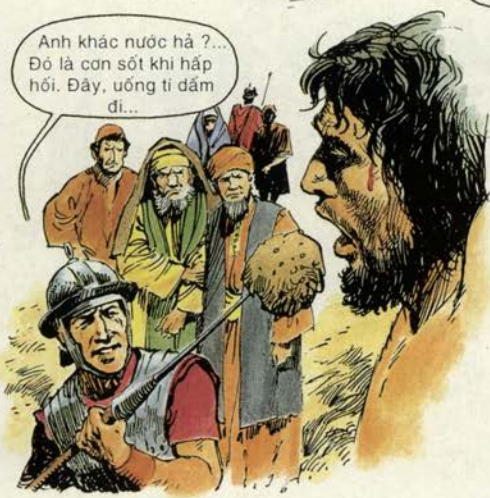
Này anh, vua của dân Do-thái. Anh còn chờ gì? Hãy xuống khỏi cây thập tự đi.

Lạy Cha, xin Cha tha thứ cho họ vì họ không biết mình làm gì!

Chúng ta hãy bắt thăm, xem ai sẽ được cáo xống này.

Anh khác nước hả?... Đó là cơn sốt khi hấp hối. Đây, uống tí dấm đi...

Hai tù tội cũng bị giải ra pháp trường với Chúa. Đến ngọn đồi Sọ, họ đóng đinh Chúa và hai tù tội trên cây thập tự, một tên bên phải và một tên bên trái Ngài. Chúa Giê-xu cầu nguyện: "Thưa Cha, xin tha cho tội cho họ, vì họ không biết mình làm điều gì." Bọn lính gieo súc sắc chia nhau bộ áo của Ngài. Dân chúng đứng quanh đưa mắt nhìn. Các cấp lãnh đạo Do-thái chế nhạo Ngài: "Nó chỉ giỏi cứu người khác! Nếu nó đúng là Chúa Cứu Thế, được Thượng Đế lựa chọn thì phải tự giải cứu mình đi chứ!" Bọn lính giễu cợt Chúa, đưa rượu chua cho Ngài uống và mĩa mai: "Nếu anh là vua dân Do-thái, sao không tự cứu thoát?" Phía trên đầu Ngài, có treo tấm bảng ghi mấy chữ: "Đây là Vua dân Do-thái." Một tù tội bị đóng đinh bên cạnh Chúa cũng nhếch mồm Chúa: "Anh không phải là Chúa Cứu Thế sao? Hãy tự giải thoát và cứu bọn tội với!"

Ha ha ! Như vậy anh là Đấng Cứu Thế, người giải phóng à ? ... anh hãy tự cứu mình và cứu luôn chúng tôi nữa.

Im cái mồm ! Bộ mày không sợ Thượng Đế phán xét mày sao ? Mày và tao bị xử thật công bình vì hình ta chịu xứng với việc ta làm... Nhưng tao nói cho mày biết, người này vô tội.

Lạy Chúa Giê-xu, khi Ngài đến làm vua, xin nhớ đến con !

Ta hứa với con, ngày hôm nay con sẽ ở với Ta trong Ba-ra-đi !

Lạy Cha, con xin giao thần hồn linh con trong tay Cha...

Ô kia, trời đột nhiên tối sầm, mặc dù chỉ mới 3 giờ chiều...

Tôi sợ quá ! Thôi đi về...

Nhưng tên kia trách nói: "Anh không sợ Thượng Đế sao? Mặc dầu chịu chung một bản án tử hình, nhưng anh và tôi đều tội thật xứng đáng; còn Người có tội gì đâu?" Rồi anh quay lại: "Thưa Chúa Giê-xu, khi về Nước Chúa, xin nhớ đến con!" Chúa Giê-xu đáp: "Ta hứa chắc chắn: hôm nay con sẽ ở với ta trong Thiên Đàng!" Khoảng 12 giờ trưa, mặt trời không chiếu sáng nữa. Bóng tối bao trùm khắp nơi cho đến 3 giờ chiều. Bức màn trong Đền thờ thánh linh bị xé làm đôi. Chúa Giê-xu kêu lớn: "Thưa Cha, con xin giao thác linh hồn cho Cha!" Nói xong, Ngài tắt thở. Viên đại đội trưởng La-mã thất cảnh tượng liền ca ngợi Thượng đế và nhìn nhận: "Người thật là vô tội!"

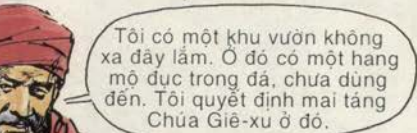
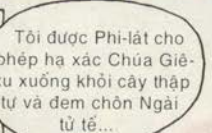

Dân chúng đi xem cuộc hành trình đều dầm ngực ra về. Những người quen biết Chúa và nhóm phụ nữ đã theo Ngài từ xứ Ga-li-lê đều đứng xa mà nhìn. Giô-sép, quê ở thành A-ri-ma-thê, xứ Giu-đê, hội viên Hội đồng Quốc gia, đến xin Phi-lát cho lãnh xác Chúa Giê-xu. Ông là người đạo đức, công chính, vẫn trông đợi Nước Trời xuất hiện. Ông không tán thành quyết định và hành động của Hội đồng Quốc gia trong việc giết Chúa. Ông hạ xác Chúa xuống, lấy một cây vải gai khâm liệm, rồi dặt vào huyết đã đục sẵn trong sườn núi, chưa hề chôn ai. Hôm ấy là ngày chuẩn bị lễ Vượt qua. Nhóm phụ nữ theo Chúa từ Ga-li-lê cũng chứng kiến việc chôn cất và biết ngôi mộ Chúa. Họ trở về nhà, sửa soạn các loại hương liệu và dầu thơm để ướp xác Chúa. Hôm sau nhằm ngày thứ Bảy, họ nghỉ ngơi theo luật lệ.

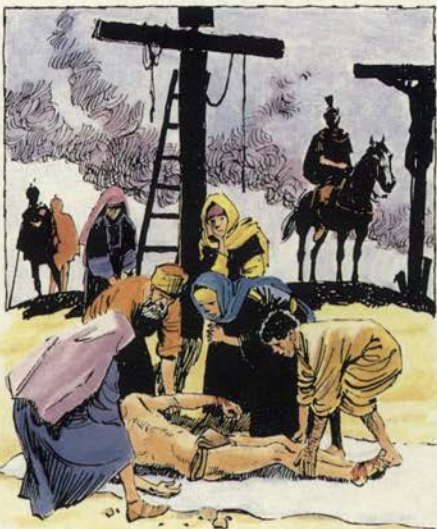
Các anh lính, Hãy đánh gãy ống chân những người đang bị đóng đinh để không còn sức chống đỡ nữa. Như vậy họ sẽ chết sớm hơn.

Trong khi đó...

Sau đó, Giô-sép người A-ri-ma-thê từng làm môn đệ Chúa cách kín đáo vì sợ người Do-thái, đến xin phép Phi-lát cho an táng Chúa. Được phép rồi, Giô-sép gỡ thi hài Chúa xuống khỏi cây thập tự.

Sau cùng, người ta lăn một tảng đá lớn để lấp cửa mộ.

Giăng 19:39-42

Ni-cô-đem là người đã hầu chuyện với Chúa ban đêm cũng đem đến một trăm cân nhựa thơm trộn trăm hương. Hai ông dùng hương liệu và vải gai mịn tắm liệm thi hài Chúa, theo tục lệ Do-thái. Tại chỗ Chúa chịu đóng đinh, có một khu vườn và một ngôi mộ mới đào. Vì sắp đến ngày lễ, ngôi mộ này cũng gần nên họ an táng Chúa tại đây.

Cơn Thố Hối Của Chúa Giê-xu tại Vườn Ghết-Sê-Ma-Nê

Chúa Giê-xu, trong thân thể loài người, Ngài cũng như mọi người khác. Tuy nhiên, Ngài cũng là Con Thượng Đế. Như mọi người khác, Ngài cũng ở trong tình trạng cực kỳ căng thẳng. Ngài không đồng kích. Cảnh trạng trong vườn Ghết-sê-ma-nê là một biên cố lịch sử. Chẳng ai có thể biết chuyện Chúa Giê-xu thống khổ khi đối diện tù thân. Việc này đã được ba chứng nhân thuật lại.

Chúa Giê-xu đã đổ đổ linh hồn trong cơn chiến đấu cầu nguyện, một cơn chiến đấu kinh khiếp toàn thân Ngài toát ra mô hôi như giọt máu rơi xuống đất. Nhân Tử (Chúa Giê-xu) cũng là Con Thượng Đế, đã đối diện và cảm nhận được điều ác đầy bị ẩn trong thực tại không đo lường được của nó. Ngài thấy lịch sử thế giới diễn qua trước mắt Ngài với tất cả tội ác, với các cuộc chiến tranh và với mọi nỗi đau khổ. Sách Phục Âm Giảng kể rằng Chúa Giê-xu đã cầu nguyện cùng Cha Ngài và mở miệng gọi "A-ba" là Cha. Cho đến lúc này, chẳng có người Do-thái nào dám thưa với Thượng Đế như vậy. Tuy nhiên, Chúa Giê-xu có một mối quan hệ rất đặc biệt với Thiên Phụ Ngài (Mác 14:36).

Sách Phục Âm có nói đến một thiên thần từ trời hiện đến thêm sức cho Chúa Giê-xu. Như vậy, chúng ta thấy rằng Thượng Đế đã ở bên cạnh Con Ngài trong cơn thử thách hết sức nặng nề. (Lu-ca 22:43).

Phi-ê-ơ Chối Chứa

Việc này rất xác thực được chép tỉ mỉ trong bốn sách Phúc âm. Chúng ta biết việc này với tất cả chi tiết vì nó được chính Phi-ê-ơ kể lại. Bài học chung ta học được ở đây là đừng quá tự phụ. Sự thật là một ngày kia, mỗi người chúng ta cũng sẽ có cô thế chối Chúa. Mọi việc chúng ta thấy Ngài không còn để chịu đối với các sự ham muốn của chúng ta.

Nhưng Phi-ê-ơ đã khước về tội chối Chúa và Ngài đã tha tội ông. Ngài chẳng những không oán giận ông nhưng đã giao cho ông một chức vụ hết sức quan trọng là chân bầy chiến Ngài.

Chúa Giê-xu Trước Hội Đồng Công Luận

Hội đồng công luận tối cao là cơ quan tư pháp và hành pháp cao nhất của người Do-thái, gồm có 71 thành viên đứng đầu là Thầy tế lễ Thượng phẩm đương niên. Mọi vị tham các luật lệ tôn giáo được Hội đồng tối cao coi là trong tối, để đáng bị án tử hình.

Nước Do-thái bị La-mã chiếm đóng. Tuy nhiên, thống đốc do Hoàng đế Sê-sa bổ nhiệm đã cho phép người Do-thái có quyền quản lý công việc nội bộ của họ. Quyết định sau cùng về bản án tử hình dành cho chiến thố đố kỵ. Quyền thi hành bản án tử hình cũng ở trong tay người La-mã.

Chúa Giê-xu bị kết án tử hình bởi

vì Ngài tự xưng là Con Thượng Đế. Thực ra, chẳng có quan án nào có thể hiểu được Chúa Giê-xu là Con Thượng Đế như cách Co-đô nhận hiểu ngày nay. Vì Ba Ngôi Thượng Đế là Đức Cha, Đức Con và Đức Thánh Linh (Ma-thi-ơ 28:19). Ngay cả các sử đồ cũng chỉ hiểu điều này đầy đủ sau khi Chúa Giê-xu phục sinh. Vì lẽ đó, các nhà cầm quyền tối cao của dân Do-thái đã muốn "giết Thượng Đế" bằng cách kết án tử hình Chúa Giê-xu.

Trước tòa án Tối cao, Chúa Giê-xu xưng mình là "Con Thượng Đế" thì cũng dễ hiểu đối với các thành viên Hội đồng này. Họ biết rõ các sự hiển thấy của tiên tri Đa-ni-ên. Tiên tri này đã tuyên bố rằng Vương quốc của những kẻ được chọn vào thời đại Đấng Mê-si-đô "Nhân Tử" cũng đang chờ không phải do những kẻ độc tài, tham quyền khất mã. Trong sự hiển thấy, Đa-ni-ên đã trong thấy Ngài được cất lên từ Thượng Đế trong "đám mây trời."

Đối với các quan án, rõ ràng Chúa Giê-xu không những xưng Ngài là Đấng Mê-si-đô nhưng cũng tuyên bố rằng Ngài gốc gác và ngôi vị đến từ Thiên thượng. Trước mắt họ, đó là một sự si nhục đố với Thượng Đế, một sự phạm thượng nặng nề nhất. Là những lãnh đạo tôn giáo không có thẩm quyền, với đầu óc thiếu cởi mở, kiêu ngạo và giả hình, phản động họ đã không tin đến sự mang của Chúa Giê-xu, mặc dù Ngài đã trưng bằng chứng cho họ thấy.

Thầy Tế lễ Thượng phẩm Cai-phê đã xé áo ngoài của mình để bày tỏ sự phản nộ. Đó là phản ứng thông thường đối với sự phạm thượng. Bản án được mọi người đồng ý ngay là tử hình. Họ la lên "Đóng đinh hẳn trên cây thập tự!"

Giui-đa

Giui-đa, một trong các môn đệ Chúa Giê-xu, đã tự ý làm công cụ cho ma quỷ. Tuy nhiên, cũng không thể lên án hẳn ma quỷ. Đúng là hẳn hắn tham tiền. Nhưng 30 miếng bạc chỉ là số tiền lương trung không xứng đáng chút nào với giá của "tiền máu" dành cho một nhân vật như Chúa Giê-xu. Có lẽ Giui-đa hy vọng tìm được người hung cách mạng trong Chúa Giê-xu, vì hẳn cũng có ước một Đấng Mê-si-đô chính trị có thể trục xuất quân đội chiếm đóng La-mã. Hẳn theo Chúa Giê-xu chỉ vì tham vọng. Nhưng

Giui-đa sớm nhận biết mình đã tính sai. Nước Trời mà Chúa Giê-xu loan báo với chương trình yêu thương cứu chuộc nhân loại không ăn khớp với kế hoạch chính trị của Giui-đa. Hẳn theo Chúa Giê-xu nhưng không được các lãnh tụ trong nước ủng hộ. Cho nên hẳn quyết định phẫn Chúa Giê-xu để lấy lại cảm tình của những kẻ đối lập, vì họ đã bảo hắn rằng hẳn có thể giúp ích nhiều cho dân tộc mình nếu hắn nộp Giê-xu cho họ.

Giui-đa không mong chờ Chúa Giê-xu bị kết án. Dĩ nhiên, hẳn phần nộ về quyết định của tòa án và ném trả lại tiền thưởng trước mặt mọi người giả hình đã giao việc phẫn Chúa cho hắn. Chỉ

Thượng Đế có thể phán xét Giui-đa, và hành động của hắn sẽ làm ứng nghiệm lời tiên tri về Chúa Giê-xu. Khi Chúa Giê-xu loan báo sự phẫn bởi của Giui-đa tại lễ Tiệc thánh, thì các môn đệ đã lần lượt hỏi Chúa: "Thưa Thầy, có phải tôi không?" Điều này có nghĩa là chẳng ai trong bọn họ thực sự biết chắc. Và cách xử sự của họ khi Chúa Giê-xu bị bắt và bị đóng đinh thật đáng trách. Lòng ngu lảm khi thì phần bị hoạc trong thánh

Trước Tòa An Của Thống Đốc La-Mã Phi-Lát

Trong thời gian xử án Chúa Giê-xu, xử Giui-đa và thủ đồ Giê-ru-sa-lem bị quân đội La-mã chiếm đóng. Viên thống đốc lúc đó là Bôn-xô Phi-lát. Ông là người hiền yêu nhưng ngoan cố, bất lực nhưng cao ngạo. Ông đang ở trong một chức vụ khó khăn. Một mặt, ông phải chế ngự bọn Xê-lốt là những chiến sĩ, những kẻ kháng chiến và khủng bố không chịu mang ách La-mã. Họ đã gây ra xáo động và ám sát nhiều người. Mặt khác, ông phải bảo vệ Do-thái trong giờ cảm quyền là những kẻ ngậm ngậm mưu đồ, những lái buôn khôn lanh có ảnh hưởng trên cả những giới thần dân triều đình La-mã.

Theo quan điểm hoàn toàn pháp lý, mặc dù Phi-lát có trách nhiệm về cái chết của Chúa Giê-xu, ông ta cũng chưa phải là kẻ có tội thực sự. Khi ông nghe tin Chúa Giê-xu bị bắt thì đã quá trễ để ông có thể can thiệp giúp Chúa. Không phải Phi-lát đã khép gáo: "Hãy đóng đinh hẳn trên cây thập tự!" mà là nhóm người phiên đồng gây rối và những tay sai được Tòa công luận tối cao trả lời. Họ đã thỏa thuận với nhau để tìm cách tha một người trong bọn họ là Ba-na-ba, kẻ cầm đầu một băng đảng.

Tuy nhiên, phần lời tội ác đã chất trên đầu bọn người châu chấu cũng thấy tế và Cai-phê. Họ là những người mà lòng tự mãn và tự lợi đã bị Chúa Giê-xu đụng chạm. Họ cũng là những thầy thông giáo Pha-ri-si đã bị Chúa Giê-xu vạch rõ những điều họ dạy đã ra ngoài ý chỉ của Thượng Đế. Trong lịch sử dân Do-thái, điều bất hạnh lớn nhất là trong thời Chúa Giê-xu họ là những lãnh tụ bất xứng.

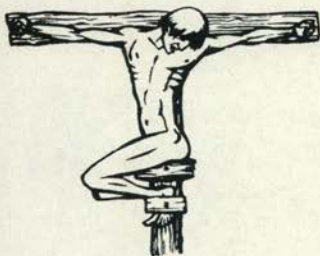
Về vấn đề này, chúng ta cần nhớ lại lời cầu nguyện của Chúa Giê-xu cho bọn họ khi Ngài bị treo trên gỗ: "Lạy Cha, xin Cha tha cho họ, vì họ không biết họ làm gì!" Hơn thế nữa, một Co-đô nhận không thể tìm được một sự biện hộ nào trong vụ án Chúa Giê-xu, bởi vì họ biết rằng rút cuộc, chính sự phạm tội của họ cũng với tội lỗi của họ, là nguyên do của sự đau khổ và sự chết của Chúa Giê-xu.

Chúa Giê-xu Chết Trên Cây Thập Tự Tại Đồi Sô

Rời thành Giê-ru-sa-lem qua cổng phía Bắc, người ta đến đồi Gô-gô-tha

(Đời Sống) Đó là nơi hành quyết. Kẻ tử tội bị trói lại hoặc bị đóng đinh xuyên cườm tay dính vào khúc gỗ mà họ phải vác. Khúc gỗ này được kéo lên tới đầu một trụ cao 3 mét và đóng chặt vào đó với thanh thép thì nhọn treo lên. Có miếng gỗ được đóng dính vào trụ để đỡ thân tội nhân và đôi khi hai bàn chân chồng lên nhau cũng bị đóng dính vào mảnh gỗ. Người bị đóng đinh chết trong vòng vài giờ hay sau một ngày hấp hối. Một tấm bảng gỗ với hàng chữ cho biết lý do kết án được gắn vào trụ, phía trên đầu phạm nhân. Kinh thánh cho biết có một tấm bảng như vậy gắn trên đầu cây thập tự của Chúa Giê-xu với hàng chữ viết bằng ba thứ tiếng Hy-lạp, Hê-bơ-ơ và La-tinh: "Đây là Vua dân Do-thái".

Bốn sách Phúc Âm cũng ghi chép lời của Chúa Giê-xu trên cây thập tự: "Chúa tôi ơi! Chúa tôi ơi! Sao Ngài lìa bỏ tôi?" Lời này cho thấy Chúa Giê-

xu đã cảm thấy hoàn toàn bị bỏ rơi trước cái chết. Nhưng lời kêu thương đau, hấp hối đó không phải là tiếng kêu tuyệt vọng, bởi vì Ngài biết rằng Thượng Đế không bỏ rơi Ngài. Lời kêu thương trên đây được chép trong Thi-thiên 22 là một lời cầu nguyện mà người Do-thái ngoan đạo thường đọc thuộc lòng mỗi khi gặp sự bất bõ để dâng lên Chúa mỗi đau khổ của mình. Tuy nhiên, Thi-thiên này cũng là lời tiên tri về sự đóng đinh Chúa Giê-xu và chấm dứt bằng một lời bày tỏ đức tin vào sự đắc thắng của Thượng Đế. Qua lời kêu thương, Chúa Giê-xu một lần nữa đã lưu ý những người xung quanh đến sự hoàn thành kế hoạch cứu rỗi của Thượng Đế. Chúa Giê-xu đã chết trên cây thập tự.

Di nhiên, tại Gò-gô-tha chúng ta thực sự được giải phóng nhờ Chúa Giê-xu đã chết vì tội lỗi chúng ta. Nhân loại cần được cứu khỏi tình trạng tuyệt vọng. Chúa đã trả một giá để cứu chúng ta khỏi làm nô lệ tội lỗi.

Thượng Đế là Đấng giải phóng. Ngài muốn cho mỗi một người biết rằng Ngài đã gửi một vai trò quyết định trong các sự việc này.

Lễ Vượt qua đầu tiên vào thời Môi-se chỉ về sự giải phóng toàn dân tộc Do-thái khỏi sống trong cảnh nô lệ, mất hết quyền dinh đoạt tương lai mình. Ngày nay, Thượng Đế luôn muốn mọi

dân tộc cứu như mọi cá nhân được tự do hầu việc Ngài. Trong những ngày dân Do-thái bị bắt làm phu tù, vua Pha-ra-ôn của Ai-cập đã buộc phải thả dân này ra đi cốt để hầu việc Thượng Đế.

Lễ Vượt qua thứ hai của Chúa Giê-xu đã diễn ra trên đồi Gò-gô-tha. Bởi sự chết và sống lại của Ngài, Chúa đã giải phóng nhân loại khỏi cảnh nô lệ cho tội lỗi và sự chết.

Tội lỗi và sự chết là đau hiều về sự xa cách Thượng Đế. Chỉ có Đấng Christ, Con Thượng Đế, mới có thể đỡ đầu với tội ác trong vụ thảm đẫm tội ác. Ngài, hiện thân của quyền lực tội ác, đã bị đánh bại.

Chúa Giê-xu đắc thắng đã diệt tội ác, cứu chúng ta khỏi vô số tội lỗi, khỏi cuộc sống vô nghĩa và đưa chúng ta đến gần Thượng Đế hơn. Đó là ý nghĩa của sự "cứu rỗi". Sự cứu rỗi đã tạo nên những "con người mới" mà Chúa Giê-xu là người thứ nhất. Ai kết hiệp với Ngài thì thuộc về nhân loại mới này. Thế giới còn ở trong thảm cảnh là vì sự đắc thắng của Đấng Christ không có tác dụng gì trên những kẻ không chịu tin. Thượng Đế tôn trọng sự tự do quyết định của chúng ta.

Tác giả sách Phúc âm đã làm sáng tỏ rằng biến cố trên đồi Gò-gô-tha có tầm quan trọng rộng lớn và ảnh hưởng đến thế giới vật chất này. "Mặt trời ngưng sáng, đất rung động và đá nứt ra..." Chúng ta nhận biết các hiện tượng này là việc Thượng Đế làm.

Thành Ma-thi-ơ và Thánh Mác đã ghi lại lời viên đội trưởng La-mã giám sát việc hành quyết Chúa Giê-xu. Dĩ nhiên viên đội trưởng không thể hiểu biết hết ý nghĩa của việc mình đã chứng giám vì ông là người ngoại giáo. "Người Giê-xu này thật là Con Thượng Đế!" Tuy nhiên, kể từ khi Chúa Giê-xu phục sinh thì các Cơ-đốc nhân đều hiểu được họ luôn luôn nói về điều đã xảy ra. Chúa Giê-xu là Con Thượng Đế.

Ngôi Mộ Thánh Tại Giê-ru-sa-lem

Có hai người chôn cất Chúa Giê-xu sau khi Ngài chết. Đó là Ni-cô-đem, người Pha-ri-si làm thầy giáo luật vào một môn đệ kín giấu của Chúa tên là Giô-sép, người A-ri-ma-thê. Có thể lúc ở Giê-ru-sa-lem và có lòng tôn kính Chúa.

Giô-sép người A-ri-ma-thê đã làm một ngôi mộ đục trong văng đá bên đồi Gò-gô-tha. Có một tảng đá to chẵn của ngôi mộ chưa chôn ai mà nay được làm nơi táng xác Chúa Giê-xu. Nhiều thế kỷ sau, nhiều dân tộc đã tranh nhau chiếm hữu ngôi mộ danh tiếng nhất thế giới này. Vào năm 320 S.C., Hoàng đế La-mã Constantine cho xây một nhà thờ lớn tại chỗ này, nhưng sau đó nó đã bị người Ba-tư hủy phá, ngày nay, chỉ còn lại cái nền. Mặc dù khách hành hương từ nhiều nước đã đến viếng nơi này, nhưng việc quan trọng cho mỗi cá nhân chẳng phải đã thấy hay không thấy ngôi

mộ, nhưng là có tin Chúa Giê-xu là Đấng đã sống lại từ phần mộ.

Sự phục sinh của Chúa Giê-xu là một sự kiện thiêng liêng vượt quá tri thức biết chung ta. Đã xảy ra mà không có chứng nhân nào thấy tận mắt. Đầu vậy, đó là một sự kiện hoàn toàn có thực trong lịch sử nhân loại, đã gây một ấn tượng sâu xa và lâu dài, đời đời, bất tận.

Sách Phúc Âm Ma-thi-ơ (28:2-4)

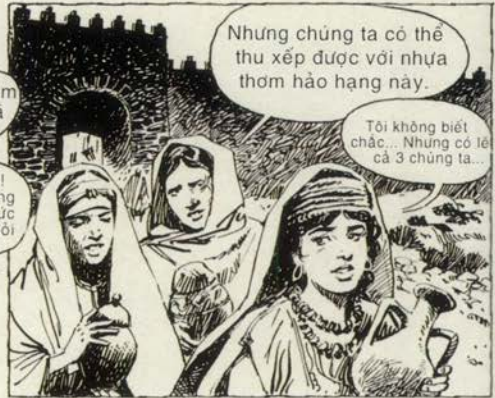
Chỉ nói đến việc xây ra trước và sau sự phục sinh, ấy là có một thiên thần sáng chói của Thượng Đế đến lăn tảng đá khỏi cửa mộ. Các lính canh mơ "hoảng sợ, run rẩy và trở nên như người chết". Họ không thể cầm giữ Chúa Giê-xu trong mộ. Họ đại diện những kẻ thù của Chúa, những kẻ vô tín, những kẻ đã chết phần tâm linh, bởi vì họ chối bỏ sự sống và thân xác của Chúa Giê-xu phục sinh.

Sau ngày đại lễ Vượt qua, lúc sáng sớm, trên đường dẫn đến khu vườn của Giô-sép ở A-ri-ma-thê...

Chi Sa-lô-mê không có thời giờ để ướp thuốc thơm xác Chúa Giê-xu.

... Nhưng chúng ta phải làm vì ngày Sa-bát đã đến.

Ma-đo-len ơi! Tôi từ hồi không biết có ai đủ sức lăn tảng đá khỏi cửa mộ.

Nhưng chúng ta có thể thu xếp được với nhựa thơm hào hạng này.

Tôi không biết chắc... Nhưng có lẽ cả 3 chúng ta...

Coi kia! Ai đã lăn tảng đá đi rồi!

Ồ, tàn bạo và kinh khiếp quá. Họ đã lấy mất xác Chúa Giê-xu rồi!

Ai đã đến đây trước vậy cả? lúc này mặt trời chỉ mới vừa mọc...

Ngài chẳng còn ở đây, có chuyện gì xảy ra vậy?

Bây giờ tôi nhớ lại rồi: Ngài há chẳng có lần phán rằng Ngài sẽ sống lại từ kẻ chết sao?

Chúng ta hãy để nhựa thơm ở đây... Tôi sẽ chạy báo tin cho Phê-rô và các môn đệ Chúa.

Mác 16:1-8

Hết ngày thứ Bảy, Ma-ri Mác-lan, Ma-ri mẹ Gia-cô và Sa-lô-mê đi mua hương liệu ướp xác Chúa Giê-xu. Sáng Chúa nhật, lúc mặt trời mới mọc, họ rú nhau đi thăm mộ, dọc đường bàn khoăn không biết phải nhờ ai lăn tảng đá khỏi cửa mộ. Nhưng khi đến nơi, thì tảng đá lớn đã được lăn đi rồi. Bước vào trong mộ, thấy một thanh niên mắt áo trắng ngồi bên phải, họ giãi mình hoảng sợ. Thanh niên nói: "Đừng sợ, tôi biết các bà tìm Chúa Giê-xu ở Na-xa-rét. Ngài chịu đóng đinh nhưng đã sống lại rồi, không còn ở đây đâu! Hãy xem chỗ người ta đặt xác Ngài, và đi báo cho các môn đệ Ngài và cho Phi-e-rô biết Chúa đi trước lên xứ Ga-li-lê để gặp họ, đúng như Ngài đã dặn." Bà bà run rẩy sợ hãi chạy ra khỏi mộ, sợ đến nỗi không nói lên lời.

Chúng ta đi xem ngay!

Phê-rô, anh bước vào mộ trước đi.

Anh Giăng ơi! Anh chạy nhanh quá! Tôi không theo kịp. Tôi đuổi sức rồi.

La quá anh Giăng à... Nhìn rõ đi!

Tất cả vải liệm xác quân Chúa còn nằm đó như sau khi đã chôn cất Ngài

Anh không thể ăn cắp cái xác cách đó. Anh có thể lấy cái xác có vải liệm còn quần hay không có vải liệm. Nhưng sau đó anh chắt vãi thành một đống... Thật khó hiểu quá... Tôi tự hỏi

Tôi không biết nói gì đây... Tôi chẳng hiểu gì cả...

Giăng 20:1-18
Sáng Chúa nhật, lúc trời còn mờ mờ, Ma-ri Mác-lan đến viếng mộ Chúa, thất táng đá lấp cửa mộ đã lăn qua một bên, cô chạy tìm Si-môn Phi-e-rô và môn đệ Chúa yêu, báo tin: "Người ta đã dời thi hài Chúa khỏi mộ, không biết để tại đâu." Phi-e-rô và môn đệ kia liền chạy đến mộ. Môn đệ kia chạy nhanh hơn, đến mộ trước, cúi xuống nhìn vào mộ, thấy vải liệm nhưng không dám vào. Si-môn Phi-e-rô đến sau, bước vào trong mộ, thấy vải liệm còn đó, tấm khăn trùm đầu thì cuốn lại để một bên, không nằm chung với vải liệm. Môn đệ kia cũng theo vào quan sát và tin Ma-ri nói đúng. Vì đến lúc ấy, các môn đệ chưa hiểu lời Thánh kinh nói Chúa sẽ sống lại. Hai môn đệ trở về nhà, nhưng Ma-ri đứng bên ngôi mộ mà khóc. Nước mắt đầm đìa, cô cúi xuống nhìn trong mộ, thấy hai thiên sứ mặc áo trắng, một vị ngồi đằng đầu, một vị ngồi đằng chân nơi Chúa Giê-xu đã nằm. Hai thiên sứ hỏi: "Tại sao cô khóc?"

Thôi chúng ta đi ra, chẳng có việc gì để làm nữa.

Tôi nghĩ rằng tôi có thể đoán được chuyện gì đã xảy ra.

Mari Ma-đo-len đã trở lại khu vườn... Bà ngồi đó và khóc...

Ma-đo-len ! Tại sao người tìm kẻ sống trong vòng người chết ?

Ông làm vườn ơi !
Nếu ông đã dời xác
Chúa tôi, xin cho tôi biết
ông đặt Ngài ở đâu để
tôi đem về...

Ma-ri...

Lạy Chúa Giê-xu ? !..

Cô đáp: "Vì người ta dời thi hài Chúa tôi đi mất, không biết để tại đâu. Nói xong, cô quay đầu nhìn lại, thấy có người đứng sau lưng. Đó là Chúa Giê-xu mà cô không nhận ra. Chúa hỏi: "Tại sao cô khóc? Cô tìm ai?" Cô tưởng là người làm vườn nên dò hỏi: "Bác có đem thi hài Chúa đi đâu, bác làm ơn cho biết để tôi đem về!" Chúa gọi: "Ma-ri!" Cô xoay hẳn người lại, mừng rỡ kêu lên: "Thưa Chúa!" Chúa bảo: "Đừng cầm giữ ta, vì ta chưa lên cùng Cha. Nhưng hãy đi tìm các anh em ta, nói cho họ biết ta lên cùng Cha ta cũng là Cha các con, cùng Thượng Đế ta cũng là Thượng Đế các con." Ma-ri Mác-lan đi báo tin cho các môn đệ khác buổi sáng gặp Chúa và thuật lại mọi điều Ngài dạy.

Thưa Thầy !

Con đừng cầm giữ Ta bao giờ...

... Bởi vì Ta lên cùng Cha Ta ở thiên đàng...
Nhưng hãy đi loan báo cho các anh em Ta.

Thưa các bạn !...
Tôi đã gặp Chúa Giê-xu !
Ngài sống !... Ngài đã sống lại !
Xin nghe điều Ngài đã bảo tôi...

Ma-đo-len ! Lòng yêu mến Chúa đã làm chỉ mắt bình tĩnh.

Ừ, hãy suy nghĩ kỹ... chuyện không thể có được !

Ừì chà... Đàn bà lắm chuyện nhảm !...

Đã về chiều. Cùng ngày, trên đường từ Giê-ru-sa-lem đến Em-ma-út...

Thật là thất vọng. Tôi đã đặt hết hy vọng vào Chúa Giê-xu và tin rằng Ngài là Đấng Cứu Thế mà cả trần gian đang mong đợi...

Và thay vì giải cứu chúng ta Ngài đã chết cách thảm khốc trên cây thập tự... như một tên tội phạm ghê tởm nhất.

Phải đấy, Lô-lê-bu, thật là thất vọng! Tôi cũng bàng hoàng sửng sốt như anh...

Chào các bạn. Các bạn có vẻ buồn bã...

Các bạn đang nói chuyện gì trên đường vậy?

Chúng tôi đang nói về chuyện mà cả thành Giê-ru-sa-lem đang bàn tán. Chuyện Chúa Giê-xu ở Na-xa-rét...

Chúng tôi thuộc đám người đã đặt hết hy vọng vào Ngài...

Phải, chính tôi tin rằng Ngài là Đấng Cứu Thế, Đấng giải phóng...

Nhưng than ôi Ngài đã chết ba ngày rồi... Thế là hết...

À, có mấy bà trong nhóm chúng tôi đã thuật lại những chuyện lạ lùng quá...

Họ đã đến mộ rất sớm sáng nay...

... Vì họ không thấy xác Ngài nữa... Thiên sứ bảo Chúa Giê-xu đã sống lại rồi...

Nhưng anh nên biết rằng có thể là chuyện nhảm của đàn bà ! Dĩ nhiên xác Chúa Giê-xu đã biến mất. Tôi có ý nói họ đã không thấy xác Chúa ở đâu...

Vậy há các tiên tri không có nói trước rằng Ngài phải trải qua sự buồn bực và đau đớn trước khi Ngài chiến thắng sao ?

Hãy nghe các phân đoạn Kinh-Thánh sau đây ! Tôi sẽ trích dẫn đây !

Vâng chúng tôi thật muốn nghe...

Lu-ca 24:13-35; 24:36-48

Cũng trong ngày đó, hai môn đệ đi đường về làng Em-ma-út. Làng này cách Giê-ru-sa-lem độ 11 cây số. Hai người vừa đi, vừa bàn luận về cái chết của Chúa Giê-xu. Đang lúc bàn cãi, thiên linh Chúa Giê-xu đến gần, đi sát bên họ, nhưng họ không nhận ra Ngài. Chúa hỏi: "Anh em đang thảo luận gì thế?" Họ dừng lại, nét mặt buồn bã. Co-lu-u, một trong hai người, trả lời: "Trong cả thành phố Giê-ru-sa-lem, chắc chỉ mình ông không biết những biến cố vừa xảy ra mấy ngày nay!" "Việc gì thế?" "Tiên tri Giê-xu, người Na-xa-rét bị giết rồi! Ngài giảng dạy đầy quyền uy, công khai làm nhiều phép lạ trước mặt Thượng Đế và toàn thể nhân dân. Chúng tôi tin tưởng Ngài là Chúa Cứu thế đến giải phóng dân tộc chúng ta. Nhưng các thầy trưởng tế và các nhà lãnh đạo quốc gia đã bắt Ngài nộp cho chính quyền La-mã. Họ tuyên án tử hình và đóng đinh Ngài trên cây thập tự. Việc xảy ra đã 3 ngày rồi. Hơn nữa, mới sáng hôm nay, mấy bà trong hóm chúng tôi đi thăm mộ Ngài trở về làm chúng tôi sững sốt. Họ không thấy xác Ngài đâu cả, lại gặp các thiên sứ báo tin Ngài đã sống lại! Một vài môn đệ chạy đến mộ; quả đúng như lời các bà ấy nói, họ chẳng tìm thấy xác Ngài!" Chúa Giê-xu trách: "Anh em thật đại dốt, chậm tin lời các tiên tri trong Thánh Kinh. Các tiên tri chẳng nói Chúa Cứu Thế phải chịu khổ hình, rồi mới đến ngày quang vinh sao?" Chúa giải thích những phần Thánh kinh viết về Ngài, từ năm sách Môi-sê đến các sách tiên tri.

Độ một giờ sau...

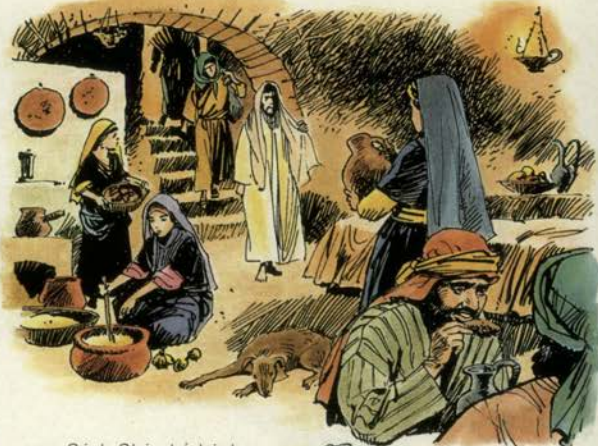
Chúng tôi đã đến Em-ma-út, chúng tôi tiếc quá khi phải từ già ông...

Ông không thể ở lại với chúng tôi sao, ông có thể đi tiếp ngày mai!

Được, tôi nhận lời mời của anh!

Trong bữa tối, người khách hành động như chủ nhà, một cách hết sức bình thường và thân mật.

Cách Chúa bẻ bánh làm cho họ nhận ra Chúa Giê-xu.

... Nhưng Chúa không còn ở đó nữa!

Nhanh lên, chúng ta hãy quay về Giê-ru-sa-lem...

Chúng ta phải thuật lại cho mọi người biết!

Chúa Giê-xu sống! Chúa Giê-xu sống!

Gần đến làng Em-ma-út, Chúa Giê-xu tỏ vẻ muốn đi xa hơn nữa, nhưng hai người cố nài Ngài ở lại với họ, vì trời sắp tối. Ngài nhận lời dừng lại. Khi ngồi vào bàn ăn, Chúa cầm bánh tạ ơn Thượng Đế, rồi bẻ ra trao cho họ. Thình lình hai người như được mở mắt, nhận ra Chúa Giê-xu, nhưng ngay lúc ấy, Ngài biến mất. Hai người bảo nhau: "Đọc đường, Chúa nói chuyện và giải nghĩa Thánh Kinh, lời Ngài nung nấu lòng dạ chúng ta biết bao!" Lập tức, họ quay lại Giê-ru-sa-lem, gấp 11 sù đồ đang hợp với các môn đệ khác. Các sứ đồ cho họ biết: "Chắc chắn Chúa sống lại rồi! Ngài vừa hiện ra cho Phi-e-rô!" Hai người liền thuật lại chuyện Chúa Giê-xu hiện ra với họ trên đường làng, và họ nhìn ra Chúa khi Ngài bẻ bánh.

Tôi rất ngạc nhiên cách Ngài giảng về Kinh Thánh, tôi đã nhận ra Ngài là Chúa Giê-xu!

Tôi cũng vậy. Trước đó tôi chẳng hiểu rõ Kinh Thánh. Bây giờ lòng tôi nóng chảy lên khi nghe Ngài giảng...

Các ban ơi, xin nghe tin quan trọng này!

Trước hết xin nghe tin của chúng tôi! Chúa Giê-xu đã sống lại!

Xin nghe chúng tôi thuật lại cách nào chúng tôi nhận ra Chúa khi Ngài bẻ bánh...

Thinh linh Chúa Giê-xu đến ở giữa họ...

Bình an cho các người!

Cái gì thế? Hay là tôi đang chiêm bao? Có phải đó là Giê-xu hay là ma?

Đừng sợ! Lòng các người đừng nghi ngờ. Ta chẳng phải là ma! Ta đang sống giữa các con đây!

Chúa Giê-xu sống! Sung sướng quá! Nhưng nếu không phải thật sự là Ngài thì sao?...

Các con vẫn có người nghi ngờ... Các con có gì ăn không?

Có mấy miếng cá khô con sót lại...

Các con, Thánh Kinh đã ghi lại Đấng Cứu Thế phải chịu đau đớn để đến tội cho nhân loại... Điều này đã được ứng nghiệm. Các con là nhân chứng của Ta, phải đi công bố điều này mọi nơi!

Lúc họ đang nói, thinh linh Chúa Giê-xu đến đứng giữa phòng, chào mừng mọi người. Ai nấy đều khiếp sợ, tưởng thấy thần linh. Chúa Giê-xu hỏi: "Sao các con sợ? Sao vẫn còn nghi ngờ? Hãy xem tay chân ta! Chính ta đây! Hãy sờ ta xem, vì thinh linh dầu có thịt xương như ta!" Ngài vừa nói vừa đưa tay chân cho họ xem. Trong lúc họ ngỡ ngàng vì quá ngạc nhiên và vui mừng, Chúa liền hỏi: "Các con có gì ăn không?" Họ dâng cho Ngài một miếng cá nướng. Ngài cầm lấy ăn trước mặt mọi người. Chúa nhắc nhở: "Trước đây, khi còn ở với các con, ta đã từng nói: tất cả những lời Môi-sê, các tiên tri và các tác giả Thi-thiên viết về ta đều phải được ứng nghiệm." Rồi Chúa mở trí cho họ hiểu Thánh Kinh. Ngài nhấn mạnh: "Thánh kinh chép: Chúa Cứu Thế phải chịu khổ hình, đến ngày thứ ba sống lại, và Phúc âm cứu rỗi phải được công bố cho tất cả các dân tộc, bắt đầu từ thành Giê-ru-sa-lem. Ai ăn năn trở về với ta sẽ được tha tội."

Một tuần sau khi Chúa Giê-xu tỏ mình cho môn đệ vào buổi đầu tiên sau lễ Vượt qua, các môn đệ đang họp...

Kìa, có ai đến!
Anh Tô-ma, tiếc quá anh không thấy Chúa Giê-xu như chúng tôi.

Anh tin không? Nhưng đó là sự thật! Chúa có ở đây!

... và sợ linh canh bắt bớ!
Thình linh chúng tôi thấy Chúa Giê-xu đến giữa chúng tôi!...

Tô-ma, chúng tôi không nằm mơ đâu!
Chính mắt chúng tôi đã trông thấy Ngài!

Các bạn không chịu tin Ngài đã chết!...

Giăng 20:19-29

Ngay tối hôm ấy, các môn đệ họp mặt với nhau. Cửa phòng đóng thật chặt, vì họ sợ người Do-thái. Thình linh Chúa Giê-xu đến đứng giữa phòng, chào mừng các môn đệ. Chúa đưa sườn và tay cho họ xem. Được gặp Chúa, các môn đệ vô cùng mừng rỡ. Chúa Giê-xu tiếp: "Chào mừng các con! Cha đã sai ta thế nào, ta cũng sai các con cách ấy." Nói xong, Chúa hà hơi trên các môn đệ và bảo: "Các con hãy tiếp nhận Thánh linh! Các con tha tội cho ai, người ấy sẽ được tha tội. Các con buộc tội cho ai, người ấy sẽ bị buộc tội." Hôm ấy Tô-ma không có mặt lúc Chúa đến thăm. Các môn đệ kia báo tin: "Chúng tôi mới gặp Chúa!" Nhưng Tô-ma đáp: "Nếu mắt tôi không thấy dấu đinh trên bàn tay Chúa, nếu ngón tay tôi không sờ vết thương, nếu bàn tay tôi không đặt vào sườn Chúa, thì tôi không tin!"

Anh bạn hơi quá lời đó nhé!

Anh không lừa được tôi đâu với câu chuyện này!

Anh Tô-ma, chúng tôi đang họp tại đây và các cửa đóng chặt vì sợ người Do-thái...

Vi vậy các bạn thấy Ngài ở mọi nơi!...

Ôc tưởng tượng của các bạn vậy thôi!

Nhưng các bạn không sờ các vết sẹo ấy?

Các bạn phải sờ đến mới biết chắc!
Tôi chẳng hề tin như vậy nếu tôi không đặt ngón tay tôi vào các lỗ đinh và sờ được vết thương nơi hông Ngài!!!

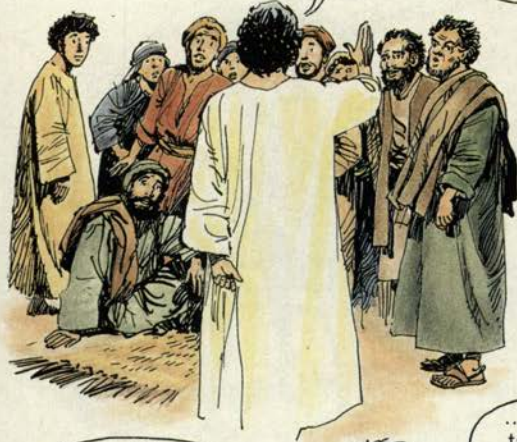

Thình lình họ
thấy Chúa
Giê-xu đứng
giữa họ ...

Bình an
cho các con.

Thô-ma...

Lại đây !...

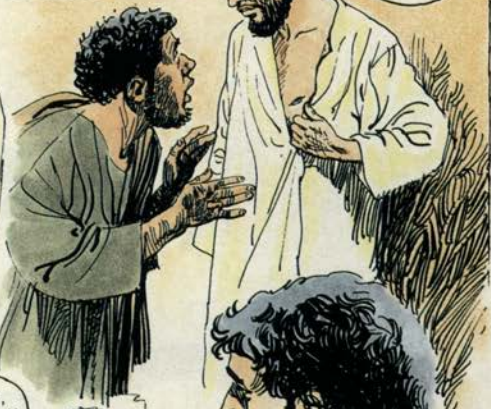
Hãy đặt ngón
tay con vào tay
Ta...

... và đặt bàn
tay con vào
hông Ta...

... Đừng
nghĩ ngờ
gi nữa !

Lạy Chúa,
Con tin Ngài là
Chúa của con
và Thượng
Đế con !

Thô-ma,
con tin vì
con
thấy...
Phước cho ai
chưa thấy mà
tin !

Tám ngày sau, các môn đệ lại họp trong nhà ấy, Thô-ma cũng có mặt. Cửa ngõ đều đóng chặt, nhưng Chúa Giê-xu đến đứng giữa phòng chào mừng các môn đệ. Chúa bảo riêng Thô-ma: "Con hãy đặt ngón tay vào bàn tay ta, đặt bàn tay vào sườn ta! Đừng hoài nghi nhưng hãy tin!" Thô-ma thưa: "Lạy Chúa tôi và Thượng Đế tôi!" Chúa Giê-xu nói tiếp: "Vì con thấy ta nên con tin. Phước cho những người chưa thấy mà tin ta!"

Các bạn ơi, tôi quyết định đi lưới tối nay!

Chúng tôi cũng muốn đi nữa...

Họ đánh cá suốt đêm nhưng chẳng được con nào cả...

Đến rạng đông khi họ gần tới bờ...

Các con được con cá nào không?...

Đa không, chẳng được cá nào cả

Chúng con qua một đêm đầy khó khăn! Tất cả đều kiệt sức rồi!

Giăng 21:1-24

Sau đó, Chúa Giê-xu đến gặp các môn đệ lần nữa tại bờ biển Thi-be. Chúa xuất hiện như sau: Si-môn Phê-rô, Thô-ma cũng gọi là song sinh, Na-than-nên quê làng Ca-na, xứ Ga-li-lê, hai con trai của Xê-bê-đê và hai môn đệ nữa họp nhau bàn tính. Si-môn Phi-e-rô đề nghị: "Ta đi đánh cá!" Mọi người đều tán thành: "Chúng tôi cùng đi với anh!" Họ xuống thuyền thả lưới suốt đêm nhưng chẳng được con cá nào. Đến rạng đông, các môn đệ thấy một người đứng trên bờ, nhưng không biết là ai.

Hãy tin Ta!

Các con thả lưới bên phải mạn thuyền sẽ được cá!

Thầy nói gì đó?

Chúng ta hãy thả lưới bên phía này!

Tôi đoán Thầy có thấy một đàn cá!

Chúng ta hãy thử lần chót! mọi người ở chỗ mình...

Bây giờ hãy thả lưới ra!

Thầy nói đúng đó!

Có thể tất cả cá đều tụ lại đây... Chúng ta được một mẻ cá thật to!...

Một lát sau, đang khi họ kéo lưới lên...

Điều này nhắc tôi nhớ đến một sự kéo lưới lạ lùng khác... Anh Phi-e-rô, Chúa Giê-xu đứng đằng kia kia!

Người báo: "Cứ thả lưới bên phải mạn thuyền thì sẽ được!" Họ vâng lời nên được rất nhiều cá, không thể kéo lưới vào thuyền. Môn đệ Chúa yêu nói với Phi-e-rô: "Chúa đây!"

Lúc ấy, Phi-e-rô chưa mặc áo. Vừa nghe nói đó là Chúa, ông vội khoác áo, nhảy úm xuống nước lội vào bờ. Các môn đệ khác chèo thuyền vào, kéo theo mẻ lưới đầy cá, vì chỉ cách bờ độ một trăm thước. Khi lên bờ, các môn đệ thấy có sẵn bánh mì và một đám lửa, trên lửa có cá đang nướng. Chúa Giê-xu bảo: "Các con đem cá mới bắt lại đây!"

Anh Giảng nói đúng, chỉ có Chúa Giê-xu mới làm nổi việc đó. Đưa dùm cái áo. Tôi nhay xuống để đến với Ngài...

Chúa Giê-xu ơi, chúng con đã nhận ra Ngài!

Hãy đem vải con cá mới đánh được lại đây! Hãy dùng bữa điem tâm!

Tôi không ngờ Chúa đợi chúng ta ở đây!

Thế mà Ngài ở đây. Không còn nghi ngờ gì nữa!

Tôi đếm được 153 con cá lớn... Điều ngạc nhiên là lưới không đứt!

Si-môn Phi-e-ơ ra kéo lưới vào bờ. Lưới dây cá lớn, đếm được một trăm năm mươi ba con. cá nhiều thế mà lưới vẫn không đứt. Chúa lại bảo: "Các con lại đây điem tâm!" Không một môn đệ nào dám hỏi han vì biết chắc chắn là Chúa.

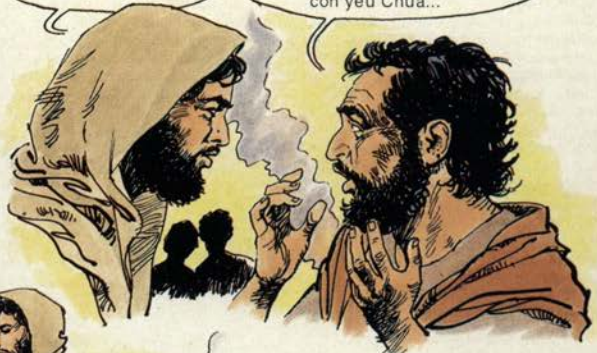

Sau bữa ăn...

Phi-e-ro, con yêu Ta chăng ?

Con yêu Ta chăng ? Yêu Ta hơn những người này không ?

Vâng, con yêu Chúa. Chúa biết điều đó ! Chúa biết tất cả, Chúa biết con yêu Chúa...

Vậy, hãy chẵn chiên Ta... Chẵn đàng chẵn thớ của Ta...

Tôi nghiệp Phi-e-ro... người gần bật khóc. Phi-e-ro nhớ đến kinh nghiệm tại sân dinh Thầy Tế Lễ...

Tất cả quyền lực trên trời dưới đất đã giao cho Ta...

Trên đỉnh núi Ô-liu, lần cuối cùng Chúa Giê-xu phục sinh gặp mặt các môn đệ và các phụ nữ trung tín với Ngài.

Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân. Đừng sợ. Ta hằng ở cùng các con luôn cho đến tận thế !

Ma-thi-o 28:16-20
 Mười một sứ đồ đến xứ Ga-li-lê, lên ngọn núi Chúa Giê-xu đã hẹn. Vừa thấy Chúa, họ đều quỳ xuống thờ lạy Ngài, nhưng một vài người còn nghi ngờ. Chúa đến gần các môn đệ, ấn cần dặn bảo: "Tất cả uy quyền trên trời dưới đất đều giao về tay ta. Vậy, các con hãy đi đều đất tất cả các dân tộc làm môn đệ ta, làm báp-tem cho họ nhân danh Cha, Con và Thánh Linh, và dạy họ vâng giữ mọi mệnh lệnh ta! Chắc chắn ta ở với các con luôn luôn, từ nay cho đến ngày tận thế!"

Chúa Giê-xu Phục Sinh Có Ý Nghĩa Gì?

Các sự đó và tín hữu đầu tiên đã biết chắc và cũng có bằng chứng rằng Chúa Giê-xu không còn ở trong cõi chết nhưng đã bước vào một đời sống mới và kể từ đó Ngài đứng trước sự hiện diện của Thượng Đế. Thần xác Ngài được Thượng Đế tái dựng nên mới như vẫn thân của Chúa Giê-xu bị đóng đinh. Tuy vậy, Chúa Giê-xu trong đời sống mới, không còn ở dưới định luật không gian và thời gian áp dụng dưới trần thế Ngài không cần mô của để có thể rời phần mộ hay bước vào một căn phòng. Ngài có thể hiện diện (dù không thấy) trong đời sống mỗi người chúng ta và có thể truyền đạt sức sống Ngài cho chúng ta mãi mãi.

Khi Chúa Giê-xu đắc thắng từ thân thì điều này cũng có nghĩa là sự sống có tiếp tục sau khi qua đời. Ai kết hiệp với Chúa Giê-xu trong đức tin và vâng phục thì không chết lúcn. Chúa Giê-xu đã "sống lại đầu tiên" và các tín nhân chia sẻ sự sống Ngài trong thế giới sau khi chết. Họ cũng sẽ sống lại, chẳng phải với thân xác hiện có là thân xác trở về bụi đất, nhưng với một thân xác mới để sống mãi mãi.

Chúa Giê-xu chẳng phải là một người được hồi sinh như La-xa-rô để sống một số năm trên đất rồi chết. Không! Chúa Giê-xu không còn chết nữa khi Ngài bước vào sự sống mới, hiện hữu mới. Chúng ta không thể nào có một ý niệm thích đáng về sự sống mới này vì nó có kích thước, tầm vóc của Vương quốc Thượng Đế. Nhân lời mời bước vào sự sống mới này, chúng ta không cần biết rõ các chi tiết, nhưng chỉ cần nắm được sự nghiêm trọng của sự chết và của sự phân xẻ cuối cùng sau khi chết, cũng như cần biết rõ rằng chết không phải là hết, nhưng có "sự chết lần thứ hai" là sự chết vĩnh viễn (Khải huyền 21).

Những Cuộc Gặp Gỡ Với Chúa Giê-xu Sau Khi Ngài Phục Sinh

Việc khám phá ngôi mộ trống tự nó không phải là bằng cứ duy nhất về sự phục sinh, nhưng rất quan trọng. Sự đó Phi-e-rô nói rằng thân thể Chúa Giê-xu không rữa nát trong mộ. (Công vụ 2:29-32).

Sự đó Phao-lô đã nói với các Cơ-đốc nhân đầu tiên rằng: "Nếu Chúa Cứu Thế đã không sống lại, lời giảng dạy của chúng tôi vô ích, và đức tin anh em mất nền tảng." (I Cô-rinh-tô 15:14). Dĩ nhiên, làm một Cơ-đốc-nhân có nghĩa a tin Đấng Christ đã sống lại. Thánh Phao-lô đã viết thư Cô-rinh-tô này trong đó ông nói đến các cuộc gặp gỡ với Chúa Giê-xu phục sinh và kể rằng hơn 500 người chứng kiến, phân đồng họ còn sống vào thời đó và có thể xác nhận lời nói của Phao-lô là đáng tin.

Ngày nay, nhiều người khó tin chuyện Chúa Giê-xu phục sinh vì thấy việc xảy ra trái với khoa học và kinh nghiệm. Các môn đệ Chúa Giê-xu cũng đã gặp sự khó khăn này. Các sách Phục Âm (Lu-ca 24:11-14...) đã nói đến các sự nghi ngờ của họ và e rằng giác quan họ đã lừa

gạt họ. Cho nên, Ti-rô-ma đã nâng nhắc đời số các viết thương trên thân thể Chúa Giê-xu.

Hai mươi thế kỷ qua, người ta đã nhiều lần thử cắt nghĩa các sự kiện về sự sống lại của Chúa Giê-xu căn cứ trên "thực tại" duy nhất. Chẳng hạn theo họ thì lời tuyên bố "Chúa Giê-xu sẽ phục sinh" không có nghĩa là Ngài đã chết rồi sống lại và người ta đã trông thấy Ngài trong thân xác phân trần, nhưng chỉ có nghĩa là Ngài vẫn còn sống trong kỷ ức của các môn đệ mình và tiếp tục lý tưởng cùng sự điệp Ngài đã tiếp tục thay đổi tâm hồn và đời sống của thế nhân!

Quan điểm này trái ngược với lời chúng ta của sách Phục Âm và làm cho các tác giả bị xem là những kẻ nói dối ba chuyện. Ngày nay có hàng triệu Cơ-đốc nhân khắp thế giới, họ đã không đạt được tin nơi Chúa Giê-xu nếu Ngài chỉ là một danh nhân nào đó trong lịch sử. Họ sẽ ngạc nhiên lắm về Ngài nhưng họ sẽ không yếu mến Ngài. Trái lại, họ hết sức yếu mến Ngài đến nỗi họ sẵn sàng hy sinh mạng sống họ vì Ngài. Chúng ta chỉ có thể yếu mến một người sống thực sự. Trong đức tin Cơ-đốc, trước hết không phải là vấn đề giảng dạy, nhưng là vấn đề Chúa Giê-xu là Đấng sống.

Trong bốn sách Phục Âm có chép về hai cuộc gặp gỡ với Chúa Giê-xu phục sinh, nhấn mạnh sự kiện đã trông thấy Ngài sống lại sau khi chết. Dĩ nhiên, chúng ta phải chứng minh rằng Ngài không phải là bóng ma! Ngài hiện ra với thân xác quen thuộc, cho phép sờ Ngài, nói chuyện, ăn uống và đi đứng. Thân xác Ngài không còn lệ thuộc định luật không gian và thời gian, nhưng có thể lệ thuộc nếu Ngài muốn. Tuy nhiên, Chúa Giê-xu cũng muốn người ta nhận biết rằng Ngài thuộc về một thế giới khác. Ngài đã thoát biến do của khóa Thiên Ngai.

Sau khi chiến thắng từ thân, Chúa Giê-xu được tôn cao, cai trị cả thế gian. Trong cuộc gặp gỡ voi các môn đệ tại Ga-li-lê, Chúa đã phân về Ngài như sau: "Tất cả quyền bính trên trời, dưới đất đã giao cho Ta." (Ma-thi-ơ 28:18)

Chúa Giê-xu phục sinh không những chỉ là một người bạn cùng bàn quen thuộc nhưng cũng là Chúa và Thượng Đế. Đáng cai trị cả thế gian và tương lai nhân loại.

Cuộc Gặp Gỡ Giữa Chúa Giê-xu Và Ma-ri Ma-đo-llen

Người ta không nhìn ra Chúa Giê-xu phục sinh ngay. Đầu vậy, một lời Ngài phán cùng Ma-ri hay một cử chỉ như bề bành trước hai môn đệ ở Em-ma-ut, là nhằm khiến họ đạt lòng tin nơi Ngài và nhận biết Ngài là Đấng Giê-xu ở Na-xa-rét đã sống lại. Chúa Giê-xu không ép buộc ai tin Ngài. Mỗi người có quyền tự do tin hay không tin. Đứng vào lúc Ma-ri gặp Chúa Giê-xu thì bà muốn ôm lấy Ngài, không cho Ngài đi. Bà muốn Chúa ở lại với các môn đệ như Ngài đã làm trước kia. Chúa Giê-xu dạy bà hãy nhìn sự vật cách khác ríu. Kể từ đó, họ không còn thấy Ngài hay

sở Ngài được nữa, không còn nói chuyện với Ngài hay hôn chân Ngài được nữa. Tuy nhiên, Chúa Giê-xu sẽ đứng giữa bọn họ. Ngài luôn luôn ở với họ và với chúng ta. Sự hiện diện của Ngài trước sau có khác nhưng là một thực hữu. Cuộc gặp gỡ này đã dạy chúng ta điều ấy.

Cuộc Gặp Gỡ Với Các Môn Đệ Tại Em-ma-ut

Rõ ràng bài kỹ thuật cho chúng ta biết Thánh Lu-ca đã tham dự cuộc họp của các nhóm Cơ-đốc-nhân đầu tiên. Trong đó đầu của các cuộc nhóm họp này, họ đã hiểu Chúa Giê-xu sáu xa hơn. Trên đường về Em-ma-ut, Chúa Giê-xu đã giải nghĩa cho hai môn đệ các lời tiên tri trong Kinh thánh Cựu Ước nói về Đấng Mê-si. Chúng ta ngày nay cũng có thể hiểu được Ngài qua Kinh thánh Cựu Ước. Tuy vậy, biết Ngài chưa đủ, chúng ta phải gặp Ngài cách riêng tư. Khi các môn đệ được đề cao và lòng họ cảm động sâu xa do đọc lời Kinh thánh, thì Chúa Giê-xu bề bành và đứng bủa với họ. Và đó là cách các nhóm tín hữu đầu tiên đã làm trong các buổi lễ tôn giáo như trong buổi lễ bề bành. Lời phán của Chúa Giê-xu về bánh và nước nho được lập lại như chúng ta thường làm ngày nay tại lễ tiệc thánh. Khi chúng ta tin, mất chúng ta mở ra và chúng ta cảm nhận sự hiện diện của Chúa Giê-xu đang dự lễ tiệc thánh với chúng ta là những tín nhân của Ngài.

Bốn mươi ngày sau khi Ngài phục sinh, Chúa Giê-xu đã hiện ra cho đó 500 người xem thấy tại nhiều nơi khác nhau. Tuy nhiên, chúng ta không nên tin rằng Chúa Giê-xu phục sinh đã chờ đi suốt thời gian này rồi mới thăng thiên. Kể từ sau khi sống lại, Chúa Giê-xu đã và đang sống trong nước Thượng Đế. Ngài đang ở với Cha Ngài trên thiên đàng.

Cuối sách Phục Âm, Thánh Lu-ca đã kỹ thuật một cuộc gặp gỡ của Chúa Giê-xu và các môn đệ trên núi Ô-liu gần Giê-ru-sa-lem (Lu-ca 24:50-53) "Đang khi ban phước, Ngài từ giã họ lên trời!" Đó là điều được chép về sự thăng thiên của Chúa Giê-xu. Chúng ta đứng nghĩ rằng Chúa Giê-xu bay vào không gian như một phi hành gia. Trong bài kỹ thuật thứ hai có chép trong sách Công-vụ như sau: "Có một đám mây tiếp rước Ngài khuất đi, không thấy nữa." Hai thiên thần liền cho các sự đó còn đang đứng đó biết rằng: "Giê-xu này đã được cất lên trời khỏi giữa các người cũng sẽ trở lại như cách các người đã thấy Ngài lên trời vậy."

Cuối bài kỹ thuật của mình, Thánh Ma-thi-ơ thấy cần chỉ rõ rằng sự Chúa từ giã các sự đó thực ra không có nghĩa là Ngài lìa bỏ họ. Chúa Giê-xu đã bảo rằng: "Ta thường ở cùng các người luôn cho đến tận thế." Tin có nghĩa là mỗi nơi đâu Chúa Giê-xu phân báo, bắt cứ trong hoàn cảnh nào.

Khởi đầu sách Phục Âm của mình, Thánh Ma-thi-ơ đã ghi rằng lời tiên tri của Ê-sai và Chúa Giê-xu đã được ứng nghiệm: "Này một gái đờng trinh sẽ chịu thai, sanh ra một trai và đặt tên là Em-ma-nu-ên" (Ê-sai 7:14), nghĩa là

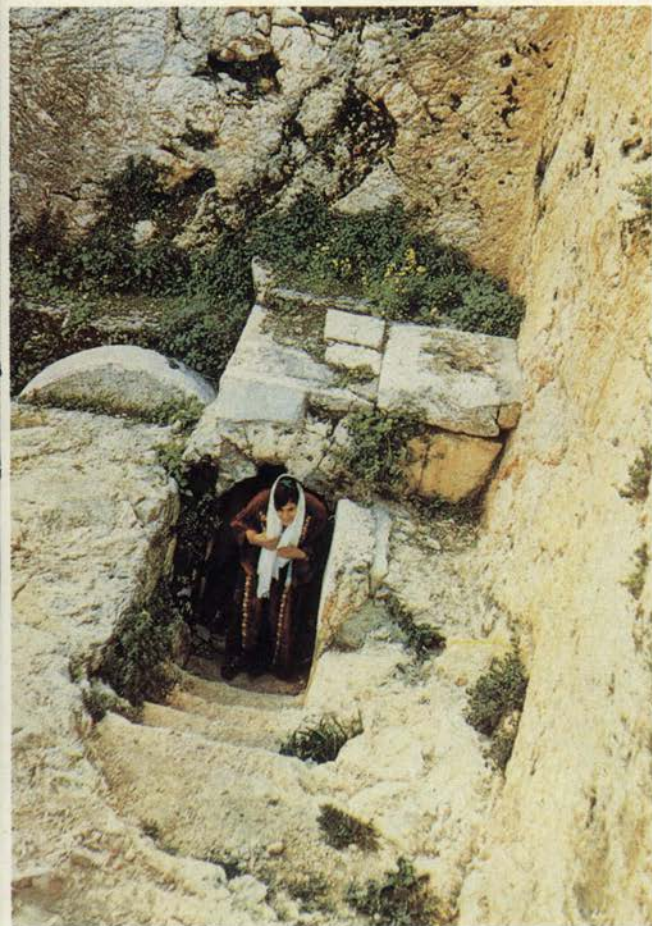
"Em-ma-nu-ên": Nghĩa Là Thượng Đế Ở Cùng Chúng Ta

"Thượng Đế ở cùng chúng ta."

"Giê-xu là Em-ma-nu-ên"

Thượng Đế ở cùng chúng ta qua Chúa Giê-xu. Truyền thuật về Chúa Giê-xu ở thế gian đã đến chỗ kết thúc. Các sứ đồ nói rằng: "Ngài ở giữa chúng ta" và họ làm chứng về điều họ đã thấy và nghe

Cơ đốc nhân ngày nay cũng có thể nói "Ngài ở giữa chúng ta" mặc dù không thấy Ngài, không cảm nhận được sự hiện diện của Ngài cho đến ngày chúng ta có thể thấy được Ngài trở lại làm vua cai trị cả thế gian

Chú thích: Mộ này từ thời Chúa Giê-xu cho chúng ta thấy hình ảnh chỗ táng xác Chúa. Chúng ta có thể thấy cảnh buổi sáng phục sinh, Ma-ri, mẹ Chúa Giê-xu và Ma-ri ma-đơ-len đến thăm mộ, vì tảng đá chặn cửa mộ đã được lăn đi.

Stephanus Edition

Printed in Germany